

Ročník 2000

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 11

Rozeslána dne 23. února 2000

Cena Kč 45,80

O B S A H:

30. Zákon, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

---

30

ZÁKON

ze dne 12. ledna 2000,

kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů,
a některé další zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna občanského soudního řádu

Čl. I

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 36/1967 Sb., zákona č. 158/1969 Sb., zákona č. 49/1973 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 133/1982 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 328/1991 Sb., zákona č. 519/1991 Sb., zákona č. 263/1992 Sb., zákona č. 24/1993 Sb., zákona č. 171/1993 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 152/1994 Sb., zákona č. 216/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 238/1995 Sb., zákona č. 247/1995 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 31/1996 Sb., zákona č. 142/1996 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 269/1996 Sb., zákona č. 202/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 329/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 2/2000 Sb., zákona č. 18/2000 Sb. a zákona č. 27/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se slovo „spoluobčanů“ nahrazuje slovy „jiných osob“.

2. V § 2 se za slovy „právní věci“ čárka nahrazuje spojkou „a“, za slovem „dobrovolně“ se čárka nahrazuje středníkem a slova „a zaměřují svou činnost k tomu“ se nahrazují slovy „dbají přitom“.

3. V § 7 odst. 1 se za slova „rozhodují soudy“ vkládají slova „spory a jiné právní“, za slovem „rodinných“ se zrušuje čárka, slova „družstevních, jakož i“ se nahrazují spojkou „a“ a slova v závorce „(včetně vztahů podnikatelských a hospodářských)“ se zrušují.

4. § 9 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 39) až 53) zní:

„Příslušnost

§ 9

(1) Nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.

(2) Krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně

a) ve věcech ochrany osobnosti podle občanského zákoníku a ochrany proti uveřejňování informací,

které jsou zneužitím svobody projevu, slova a tisku, popřípadě ochrany práv třetích osob podle právních předpisů o hromadných informačních prostředcích,

b) ve sporech vyplývajících z uplatňování práv a povinností podle právních předpisů o ochraně osobních údajů v informačních systémech,³⁹⁾

c) ve sporech o nárocích vycházejících z autorského zákona,⁴⁰⁾ o nárocích z ohrožení a porušení práv podle autorského zákona a o nárocích na vydání bezdůvodného obohacení získaného na úkor toho, komu svědčí práva podle autorského zákona,

d) ve sporech o vzájemné vypořádání dávky důchodového pojištění a důchodového zabezpečení poskytnuté neprávem nebo ve vyšší výměře, než náležela, mezi zaměstnavatelem a příjemcem této dávky,

e) ve sporech mezi příslušným orgánem nemocenského pojištění a zaměstnavatelem o náhradu škody vzniklé nesprávným postupem při provádění nemocenského pojištění,

f) ve sporech o určení nezákonnosti stávky nebo výluky,

g) ve sporech o neplatnost skončení pracovního nebo služebního poměru podle § 18 odst. 2 zákona č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky,

h) ve sporech týkajících se cizího státu nebo osob požívajících diplomatických imunit a výsad, jestliže tyto spory patří do pravomoci soudů České republiky,

i) v řízení o určení, zda návrh na registraci politické strany nebo politického hnutí nemá nedostatky, které by bránily jejich registraci.¹⁾

(3) Krajské soudy dále rozhodují v obchodních věcech jako soudy prvního stupně

a) ve věcech obchodního rejstříku, rejstříku obecně prospěšných společností a nadačního rejstříku,

b) ve statusových věcech obchodních společností, družstev a jiných právnických osob podle části první, druhé a čtvrté obchodního zákoníku,⁴¹⁾

c) ve věcech vyplývajících z právních vztahů, které souvisejí se zakládáním obchodních společností,

- družstev, obecně prospěšných společností, nadací a nadačních fondů,
- d) v řízení o zrušení obecně prospěšné společnosti a její likvidaci a o jmenování jejího likvidátora,⁴²⁾
- e) v řízení o zrušení nadace nebo nadačního fondu a jejich likvidaci, o jmenování likvidátora nadace nebo nadačního fondu a o jmenování nových členů správní rady nadace nebo nadačního fondu,⁴³⁾
- f) v řízení o zrušení státního podniku a o jmenování a odvolání jeho likvidátora,⁴⁴⁾
- g) ve sporech z právních vztahů mezi obchodními společnostmi (družstvy) a jejich zakladateli (společníky nebo členy), jakož i mezi společníky (členy nebo zakladateli) navzájem, jde-li o vztahy týkající se účasti na společnosti (členského vztahu v družstvu), o vztahy ze smluv, jimiž se převádí podíl společníka (členská práva a povinnosti), a o vztahy související se zvýšením základního jmění (přistoupením společníka nebo člena), není-li dána příslušnost podle písmena b),
- h) ve sporech mezi obchodními společnostmi (družstvy) a jejich statutárními orgány, likvidátory nebo jinými orgány a ve sporech mezi společníky (členy) a statutárními orgány, likvidátory či jinými orgány, jde-li o vztahy týkající se výkonu funkce těchto orgánů,
- i) ve sporech z právních vztahů mezi podnikatelem, obecně prospěšnou společností, nadací nebo nadačním fondem a správcem majetku patřícího do jejich konkursní podstaty, popřípadě nuceným správcem, který jim byl ustanoven,
- j) ve sporech z právních vztahů mezi prokuristou a podnikatelem, který prokuru udělil, a byla-li prokura udělena více osobám, z právních vztahů mezi těmito osobami navzájem,
- k) ve věcech ochrany hospodářské soutěže,⁴⁵⁾
- l) ve sporech o ochranu práv porušených nebo ohrožených nekalým soutěžním jednáním⁴⁶⁾ a z porušení nebo ohrožení práva na obchodní tajemství,⁴⁷⁾
- m) ve věcech ochrany názvu a dobré pověsti právnické osoby,⁴⁸⁾
- n) ve sporech z práv k obchodnímu jménu,⁴⁹⁾
- o) ve sporech o nárocích vycházejících z průmyslového vlastnictví, o nárocích z ohrožení a porušení práv z průmyslového vlastnictví a o nárocích na vydání bezdůvodného obohacení získaného na úkor toho, komu svědčí práva z průmyslového vlastnictví,
- p) ve sporech týkajících se směnek, šeků a jiných cenných papírů, derivátů a jiných hodnot, které jsou obchodovatelné na kapitálovém trhu,
- q) ve sporech z obchodů na komoditní burze,
- r) ve sporech z dalších obchodních závazkových vztahů, včetně sporů o náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení mezi podnikateli při jejich podnikatelské činnosti, s výjimkou sporů
1. ze smluv o úvěru,⁵⁰⁾ o běžném účtu⁵¹⁾ a o vkladovém účtu⁵²⁾ a z jejich zajištění; ustanovení písmena p) tím není dotčeno,
  2. o náhradu škody a o vydání bezdůvodného obohacení vzniklého v souvislosti se smlouvami uvedenými pod bodem 1 a jejich zajištění,
  3. o určení vlastnictví k nemovitostem a o neplatnost smlouvy o převodu vlastnictví k nemovitostem,
  4. o práva k cizím věcem,⁵³⁾
  5. týkajících se nájmu nemovitostí, bytů a nebytových prostor,
  6. o peněžité plnění, jestliže částka požadovaná žalobcem nepřevyšuje 100 000 Kč; k příslušnosti pohledávky se přitom nepřihlíží,
- s) ve věcech konkursu a vyrovnání,
- t) ve sporech vyvolaných konkursem nebo vyrovnáním, ledaže jde o vypořádání společného jmění nebo jiného majetku manželů,
- u) ve věcech kapitálového trhu.
- (4) Nejvyšší soud České republiky (dále jen „Nejvyšší soud“) rozhoduje jako soud prvního stupně, stanoví-li tak zvláštní právní předpis.

³⁹⁾ Zákon č. 256/1992 Sb., o ochraně osobních údajů v informačních systémech.

⁴⁰⁾ Zákon č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁴¹⁾ Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

⁴²⁾ § 8 odst. 4 a 5, § 9 odst. 2 zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů.

⁴³⁾ § 7 odst. 3 až 5, § 9 odst. 2 a § 16 zákona č. 227/1997 Sb., o nadacích a nadačních fondech a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (zákon o nadacích a nadačních fondech).

⁴⁴⁾ § 6 odst. 4 a § 9 odst. 3 zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku.

⁴⁵⁾ Zákon č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁶⁾ § 44 a následující obchodního zákoníku.

⁴⁷⁾ § 17 a následující obchodního zákoníku.

⁴⁸⁾ § 19b zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění zákona č. 509/1991 Sb.

⁴⁹⁾ § 8 a následující obchodního zákoníku.

⁵⁰⁾ § 497 a následující obchodního zákoníku.

⁵¹⁾ § 708 a následující obchodního zákoníku.

⁵²⁾ § 716 a následující obchodního zákoníku.

⁵³⁾ § 151a a následující občanského zákoníku.“

Dosavadní poznámky pod čarou č. 1a), 2) až 22), 24) až 32) a 32a) se zrušují.

5. Za § 9 se vkládá nový § 9a, který zní:

„§ 9a

K projednání žaloby podle § 91a jsou příslušné v prvním stupni okresní nebo krajské soudy podle toho, u kterého z těchto soudů probíhá v prvním stupni řízení o věci nebo právu, na něž si žalobce činí nárok.“

6. V § 12 odst. 1 se do závorky za text „§ 14“ vkládá čárka a text „§ 15 odst. 2 a § 16a“.

7. V § 12 se na konci odstavce 3 doplňuje tato věta: „Účastníci mají právo se vyjádřit k tomu, kterému soudu má být věc přikázána, a v případě odstavce 2 též k důvodu, pro který by věc měla být přikázána.“

8. V § 14 odstavec 1 zní:

„(1) Soudci a přísedící jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je tu důvod pochybovat o jejich nepodjatosti.“

9. V § 14 odst. 2 se za slovo „kteří“ vkládají slova „projednávali nebo“.

10. V § 14 se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Z projednávání a rozhodnutí žaloby pro zmatečnost jsou vyloučeni také soudci, kteří žalobou napadené rozhodnutí vydali nebo věc projednávali.

(4) Důvodem k vyloučení soudce (přísedícího) nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce (přísedícího) v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.“

11. § 15 zní:

„§ 15

(1) Jakmile se soudce nebo přísedící dozví o skutečnosti, pro kterou je vyloučen, oznámí ji neprodleně předsedovi soudu. V řízení lze zatím učinit jen takové úkony, které nesnesou odkladu.

(2) Předseda soudu určí podle rozvrhu práce místo soudce (přísedícího) uvedeného v odstavci 1 jiného soudce (přísedícího) nebo, týká-li se oznámení všech členů senátu, přikáže věc jinému senátu; není-li to možné, předloží věc k rozhodnutí podle § 12 odst. 1. Jde-li o vyloučení podle § 14 odst. 1 a předseda soudu má za to, že tu není důvod pochybovat o nepodjatosti soudce (přísedícího), předloží věc k rozhodnutí soudu uvedenému v § 16 odst. 1.“

12. Za § 15 se vkládají nové § 15a a 15b, které znějí:

„§ 15a

(1) Účastníci mají právo vyjádřit se k osobám soudců a přísedících, kteří mají podle rozvrhu práce věc projednat a rozhodnout. O tom musí být soudem poučeni.

(2) Účastník je povinen námitku podjatosti soudce (přísedícího) uplatnit nejpozději při prvním jednání, kterého se zúčastnil soudce (přísedící), o jehož vyloučení jde; nevěděl-li v této době o důvodu vyloučení nebo vznikl-li tento důvod později, může námitku uplatnit do 15 dnů po té, co se o něm dozvěděl. Později může námitku podjatosti účastník uplatnit jen tehdy, jestliže nebyl soudem poučen o svém právu vyjádřit se k osobám soudců (přísedících).

(3) V námitce podjatosti musí být vedle obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) uvedeno, proti kterému soudci (přísedícímu) směřuje, v čem je spatřován důvod pochybnosti o jeho nepodjatosti, popřípadě kdy se o něm účastník podávající námitku dozvěděl, a jakými důkazy může být prokázán.

§ 15b

(1) K rozhodnutí o námitce podjatosti soud věc předloží s vyjádřením dotčených soudců (přísedících) svému nadřízenému soudu. V řízení lze zatím učinit jen takové úkony, které nesnesou odkladu.

(2) Ustanovení odstavce 1 neplatí, byla-li námitka uplatněna před nebo v průběhu jednání, při němž byla věc rozhodnuta, a má-li soud za to, že námitka není důvodná.

(3) Ustanovení odstavce 1 neplatí také tehdy, uplatnil-li účastník v námitce stejné okolnosti, o nichž bylo nadřízeným soudem (jiným senátem Nejvyššího soudu) již rozhodnuto, nebo je-li námitka zjevně opožděná.“

13. § 16 zní:

„§ 16

(1) O tom, zda je soudce nebo přísedící vyloučen, rozhodne nadřízený soud v senátě. O vyloučení soudců Nejvyššího soudu rozhodne jiný senát téhož soudu.

(2) Opožděně podanou námitku (§ 15a odst. 2) soud uvedený v odstavci 1 odmítne.

(3) Dokazování k prokázání důvodu vyloučení soudce (přísedícího) provede soud uvedený v odstavci 1 buď sám nebo prostřednictvím požádaného soudu. Neprovádí-li se dokazování, není třeba k rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 nařizovat jednání.“

14. Za § 16 se vkládají nové § 16a a 16b, které znějí:

„§ 16a

(1) Jestliže bylo rozhodnuto, že soudce (přisedící) je vyloučen, předseda soudu podle rozvrhu práce určí místo něho jiného soudce (přisedícího) nebo, jestliže byli vyloučeni všichni členové senátu, přikáže věc jinému senátu; není-li to možné, předloží věc k rozhodnutí podle § 12 odst. 1.

(2) Bylo-li rozhodnutí odvolacím nebo dovolacím soudem anebo na základě žaloby pro zmatečnost zrušeno proto, že ve věci rozhodoval vyloučený soudce (přisedící), nebo nařídil-li odvolací nebo dovolací soud, aby věc v dalším řízení projednal a rozhodl jiný senát (samosoudce), postupuje se obdobně podle odstavce 1.

§ 16b

Usnesení nadřízeného soudu podle § 16 odst. 1 a 2 je závazné pro soud a pro účastníky řízení; ustanovení § 205 odst. 2 písm. a), § 221 odst. 1 písm. b), § 229 odst. 1 písm. e) a § 242 odst. 3 věta druhá tím nejsou dotčena.“.

15. § 17 zní:

„§ 17

O tom, zda je vyloučen zapisovatel nebo jiný zaměstnanec soudu, jakož i znalec nebo tlumočnick, rozhoduje předseda senátu; ustanovení § 14 odst. 1, § 15, § 15a odst. 1 a 3 a § 16 odst. 3 platí přiměřeně. Proti jeho usnesení není přípustný opravný prostředek.“.

16. Za § 17 se vkládá nový § 17a, který zní:

„§ 17a

(1) O vyloučení notáře z úkonů soudního komisaře rozhoduje soud, který notáře provedením úkonů soudního komisaře pověřil; ustanovení § 14 až 16a platí přiměřeně. Proti jeho usnesení není přípustný opravný prostředek.

(2) O vyloučení notářských koncipientů, notářských kandidátů nebo jiných zaměstnanců notáře rozhoduje soud, který pověřil notáře provedením úkonů soudního komisaře; postupuje přitom obdobně podle § 17.“.

17. V § 18 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavce 2, který včetně poznámky pod čarou č. 54) zní:

„(2) Účastníku, jehož mateřštinou je jiný než český jazyk, soud ustanoví tlumočnicka, jakmile taková potřeba vyjde v řízení najevo. Totéž platí, jde-li o ustanovení tlumočnicka účastníku, s nímž se nelze dorozumět jinak než znakovou řečí.“⁵⁴⁾

⁵⁴⁾ Zákon č. 155/1998 Sb., o znakové řeči a o změně dalších zákonů.“.

18. § 21 včetně poznámky pod čarou č. 55) zní:

„§ 21

(1) Za právnickou osobu jedná

- a) její statutární orgán; tvoří-li statutární orgán více fyzických osob, jedná za právnickou osobu jeho předseda, popřípadě jeho člen, který tím byl pověřen, nebo
- b) její zaměstnanec (člen), který tím byl statutárním orgánem pověřen, nebo
- c) vedoucí jejího odštěpného závodu nebo vedoucí jiné její organizační složky, o níž zákon stanoví, že se zapisuje do obchodního rejstříku, jde-li o věci týkající se tohoto závodu (složky), nebo
- d) její prokurista, může-li podle udělené prokury jednat samostatně.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, stanoví-li tento nebo zvláštní zákon, že za právnickou osobu jednájí jiné osoby.⁵⁵⁾

(3) Byla-li u právnické osoby zavedena nucená správa, jedná za ni nucený správce, který má podle zákona postavení jejího statutárního orgánu, popřípadě zaměstnanci právnické osoby, které tím nucený správce pověřil; jinak se postupuje podle odstavců 1 a 2.

(4) Za právnickou osobu nemůže jednat ten, jehož zájmy jsou v rozporu se zájmy právnické osoby.

(5) Každý, kdo jedná za právnickou osobu, musí své oprávnění prokázat. V téže věci může za právnickou osobu současně jednat jen jediná osoba.

⁵⁵⁾ Například § 72, § 131 odst. 2, § 131a, § 182 odst. 2, § 183 odst. 1 a § 199 obchodního zákoníku.“.

19. Za § 21 se vkládají nové § 21a a 21b, které znějí:

„§ 21a

(1) Za stát před soudem vystupuje příslušný státní orgán.

(2) Příslušný státní orgán pověří svého zaměstnance nebo zaměstnance jiného státního orgánu, aby jménem státu jednal.

(3) Ustanovení § 21 odst. 4 a 5 platí obdobně.

§ 21b

(1) Za obec a za vyšší územně samosprávný celek jedná ten, kdo je podle zvláštního zákona oprávněn je zastupovat navenek, nebo jejich zaměstnanec, který tím byl touto osobou pověřen.

(2) Ustanovení § 21 odst. 4 a 5 platí obdobně.“.

20. V § 22 se slova „Občan, který“ nahrazují slovy „Fyzická osoba, která“ a slovo „zastoupen“ se nahrazuje slovem „zastoupena“.

21. V § 23 se slova „soud rozhodnout, že ten, kdo“ nahrazují slovy „předseda senátu rozhodnout, že fyzická osoba, která“, slovo „zastoupen“ se nahrazuje slovem „zastoupena“ a slovo „mohl“ se nahrazuje slovem „mohla“.

22. V § 24 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavcem 2, který včetně poznámky pod čarou č. 56) zní:

„(2) V řízení, ve kterém jsou projednávány utajované skutečnosti chráněné zvláštním zákonem,⁵⁶⁾ mohou účastníky zastupovat jen fyzické osoby, které se prokázají osvědčením pro příslušný stupeň utajení těchto skutečností vydaným podle zvláštního zákona nebo které byly podle tohoto zákona poučeny (§ 40a odst. 1).

⁵⁶⁾ Zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

23. V § 25 odst. 1 věta druhá zní: „Advokátu lze udělit pouze plnou moc pro celé řízení (dále jen „procesní plná moc“).“

24. V § 25 odstavce 2 zní:

„(2) Advokát je oprávněn dát se zastupovat jiným advokátem nebo, s výjimkou případů, v nichž je zastoupení advokátem podle tohoto zákona povinné, advokátním koncipientem nebo svým zaměstnancem jako dalším zástupcem.“

25. V § 25 se odstavce 3 a 4 včetně poznámky pod čarou č. 33) zrušují.

26. Za § 25 se vkládá nový § 25a, který včetně poznámky pod čarou č. 57) zní:

„§ 25a

(1) Účastník si může zvolit zástupcem též notáře; notář může účastníka zastupovat jen v rozsahu svého oprávnění stanoveného zvláštními předpisy.⁵⁷⁾ Notáři lze udělit pouze procesní plnou moc.

(2) Notář je oprávněn dát se zastupovat jiným notářem a, s výjimkou případů, v nichž je zastoupení notářem podle tohoto zákona povinné, též notářským kandidátem nebo notářským koncipientem.

⁵⁷⁾ § 3 zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění zákona č. 30/2000 Sb.“

27. V § 26 odstavce 3 zní:

„(3) Převezme-li odborová organizace nebo Úřad zastoupení, jedná jejich jménem za zastoupeného osoba uvedená v § 21.“

28. V § 27 odst. 1 věta první zní: „Účastník se může dát zastoupit také kteroukoliv fyzickou osobou, která má způsobilost k právním úkonům v plném rozsahu.“

29. § 28 zní:

„§ 28

(1) Zástupci, jež si účastník zvolil, udělí písemně nebo ústně do protokolu procesní plnou moc nebo plnou moc jen pro určité úkony.

(2) Odvolání plné moci účastníkem nebo její výpověď zástupcem jsou vůči soudu účinné, jakmile mu byly účastníkem nebo zástupcem oznámeny; vůči jiným účastníkům řízení jsou účinné, jakmile jim byly oznámeny soudem.

(3) Zvolí-li si účastník jiného zástupce, platí, že tím také vypověděl plnou moc dosavadnímu zástupci.

(4) Podpisy na písemné plné moci, na odvolání plné moci nebo na její výpovědi musí být úředně ověřeny, jen stanoví-li to zákon nebo rozhodl-li tak předseda senátu.

(5) Ztratí-li zastoupený způsobilost být účastníkem řízení, popřípadě zemře-li nebo zanikne-li zástupce, plná moc zaniká.

(6) Nevyplývá-li z plné moci něco jiného, plná moc zaniká dnem právní moci rozhodnutí, kterým bylo skončeno řízení, pro něž byla udělena.“

30. Za § 28 se vkládá nový § 28a, který zní:

„§ 28a

(1) Procesní plnou moc nelze omezit. Zástupce, jemuž byla tato plná moc udělena, je oprávněn ke všem úkonům, které může v řízení učinit účastník.

(2) Plná moc pro určité úkony opravňuje k zastupování jen při těch úkonech, které byly v plné moci výslovně uvedeny.“

31. V § 29 odst. 1 věta první zní: „Není-li zastoupena fyzická osoba, která jako účastník řízení nemůže před soudem samostatně jednat, ustanoví jí předseda senátu opatrovníka, je-li tu nebezpečí z prodlení.“

32. V § 29 se za odstavce 1 vkládá nový odstavce 2, který zní:

„(2) Opatrovníka ustanoví předseda senátu též právnické osobě, která jako účastník řízení nemůže před soudem vystupovat proto, že tu není osoba oprávněná za ni jednat nebo že je sporné, kdo je osobou oprávněnou za ni jednat (§ 21), je-li tu nebezpečí z prodlení.“

Dosavadní odstavce 2 se označuje jako odstavce 3.

33. V § 29 odst. 3 se za slovo „poruchou“ vkládají

slova „nebo z jiných zdravotních důvodů se nemůže nikoliv jen po přechodnou dobu účastnit řízení“.

34. V § 29 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Nerozhodl-li soud jinak, opatrovník ustanovený podle odstavců 1 až 3 vystupuje v řízení před soudem prvního stupně, v odvolacím a v dovolacím řízení.“.

35. V § 30 odst. 1 se slova „poplatků, může být na jeho žádost ustanoven“ nahrazují slovy „poplatků (§ 138), předseda senátu ustanoví na jeho žádost“.

36. V § 30 se na konci odstavce 1 doplňuje tato věta: „O tom, že může tuto žádost podat, je předseda senátu povinen účastníka poučit.“.

37. V § 30 odst. 2 se za slovo „účastníka“ vkládají slova „nebo jde-li o ustanovení zástupce pro řízení, v němž je povinné zastoupení advokátem (notářem)“.

38. V § 31 odst. 1 se slova „plné moci pro celé řízení, pokud nebyl ustanoven jen pro určité úkony“ nahrazují slovy „procesní plné moci“.

39. § 32 zní:

„§ 32

Společné ustanovení

(1) Každý, kdo v řízení vystupuje jako zástupce účastníka, popřípadě jako jeho další zástupce, musí své oprávnění doložit již při prvním úkonu, který ve věci učinil.

(2) Zástupcem účastníka nemůže být ten, jehož zájmy jsou v rozporu se zájmy zastoupeného.

(3) Povinnost soudu poskytnout účastníku potřebná poučení, výzvy nebo upozornění lze splnit i tím, že budou poskytnuty jeho zástupci; to neplatí, udělil-li účastník svému zástupci plnou moc jen pro určité úkony.“.

40. V § 35 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 58) zní:

„(1) Státní zastupitelství může vstoupit do zahájeného řízení ve věcech

- a) určení, zda je třeba souhlasu rodičů dítěte k jeho osvojení,
- b) uložení výchovného opatření podle § 43 odst. 1 a 2 zákona o rodině,
- c) nařízení ústavní výchovy a prodloužení ústavní výchovy,
- d) pozastavení, omezení nebo zbavení rodičovské zodpovědnosti,
- e) způsobilosti k právním úkonům,
- f) prohlášení za mrtvého,
- g) vyslovení přípustnosti převzetí nebo držení v ústavu zdravotnické péče,

h) umoření listin,

i) obchodního rejstříku, rejstříku obecně prospěšných společností a nadačního rejstříku,

j) některých otázek obchodních společností, družstev a jiných právnických osob (§ 200e).

Oprávnění státního zastupitelství, popřípadě nejvyššího státního zástupce podat návrh na zahájení řízení podle zvláštních předpisů⁵⁸⁾ tím není dotčeno.

⁵⁸⁾ Například § 21 a 29 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, § 62 a 62a zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění zákona č. 91/1998 Sb.“.

41. V § 35 odstavec 3 zní:

„(3) Ve věcech uvedených v odstavci 1 písm. b) až d) může státní zastupitelství podat ve veřejném zájmu návrh na zahájení řízení, nebylo-li zahájeno podle § 81 odst. 1 a 2 nebo na návrh jiného navrhovatele.“.

42. § 36 včetně nadpisu zní:

„Úkony soudu

§ 36

(1) V řízení před soudem jedná a rozhoduje senát nebo jediný soudce (samosoudce). Všichni členové senátu jsou si při rozhodování rovni.

(2) Rozvrh práce určí, který senát nebo který jediný soudce (samosoudce) věc projedná a rozhodne.“.

43. V § 36a odst. 3 se slova „s výjimkou případů uvedených v § 36b odst. 1“ zrušují.

44. § 36b až 36d znějí:

„§ 36b

Vrchní soudy jednájí a rozhodují v senátech.

§ 36c

Nejvyšší soud jedná a rozhoduje v senátech.

§ 36d

(1) Nestanoví-li zákon jinak, předseda senátu může ve věcech příslušejících senátu provádět jen takové úkony, jimiž se nerozhoduje ve věci.

(2) V případech, kdy podle zákona jedná a rozhoduje samosoudce, přísluší mu jak práva a povinnosti předsedy senátu, tak i práva, která jsou jinak vyhrazena pouze senátu.“.

45. V § 37 odstavec 1 zní:

„(1) Senát rozhoduje po poradě; kromě členů senátu a zapisovatele nesmí být nikdo jiný poradě přítomen.“.

46. V § 37 odst. 2 věta třetí zní: „Přisedící hlasují před soudci a mladší soudci (přisedící) před staršími, předseda senátu hlasuje poslední.“.

47. V § 38 odst. 2 se za slovem „rozhodnutí“ tečka nahrazuje čárkou a na konci textu odstavce se doplňují tato slova: „ledaže jde o usnesení, kterými se upravuje vedení řízení.“.

48. V § 38 odst. 3 se slova „notáře podle odstavce 1“ nahrazují slovy „notáře, které provedl jako soudní komisař“.

49. V § 39 se na konci odstavce 1 doplňuje věta: „Dožádaným soudem je okresní soud.“.

50. V § 39 odst. 3 se středník nahrazuje tečkou a zbývající část věty za středníkem se zrušuje.

51. V § 40 odst. 1 větě druhé se spojka „a“ za slovem „přednesů“ nahrazuje čárkou, za kterou se vkládají slova „poučení poskytnutá účastníkům,“ a za slovo „rozhodnutí“ se vkládají slova „a vyjádření účastníků o tom, zda se vzdávají odvolání proti vyhlášenému rozhodnutí“.

52. V § 40 odst. 2 věty první a druhá znějí: „Protokol podepisuje předseda senátu a zapisovatel; nemůže-li předseda senátu protokol podepsat, podepíše jej za něho jiný člen senátu nebo jiný soudce, kterého určil předseda soudu. Byl-li uzavřen smír, dohoda o výchově a výživě nezletilého dítěte, dohoda o styku s nezletilým dítětem, dohoda o vypořádání dědictví, dohoda o přenechání předluženého dědictví k úhradě dluhů nebo došlo-li k uznání nároku (§ 153a odst. 1), podepisují protokol také účastníci smíru, rodiče, účastníci dohody o styku s nezletilým dítětem, účastníci dohod v dědickém řízení nebo žalovaní; nemohou-li číst a psát nebo z jiných důvodů protokol podepsat, uvede předseda senátu do protokolu kromě důvodu též, že úkon odpovídá jejich vůli, a příslušný záznam podepíše.“.

53. Za § 40 se vkládá nový § 40a, který zní:

„§ 40a

(1) V řízení, ve kterém jsou projednávány utajované skutečnosti chráněné zvláštním zákonem,⁵⁶⁾ je předseda senátu povinen přisedící, účastníky, osoby oprávněné za ně jednat (§ 21 až 21b), zástupce účastníků, znalce, tlumočníky, osoby uvedené v § 116 odst. 3 a další osoby, které se podle zákona musí zúčastnit řízení, předem poučit podle tohoto zvláštního zákona a o trestních následcích porušení tajnosti utajovaných skutečností. Provedené poučení se uvede v protokole. Podpisem protokolu se poučené osoby stávají osobami určenými v rozsahu potřeby k seznámení s utajovanou skutečností.

(2) Poučení podle odstavce 1 není třeba provést u těch, kteří se prokážou osvědčením pro příslušný stupeň utajení utajovaných skutečností vydaným podle zvláštního zákona.⁵⁶⁾

(3) O poučení podle odstavce 1 je předseda senátu

povinen do 30 dnů písemně vyrozumět Národní bezpečnostní úřad.“.

54. Za § 41 se vkládají nové § 41a a 41b, které znějí:

„§ 41a

(1) Nestanoví-li zákon jinak, může účastník učinit úkon jen výslovně.

(2) K úkonu účastníka, který je vázán na splnění podmínky, se nepřihlíží.

(3) Úkon může být odvolán, jen jestliže jeho odvolání dojde soudu nejpozději současně s tímto úkonem.

§ 41b

Dokud nebyl uzavřený smír, dohoda o výchově a výživě nezletilého dítěte, dohoda o styku s nezletilým dítětem, dohoda o vypořádání dědictví, dohoda o přenechání předluženého dědictví k úhradě dluhů nebo uznání nároku (§ 153a odst. 1), k nimž došlo do protokolu, podepsán také účastníky smíru, rodiči, účastníky dohody o styku s nezletilým dítětem, účastníky dohod v dědickém řízení nebo žalovaným, soud k těmto úkonům nepřihlíží.“.

55. V § 42 odst. 1 větě první se slova „protokolu nebo telegraficky“ nahrazují slovy „protokolu, telegraficky nebo telefaxem“.

56. V § 42 odst. 1 větě druhé se slovo „otcovství,“ nahrazuje slovy „rodičovství, o určení, zda je třeba souhlasu rodičů dítěte k jeho osvojení,“.

57. V § 42 odst. 3 větě první se za slovem „originálu“ tečka nahrazuje čárkou a na konci textu věty se doplňují tato slova: „případně písemným podáním shodného znění.“.

58. V § 42 odst. 3 věta třetí zní: „Stanoví-li to předseda senátu, je účastník povinen soudu předložit originál (písemné podání shodného znění) i jiných podání učiněných telefaxem.“.

59. V § 42 odst. 4 se za větu první vkládá nová věta, která zní: „Je-li účastník zastoupen advokátem, může být podpis advokáta nahrazen otiskem podpisového razítka, jehož vzor byl uložen u soudu, kterému je podání určeno.“.

60. § 43 zní:

„§ 43

(1) Předseda senátu usnesením vyzve účastníka, aby bylo opraveno nebo doplněno podání, které neobsahuje všechny stanovené náležitosti nebo které je nerosozumitelné nebo neurčité. K opravě nebo doplnění podání určí lhůtu a účastníka poučí, jak je třeba opravit nebo doplnění provést.

(2) Není-li přes výzvu předsedy senátu podání řádně opraveno nebo doplněno a v řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat, soud usnesením podání, kterým se zahajuje řízení, odmítne. K ostatním podáním soud nepřihlíží, dokud nebudou řádně opravena nebo doplněna. O těchto následcích musí být účastník poučen.“

61. V § 44 odstavec 2 zní:

„(2) Každému, kdo na tom má právní zájem nebo kdo pro to má vážné důvody, předseda senátu na žádost povolí, aby nahlédl do spisu a aby si z něho učinil výpisy nebo opisy, ledaže jde o spis, o němž právní předpisy stanoví, že jeho obsah musí zůstat utajen.“

62. V § 44 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Při povolování nahlížet do spisů je nutno učinit takové opatření, aby byla zachována tajnost utajovaných skutečností chráněných zvláštním zákonem.“⁵⁶⁾

63. § 45 včetně nadpisu zní:

„Doručování

§ 45

Písemnost doručuje soud soudním doručovatelem nebo orgány justiční stráže, prostřednictvím držitele poštovní licence (dále jen „pošta“) nebo příslušného policejního orgánu a v případech stanovených zvláštními předpisy i prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti.“

64. Za § 45 se vkládá nový § 45a, který zní:

„§ 45a

Do vlastních rukou se doručují písemnosti, u nichž tak stanoví zákon, a jiné písemnosti, nařídí-li to předseda senátu.“

65. § 46 a 47 včetně poznámky pod čarou č. 59) znějí:

„§ 46

Doručování fyzickým osobám

(1) Fyzické osobě lze doručit písemnost v bytě, v místě podnikání, na pracovišti nebo kdekoli bude zastížena.

(2) Nebyl-li adresát zastížena, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, doručí se jiné dospělé osobě bydlící v témže bytě nebo v témže domě, působící v témže místě podnikání anebo zaměstnané na témže pracovišti, je-li ochotna obstarat odevzdání písemnosti. Není-li možno ani takto doručit, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do tří dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

(3) Je-li podle odstavce 2 písemnost odevzdána účastníku, který má na věci protichůdný zájem, je doručení neúčinné.

(4) Nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastížena, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

(5) Není-li zjištěn opak, má se za to, že se adresát v místě doručení zdržoval.

(6) Písemnost se ukládá

- a) u okresního soudu, v jehož obvodu je místo doručení, nebo u soudu, který má sídlo v místě doručení, jestliže ji doručuje soudní doručovatel nebo orgán justiční stráže,
- b) u pošty, jestliže se doručuje prostřednictvím pošty.

§ 47

Doručování právnickým osobám

(1) Právnickým osobám se písemnost doručuje na adresu jejich sídla.⁵⁹⁾ Jestliže právnická osoba o to požádá, doručuje se jí písemnost na adresu, kterou sdělila soudu.

(2) Za právnickou osobu jsou oprávněny písemnost, včetně písemnosti doručované do vlastních rukou, převzít orgány a osoby uvedené v § 21 nebo její zaměstnanci (členové), kteří byli pověřeni přijímat písemnosti.

(3) Nebyl-li na adrese uvedené v odstavci 1 zastížena nikdo, kdo by byl oprávněn písemnost převzít, ačkoliv se právnická osoba v místě doručování zdržuje, písemnost se uloží a právnická osoba se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedla. Nevyzvedne-li si zásilku ten, kdo je oprávněn písemnost převzít, do tří dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

(4) Nepodaří-li se písemnost doručit na adresu uvedenou v odstavci 1 proto, že se právnická osoba v místě doručování nezdržuje a jiná její adresa není soudu známa, písemnost určená této právnické osobě se doručí fyzické osobě, o níž je soudu podle obsahu spisu známo, že je oprávněna za ni před soudem jednat (§ 21); při tomto doručování se postupuje obdobně podle § 46. Jestliže písemnost nebyla doručena ani tímto způsobem a jestliže se nepodaří písemnost odevzdat právnické osobě ani při dalším pokusu o doručení na adresu jejího sídla uvedenou v obchodním či jiném rejstříku a jiná její adresa není soudu známa, považuje se den vrácení nedoručené zásilky soudu za den doručení, i když se o něm adresát nedozvěděl.

(5) Ustanovení § 46 odst. 5 a 6 platí obdobně.

⁵⁹⁾ § 2 odst. 3 obchodního zákoníku.“.

66. § 47a se zrušuje.

67. § 48 zní:

„§ 48

Doručování státním orgánům

(1) Písemnost určená státním orgánům se doručuje na adresu jejich sídla. Jestliže státní orgán o to požádá, doručuje se mu písemnost na adresu, kterou sdělil soudu.

(2) Za státní orgán jsou oprávněny písemnost, včetně písemnosti doručované do vlastních rukou, převzít osoby uvedené v § 21a odst. 2 nebo jeho zaměstnanci, kteří byli pověřeni přijímat písemnosti. Není-li jich, písemnost se odevzdá tomu, kdo je oprávněn za státní orgán jednat.“.

68. Za § 48 se vkládají nové § 48a až 48d, které včetně poznámek pod čarou č. 60) a 61) znějí:

„§ 48a

Doručování státu

(1) Písemnost určená státu se doručuje příslušnému státnímu orgánu na adresu jeho sídla. Jestliže státní orgán o to požádá, doručuje se mu písemnost na adresu, kterou sdělil soudu.

(2) Ustanovení § 48 odst. 2 platí obdobně.

§ 48b

Doručování advokátům

(1) Advokátům se písemnost doručuje na adresu jejich sídla.⁶⁰⁾ Jestliže advokát o to požádá, doručuje se mu písemnost na adresu, kterou sdělil soudu.

(2) Písemnost určenou advokátu, včetně písemnosti doručované do vlastních rukou, mohou přijmout také advokátní koncipienti nebo jiní jeho zaměstnanci. Vykonává-li advokacii společně s jinými advokáty, může být písemnost, včetně písemnosti doručované do vlastních rukou, odevzdána též těmto advokátům, jejich advokátním koncipientům nebo jiným jejich zaměstnancům. Jestliže advokát vykonává advokacii jako společník veřejné obchodní společnosti, mohou písemnost určenou advokátu, včetně písemnosti doručované do vlastních rukou, přijmout rovněž ostatní společníci této společnosti, advokátní koncipienti nebo jiní její zaměstnanci.

(3) Nebyl-li na adrese uvedené v odstavci 1 zastížen advokát ani jiná osoba, která by mohla písemnost převzít, písemnost se uloží a advokát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si advokát nebo jiná oprávněná osoba zásilku do tří dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být do-

ručena do vlastních rukou, do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

(4) Ustanovení § 46 odst. 6 platí obdobně.

§ 48c

Doručování notářům

(1) Notářům se písemnost doručuje na adresu jejich kanceláře.⁶¹⁾ Jestliže notář o to požádá, doručuje se mu písemnost na adresu, kterou sdělil soudu.

(2) Písemnost určenou notáři, včetně písemnosti doručované do vlastních rukou, mohou přijmout také notářští koncipienti, notářští kandidáti nebo jiní jeho zaměstnanci. Vykonává-li notář činnost notáře společně s jinými notáři, může být písemnost, včetně písemnosti doručované do vlastních rukou, odevzdána též těmto notářům, jejich notářským koncipientům, jejich notářským kandidátům nebo jiným jejich zaměstnancům.

(3) Ustanovení § 46 odst. 6 a § 48b odst. 3 platí obdobně.

(4) Při doručování písemnosti zástupci notáře nebo náhradníkovi notáře se postupuje přiměřeně podle odstavců 1 až 3.

§ 48d

Doručování obcím a vyšším územně samosprávným celkům

(1) Písemnost určená obcím a vyšším územně samosprávným celkům se doručuje na adresu sídla jejich orgánů. Jestliže o to požádají, doručuje se jim písemnost na adresu, kterou sdělily soudu.

(2) Za obec a vyšší územně samosprávný celek jsou oprávněny písemnost, včetně písemnosti doručované do vlastních rukou, převzít osoby uvedené v § 21b nebo jejich zaměstnanci, kteří byli pověřeni přijímat písemnosti.

⁶⁰⁾ § 13 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii.

⁶¹⁾ § 13 odst. 1 zákona č. 358/1992 Sb., ve znění zákona č. 30/2000 Sb.“.

69. V § 49 odst. 1 větě první se slova „plnou mocí pro celé řízení“ nahrazují slovy „procesní plnou mocí“.

70. V § 49 odst. 2 se tečka na konci první věty nahrazuje středníkem a na konci textu věty se doplňují tato slova: „to neplatí, má-li být doručováno do ciziny.“.

71. V § 49 odst. 3 se slova „jedině ustanovenému opatrovníku“ nahrazují slovy „ostatním účastníkům řízení a ustanovenému opatrovníku a vyvěsí se na úřední desce soudu“.

72. V § 50 se za slovy „Odepře-li adresát“ vkládají slova „,popřípadě osoba oprávněná za něj písemnost převzít,“ a za slova „musí být adresát“ se vkládají slova „(oprávněná osoba)“.

73. V § 50a se za slovo „věstníku“ vkládá odkaz na poznámku pod čarou č. 62) a slova „(§ 769 obchodního zákoníku)“ se zrušují.

Poznámka pod čarou č. 62) zní:

„⁶²⁾ § 769 obchodního zákoníku.“

74. Za § 50a se vkládá nový § 50b, který zní:

„§ 50b

Pokud zákon stanoví, že rozhodnutí má být vyvěšeno na úřední desce soudu, platí, že patnáctým dnem po vyvěšení bylo rozhodnutí doručeno účastníkům, kteří nejsou soudu známi nebo jejichž pobyt není znám.“

75. V § 51 se za slovo „jednání“ vkládají slova „nebo při jiném úkonu soudu“.

76. V § 52 se na konci odstavce 1 doplňuje tato věta: „O předvedení rozhodne usnesením, které se předvolanému doručí při předvedení.“

77. V § 52 odst. 2 větě druhé se slovo „náčelníka“ nahrazuje slovy „velitele, popřípadě příslušný služební orgán“.

78. V § 52 se na konci odstavce 3 doplňuje tato věta: „Usnesením o tom rozhodne předseda senátu na návrh toho, kdo předvedení provedl.“

79. V § 56 odst. 1 se za slovo „soudem“ vkládají slova „nebo u něhož bylo rozhodnuto, že musí být zastoupen svým zákonným zástupcem (§ 23)“.

80. V § 67 věta druhá zní: „Jestliže by věcně příslušný byl krajský soud, může provést smírčí řízení a schválení smíru i kterýkoli okresní soud.“

81. V § 68 odstavec 1 zní:

„(1) Smírčí řízení ve věcech, v nichž jedná a rozhoduje senát, provádí předseda senátu.“

82. V § 68 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

83. V § 75 odst. 1 větě první se slovo „soud“ nahrazuje slovy „předseda senátu“.

84. V § 75 odst. 2 se slovo „soud“ nahrazuje slovy „předseda senátu“ a věta druhá se zrušuje.

85. V § 75 odstavec 4 zní:

„(4) O návrhu na předběžné opatření podle § 76a musí být rozhodnuto bezodkladně, nejpozději do 24 hodin poté, co byl podán. O návrhu na jiné předběžné opatření musí být rozhodnuto bezodkladně, nej-

později do 7 dnů poté, co byl podán, nestanoví-li zákon jinou lhůtu.“

86. V § 75 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Pro předběžné opatření je rozhodující stav v době vyhlášení (vydání) usnesení soudu prvního stupně.“

87. Za § 75 se vkládá nový § 75a, který zní:

„§ 75a

(1) Návrh na předběžné opatření, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný anebo neurčitý, předseda senátu odmítne, jestliže pro tyto nedostatky nelze pokračovat v řízení; ustanovení § 43 se nepoužije.

(2) Ustanovení odstavce 1 neplatí, jde-li o návrh na předběžné opatření podle § 76a.“

88. V § 76 odst. 1 se slova „soud uložit účastníku“ nahrazují slovy „být účastníku uloženo“.

89. V § 76 odst. 3 věta první zní: „Předseda senátu při nařízení předběžného opatření uloží navrhovateli, aby ve lhůtě, kterou mu určí, podal u soudu návrh na zahájení řízení; to neplatí, může-li být řízení ve věci zahájeno i bez návrhu.“

90. V § 78 se na konci odstavce 3 doplňuje tato věta: „Není-li tu nebezpečí z prodlení, mají účastníci ve věci samé právo být přítomni u zajištění důkazu.“

91. Za § 78 se vkládá nový § 78a, který zní:

„§ 78a

Důkaz může být zajištěn také notářským zápisem o skutkovém ději nebo o stavu věci, jestliže se skutkový děj udál v přítomnosti notáře nebo jestliže notář osvědčil stav věci.“

92. V § 79 odst. 1 větě druhé se slovo „povolání“ nahrazuje slovem „příjmení“ a do závorky za slovo „osoby“ se vkládá čárka a slova „označení státu a příslušného státního orgánu, který za stát před soudem vystupuje“.

93. V § 79 odst. 1 větě třetí se slova „popřípadě další údaje potřebné k její identifikaci a údaj o tom, zda některý z účastníků je zapsán v obchodním rejstříku“ nahrazují slovy „identifikační číslo fyzické osoby, která je podnikatelem, popřípadě další údaje potřebné k identifikaci účastníků řízení“.

94. V § 79 odst. 2 se slovo „Navrhovatel“ nahrazuje slovy „Žalobce (navrhovatel)“.

95. V § 79 odstavec 3 zní:

„(3) Žalobu (návrh na zahájení řízení) soud doručí ostatním účastníkům do vlastních rukou. Žalobce (navrhovatel) může obeznámit žalovaného (ostatní účastníky řízení) s obsahem návrhu tím, že vedle stejnopisu

žaloby (návrhu) doručovaného soudem mu sám zašle další stejnopis.“.

96. V § 80 se slova „Návrhem na zahájení řízení“ nahrazují slovy „Žalobou (návrhem na zahájení řízení)“.

97. V § 81 odst. 1 se za slovo „dědictví“ vkládá čárka a slova „řízení o určení, zda tu manželství je či není,“.

98. V § 82 odst. 2 se slova „rozhodčí komise“ nahrazují slovy „jiného orgánu“ a slovo „také“ se zrušuje.

99. V § 84 se slovo „(odpůrce)“ nahrazuje slovem „(žalovaného)“.

100. § 85 a 85a znějí:

„§ 85

(1) Nestanoví-li zákon jinak, je obecným soudem fyzické osoby okresní soud, v jehož obvodu má bydliště, a nemá-li bydliště, okresní soud, v jehož obvodu se zdržuje. Má-li fyzická osoba bydliště na více místech, jsou jejím obecným soudem všechny okresní soudy, v jejichž obvodu bydlí s úmyslem zdržovat se tam trvale.

(2) Obecným soudem fyzické osoby, která je podnikatelem, je ve věcech vyplývajících z obchodních vztahů okresní soud, v jehož obvodu má místo podnikání;⁵⁹⁾ nemá-li místo podnikání, určuje se její obecný soud podle odstavce 1.

(3) Obecným soudem právnické osoby je okresní soud, v jehož obvodu má sídlo.⁵⁹⁾

(4) Obecným soudem státu je okresní soud, v jehož obvodu nastala skutečnost, která zakládá uplatněné právo.

(5) Obecným soudem obce je okresní soud, v jehož obvodu má své území.

(6) Obecným soudem vyššího územně samosprávného celku je okresní soud, v jehož obvodu mají sídlo jeho orgány.

§ 85a

Je-li pro řízení v prvním stupni věcně příslušný krajský soud a místní příslušnost se řídí obecným soudem účastníka, je místně příslušným krajský soud, v jehož obvodu je obecný soud účastníka.“.

101. V § 86 odstavec 1 zní:

„(1) Jestliže žalovaný, který je občanem České republiky, nemá obecný soud anebo nemá obecný soud v České republice, je příslušný soud, v jehož obvodu měl v České republice poslední známé bydliště.“.

102. V § 86 odstavec 3 zní:

„(3) Proti zahraniční osobě lze podat žalobu (návrh na zahájení řízení) i u soudu, v jehož obvodu je v České republice umístěn její podnik nebo organizační složka jejího podniku.“.

103. V § 87 se slovo „odpůrce“ nahrazuje slovy „žalovaného, popřípadě vedle soudu uvedeného v § 85a,“.

104. V § 87 písm. a) se slovo „odpůrce“ nahrazuje slovem „žalovaný“.

105. V § 87 písm. c) se za slovo „složka“ vkládají slova „podniku fyzické nebo“ a slovo „odpůrcem“ se nahrazuje slovem „žalovanou“.

106. V § 87 písm. e) se slova „směnky nebo šeku“ nahrazují slovy „směnky, šeku nebo jiného cenného papíru“.

107. V § 88 se slova „soudu odpůrce“ nahrazují slovy „soudu, popřípadě namísto soudu uvedeného v § 85a,“.

108. V § 88 písm. a) se slovo „odpůrce“ nahrazuje slovem „žalovaného“ a slovo „navrhovatele“ se nahrazuje slovem „žalobce“.

109. V § 88 písm. b) se slova „bezpodílového spoluvlastnictví“ nahrazují slovy „společného jmění“.

110. V § 88 písm. c) se za slovo „nezletilé,“ vkládají slova „o určení, zda je třeba souhlasu rodičů dítěte k jeho osvojení,“.

111. V § 88 písm. d) se slovo „občana“ nahrazuje slovy „fyzické osoby“, slovo „jeho“ se nahrazuje slovem „její“ a slova „tento občan“ se nahrazují slovy „tato fyzická osoba“.

112. V § 88 se písmeno g) zrušuje. Dosavadní písmena h) až n) se označují jako písmena g) až m).

113. V § 88 písm. ch) se za slovo „výši“ vkládá čárka a slovo „skupině“.

114. V § 88 písm. i) se za slovo „vyvolané,“ vkládají slova „ledaže jde o vypořádání společného jmění nebo jiného majetku manželů,“.

115. V § 88 písm. j) se slovo „odpůrce“ nahrazuje slovem „žalovaného“.

116. V § 88 písm. m) se slova „tuzemským peněžním ústavem“ nahrazují slovy „tuzemskou bankou“ a slova „tento peněžní ústav“ se nahrazují slovy „tato banka“.

117. V § 88 se tečka na konci písmena m) nahrazuje středníkem a doplňuje se písmeno n), které zní: „n) u něhož probíhá řízení, jde-li o žalobu podle § 91a.“.

118. V § 89 se slovo „odpůrce“ nahrazuje slovem „žalovaného“.

119. V § 89a se věta druhá zrušuje a ve větě třetí se slova „návrhu na zahájení řízení“ nahrazují slovy „žalobě (návrhu na zahájení řízení)“.

120. § 90 včetně nadpisu zní:

„Účastníci

§ 90

Účastníky řízení jsou žalobce a žalovaný.“.

121. V § 91 odst. 1 se slova „navrhovatelů nebo odpůrců“ nahrazují slovy „žalobců nebo žalovaných“.

122. V § 91 odst. 2 se za slovo „zpět“ vkládá čárka a slova „k uznání nároku“.

123. Za § 91 se vkládá nový § 91a, který zní:

„§ 91a

Kdo si činí nárok zcela nebo částečně na věc nebo právo, o nichž probíhá řízení mezi jinými osobami, může až do pravomocného skončení tohoto řízení podat žalobu proti těmto účastníkům.“.

124. V § 92 odst. 1 větě první se slovo „účastníka“ nahrazuje slovem „žalobce“ a ve větě druhé se slovo „navrhovatele“ nahrazuje slovem „žalobce“.

125. V § 92 odst. 2 věta první zní: „Na návrh žalobce může soud se souhlasem žalovaného připustit, aby žalobce nebo žalovaný z řízení vystoupil a aby na jeho místo vstoupil někdo jiný.“. Ve větě druhé se slovo „navrhovatel“ nahrazuje slovem „žalobce“.

126. V § 92 se doplňuje odstavce 3, který zní:

„(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužije v případech uvedených v § 107a.“.

127. V § 93 odst. 1 se slova „navrhovatele nebo odpůrce“ nahrazují slovy „žalobce nebo žalovaného“.

128. V § 94 odst. 1 větě první se slova „i ti“ nahrazují slovy „navrhovatel a ti“ a ve větě druhé se za slovo „manželství“ vkládají slova „nebo o určení, zda tu manželství je či není“.

129. V § 94 se za odstavce 1 vkládá nový odstavce 2, který zní:

„(2) Účastníky řízení jsou také navrhovatel a ti, které zákon za účastníky označuje.“.

Dosavadní odstavce 2 se označuje jako odstavce 3.

130. V § 94 se doplňuje odstavce 4, který zní:

„(4) Jestliže se řízení účastní ten, o jehož právech nebo povinnostech se v řízení nejedná, soud usnesením jeho účast v řízení ukončí.“.

131. V § 95 odst. 1 se slovo „Navrhovatel“ nahrazuje slovy „Žalobce (navrhovatel)“.

132. § 96 zní:

„§ 96

(1) Žalobce (navrhovatel) může vzít za řízení zpět návrh na jeho zahájení, a to zčásti nebo zcela.

(2) Je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zastaví. Je-li návrh na zahájení řízení vzat zpět až po té, co již soud o věci rozhodl, avšak rozhodnutí není dosud v právní moci, soud rozhodne v rozsahu zpětvzetí návrhu též o zrušení rozhodnutí.

(3) Jestliže ostatní účastníci se zpětvzetím návrhu z vážných důvodů nesouhlasí, soud rozhodne, že zpětvzetí návrhu není účinné. Nebylo-li dosud o věci rozhodnuto, pokračuje soud po právní moci usnesení v řízení.

(4) Ustanovení odstavce 3 neplatí, dojde-li ke zpětvzetí návrhu dříve, než začalo jednání, nebo jde-li o zpětvzetí návrhu na rozvod, neplatnost manželství nebo určení, zda tu manželství je či není.

(5) Byl-li návrh na zahájení řízení vzat zpět až po té, co rozhodnutí o věci již nabylo právní moci, soud rozhodne, že zpětvzetí návrhu není účinné.“.

133. V § 97 odst. 1 se slovo „Odpůrce“ nahrazuje slovem „Žalovaný“ a slovo „navrhovatel“ se nahrazuje slovem „žalobci“.

134. V § 98 se slovo „odpůrce“ nahrazuje slovem „žalovaného“, slovo „navrhovatel“ se nahrazuje slovem „žalobci“ a slovo „navrhovatel“ se nahrazuje slovem „žalobce“.

135. V § 100 odst. 1 větě druhé se slova „a aby řízení působilo výchovně“ zrušují.

136. V § 100 se doplňuje odstavce 3, který zní:

„(3) V řízení, jehož účastníkem je nezletilé dítě, které je schopno formulovat své názory, soud postupuje tak, aby byl zjištěn jeho názor ve věci. Názor nezletilého dítěte soud zjistí buď prostřednictvím jeho zástupce nebo příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dětí, anebo výslechem dítěte; výslech lze provést i bez přítomnosti rodičů nebo jiných osob zodpovědných za výchovu dítěte. K názoru dítěte soud přihlíží s přihlédnutím k jeho věku a rozumové vyspělosti.“.

137. V § 101 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) K tomu, aby bylo dosaženo účelu řízení, jsou účastníci povinni zejména

- tvrdit všechny pro rozhodnutí věci významné skutečnosti; neobsahuje-li všechna potřebná tvrzení žaloba (návrh na zahájení řízení) nebo písemné vyjádření k ní, uvedou je v průběhu řízení,
- plnit důkazní povinnost (§ 120 odst. 1) a další procesní povinnosti uložené jim zákonem nebo soudem,
- dbát pokynů soudu.

(2) Nestanoví-li zákon jinak, soud pokračuje v řízení, i když jsou účastníci nečinní.“

138. V § 101 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Nedostaví-li se řádně předvolaný účastník k jednání a včas nepožádal z důležitých důvodů o odročení, může soud věc projednat a rozhodnout v nepřítomnosti takového účastníka; vychází přitom z obsahu spisu a z provedených důkazů.“

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

139. § 102 zní:

„§ 102

(1) Je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků nebo je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření.

(2) Po zahájení řízení může soud i bez návrhu zajistit důkaz, je-li obava, že později jej nebude možné provést vůbec nebo jen s velkými obtížemi.

(3) Ve věcech příslušejících senátu nařídí předběžné opatření nebo zajistí důkaz senát; předseda senátu tak může učinit, jen je-li tu nebezpečí z prodlení. Ustanovení § 75 odst. 1, 3, 4 a 5, § 75a, 76, § 77 odst. 1 písm. b), c) a d), § 77 odst. 2 a 3 a § 78 odst. 3 zde platí obdobně.“

140. V § 103 se slova „jednat ve věci“ nahrazují slovy „rozhodnout ve věci samé“.

141. V § 104 odst. 1 se slova „návrhu na zahájení řízení“ nahrazují slovy „žaloby (návrhu na zahájení řízení)“.

142. V § 104 odst. 2 větě druhé se slova „vydat rozhodnutí, kterým se řízení končí“ nahrazují slovy „rozhodnout o věci samé“.

143. § 104a zní:

„§ 104a

(1) Věcnou příslušnost zkoumá soud kdykoli za řízení.

(2) Má-li okresní nebo krajský soud za to, že není věcně příslušný, předloží věc se zprávou o tom svému nadřízenému vrchnímu soudu, jestliže věc podle jeho názoru náleží do věcné příslušnosti okresních, krajských nebo vrchních soudů, popřípadě soudů zřízených k projednávání a rozhodování věcí určitého druhu, nebo Nejvyššímu soudu, jestliže věc podle jeho názoru náleží do věcné příslušnosti Nejvyššího soudu. Účastníci řízení mají právo se k tomuto postupu a k soudem uváděným důvodům vyjádřit. Vrchní soud (Nejvyšší soud) pak rozhodne, které soudy jsou k pro-

jednání a rozhodnutí věci příslušné v prvním stupni, není-li sám věcně příslušný.

(3) Bylo-li řízení zahájeno u vrchního soudu a má-li za to, že není věcně příslušný, vrchní soud rozhodne, které soudy jsou k projednání a rozhodnutí věci příslušné v prvním stupni. To neplatí, dospěje-li vrchní soud k závěru, že věc patří do věcné příslušnosti Nejvyššího soudu; v takovém případě věc předloží se zprávou o tom Nejvyššímu soudu. Účastníci řízení mají právo se k otázce věcné příslušnosti vyjádřit.

(4) Bylo-li řízení zahájeno u Nejvyššího soudu nebo byla-li věc Nejvyššímu soudu předložena vrchním soudem, Nejvyšší soud rozhodne, které soudy jsou k projednání a rozhodnutí věci příslušné v prvním stupni, není-li sám věcně příslušný.

(5) Obdobně podle odstavců 2 až 4 se postupuje, namítne-li nedostatek věcné příslušnosti soudu účastník řízení.

(6) V usnesení, jímž bylo rozhodnuto, že k projednání a rozhodnutí věci jsou příslušné v prvním stupni jiné soudy, než u kterých bylo řízení zahájeno, se rovněž uvede soud, jemuž bude věc postoupena k dalšímu řízení; ustanovení § 105 tím není dotčeno.

(7) Usnesením vrchního nebo Nejvyššího soudu o věcné příslušnosti jsou účastníci řízení a soudy vázáni.“

144. V § 105 odst. 1 se za větu první vkládá nová věta, která zní: „Rozhodl-li soud o věci samé bez jednání, zkoumá místní příslušnost jen před vydáním rozhodnutí; to neplatí, jde-li o platební rozkaz.“. Na konci odstavce 1 se doplňuje tato věta: „Při zkoumání místní příslušnosti se nepřihlíží k jednáním a k úkonům provedeným před věcně nepřislušným soudem a k rozhodnutím vydaným věcně nepřislušným soudem.“

145. V § 105 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Namítne-li účastník řízení včas a důvodně nedostatek místní příslušnosti, postupuje soud obdobně podle odstavců 2 a 3; jinak námitku usnesením zamítne.“

146. V § 106 odst. 1 se slovo „odpůrce“ nahrazuje slovem „žalovaného“.

147. § 107 včetně nadpisu zní:

„Překážky postupu řízení

§ 107

(1) Jestliže účastník ztratí po zahájení řízení způsobilost být účastníkem řízení dříve, než řízení bylo pravomocně skončeno, posoudí soud podle povahy věci, zda v řízení může pokračovat. Není-li možné v řízení ihned pokračovat, soud řízení přeruší. O tom, s kým bude v řízení pokračováno, soud rozhodne usnesením.

(2) Ztratí-li způsobilost být účastníkem řízení fyzická osoba a umožňuje-li povaha věci pokračovat v řízení, jsou procesním nástupcem, nestanoví-li zákon jinak, její dědici, popřípadě ti z nich, kteří podle výsledku dědického řízení převzali právo nebo povinnost, o něž v řízení jde.

(3) Ztratí-li způsobilost být účastníkem řízení právnická osoba a umožňuje-li povaha věci pokračovat v řízení, jsou jejím procesním nástupcem, nestanoví-li zákon jinak, ti, kteří po zániku právnické osoby vstoupili do jejích práv a povinností, popřípadě ti, kteří po zániku právnické osoby převzali práva a povinnosti, o něž v řízení jde.

(4) Ten, kdo nastupuje do řízení na místo dosavadního účastníka řízení, musí přijmout stav řízení, jaký tu je v době jeho nástupu do řízení.

(5) Neumožňuje-li povaha věci v řízení pokračovat, soud řízení zastaví. Řízení zastaví soud zejména tehdy, zemře-li manžel před pravomocným skončením řízení o rozvod, o neplatnost manželství nebo o určení, zda tu manželství je nebo není, pokud zákon nedovoluje, aby se v řízení pokračovalo; bylo-li již o věci rozhodnuto, soud současně toto rozhodnutí zruší.“

148. Za § 107 se vkládá nový § 107a, který zní:

„§ 107a

(1) Má-li žalobce za to, že po zahájení řízení nastala právní skutečnost, s níž právní předpisy spojují převod nebo přechod práva nebo povinnosti účastníka řízení, o něž v řízení jde, může dříve, než soud o věci rozhodne, navrhnout, aby nabyvatel práva nebo povinnosti vstoupil do řízení na místo dosavadního účastníka; to neplatí v případech uvedených v § 107.

(2) Soud návrhu usnesením vyhová, jestliže se prokáže, že po zahájení řízení nastala právní skutečnost uvedená v odstavci 1, a jestliže s tím souhlasí ten, kdo má vstoupit na místo žalobce; souhlas žalovaného nebo toho, kdo má vstoupit na jeho místo, se nevyžaduje. Právní účinky spojené s podáním žaloby zůstávají zachovány.

(3) Ustanovení § 107 odst. 4 platí obdobně.“

149. V § 109 odst. 1 písm. a) se slova „plnou mocí pro celé řízení“ nahrazují slovy „procesní plnou mocí“.

150. V § 109 odst. 1 písm. b) větě první se za slovem „řešit“ tečka nahrazuje středníkem a věty druhá a třetí se zrušují.

151. V § 109 odst. 1 se doplňuje písmeno c), které zní:

„c) dospěl k závěru, že zákon, jehož má být při projednávání nebo rozhodování věci použito, nebo jeho jednotlivé ustanovení je v rozporu s ústavním zákonem nebo s mezinárodní smlouvou, která má

přednost před zákonem,^{63a)} a podal-li u Ústavního soudu návrh na zrušení tohoto zákona nebo jeho jednotlivého ustanovení.“

152. V § 110 se za slovo „jednání“ vkládají slova „anebo jestliže to alespoň jeden z účastníků navrhne a ostatní se nedostaví bez předchozí omluvy k jednání“.

153. Za § 113 se vkládá nový § 113a, který zní:

„§ 113a

S řízením o určení neplatnosti usnesení valné hromady obchodní společnosti nebo členské schůze družstva je spojeno řízení o náhradu škody, která vznikla z tohoto neplatného usnesení.“

154. § 114 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 63) zní:

„Příprava jednání

§ 114

(1) Po zahájení řízení předseda senátu především zkoumá, zda jsou splněny podmínky řízení a zda byly odstraněny případné vady v žalobě (návrhu na zahájení řízení).

(2) Zastaví-li soud řízení proto, že je tu takový nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit (§ 104 odst. 1), nebo že se nedostatek podmínky řízení nepodařilo odstranit (§ 104 odst. 2), popřípadě z jiných důvodů stanovených zákonem,⁶³⁾ anebo odmítne-li návrh (§ 43 odst. 2), je tím řízení skončeno.

⁶³⁾ Například § 9 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona č. 271/1992 Sb.“

155. Za § 114 se vkládají nové § 114a a 114b, které znějí:

„§ 114a

(1) Nebylo-li rozhodnuto podle § 114 odst. 2, připraví předseda senátu jednání tak, aby bylo možné věc rozhodnout zpravidla při jediném jednání.

(2) Za tím účelem předseda senátu

- a) žalovaného, popřípadě ostatní účastníky, kteří nepodali návrh na zahájení řízení, vyzve, aby se ve věci písemně vyjádřili a aby soudu předložili listinné důkazy, jichž se dovolávají, ledaže se takový postup jeví s ohledem na povahu věci neúčelným;
- b) zpravidla se předběžně pokusí o smírné vyřízení věci;
- c) zajistí, aby bylo možno při jednání provést potřebné důkazy, a jestliže je to účelné, může provést důkaz prostřednictvím dožádaného soudu;
- d) činí jiná vhodná opatření.

§ 114b

(1) Vyžaduje-li to povaha věci nebo okolnosti případu, může předseda senátu, s výjimkou věcí, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2), a věcí uvedených v § 118b a § 120 odst. 2, místo výzvy podle § 114a odst. 2 písm. a), nebo nebylo-li takové výzvě řádně a včas vyhověno, žalovanému usnesením uložit, aby se ve věci písemně vyjádřil a aby v případě, že nárok uplatněný v žalobě zcela neuzná, ve vyjádření vylíčil rozhodující skutečnosti, na nichž staví svoji obranu, a k vyjádření připojil listinné důkazy, jichž se dovolává, popřípadě označil důkazy k prokázání svých tvrzení. K podání vyjádření určí lhůtu, která nesmí být kratší než 30 dnů od doručení usnesení.

(2) Usnesení podle odstavce 1 může být vydáno, i když soud rozhodl o věci platebním rozkazem. Lhůtu k podání vyjádření v tomto případě soud určí až ode dne podání odporu proti platebnímu rozkazu.

(3) Usnesení podle odstavce 1 nelze vydat nebo doručit po prvním jednání ve věci.

(4) Usnesení podle odstavců 1 a 2 musí být žalovanému doručeno do vlastních rukou, náhradní doručení je vyloučeno. Usnesení nesmí být žalovanému doručeno dříve než žaloba.

(5) Jestliže se žalovaný bez vážného důvodu na výzvu soudu podle odstavce 1 včas nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, má se za to, že nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznává; o tomto následku (§ 153a odst. 3) musí být poučen.“

156. V § 115 odst. 2 se slovo „pět“ nahrazuje slovy „deset dnů a ve věcech uvedených v § 118b nejméně třicet“.

157. Za § 115 se vkládá nový § 115a, který zní:

„§ 115a

K projednání věci samé není třeba nařizovat jednání, jestliže ve věci lze rozhodnout jen na základě účastníků předložených listinných důkazů a účastníci se práva účasti na projednání věci vzdali, popřípadě s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasí; to neplatí ve věcech uvedených v § 120 odst. 2.“

158. V § 116 odstavec 2 zní:

„(2) Veřejnost může být pro celé jednání nebo pro jeho část vyloučena, jen kdyby veřejné projednání věci ohrozilo tajnost utajovaných skutečností chráněných zvláštním zákonem,⁵⁶⁾ obchodní tajemství, důležitý zájem účastníků nebo mravnost.“

159. V § 116 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Jestliže byla veřejnost vyloučena, soud může povolit jednotlivým fyzickým osobám, aby byly při jednání nebo jeho části přítomny; současně je poučí,

že jsou povinny zachovávat mlčenlivost o všem, co se při jednání o utajovaných skutečnostech, obchodním tajemství nebo zájmech účastníků dozvěděly.“

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

160. V § 116 odst. 4 se slovo „občanům“ nahrazuje slovy „fyzickým osobám“.

161. § 117 a 118 znějí:

„§ 117

(1) Předseda senátu zahajuje, řídí a končí jednání, uděluje a odnímá slovo, provádí dokazování, činí vhodná opatření, aby zajistil splnění účelu jednání, a vyhláší rozhodnutí. Dbá přitom, aby jednání probíhalo důstojně a nerušeně a aby věc mohla být úplně, spravedlivě a bez průtahů projednána.

(2) Ve věcech příslušejících senátu mohou jednotlivé úkony při dokazování provádět se souhlasem předsedy také členové senátu.

(3) Kdo ve věcech příslušejících senátu nesouhlasí s opatřením předsedy senátu, které učinil při jednání, může žádat, aby rozhodl senát.

§ 118

(1) Po zahájení jednání předseda senátu vyzve žalobce (navrhovatele), aby přednesl žalobu (návrh na zahájení řízení) nebo sdělil její obsah, a žalovaného (ostatní účastníky řízení), aby přednesl nebo sdělil obsah podaných písemných vyjádření ve věci; podání nepřítomných účastníků přečte nebo sdělí jejich obsah předseda senátu. Žalovaného (jiného účastníka), který dosud neučinil písemné podání, předseda senátu vyzve, aby se ve věci vyjádřil. Je-li to potřebné, předseda senátu účastníka též vyzve, aby svá tvrzení doplnil a aby navrhl k prokázání svých tvrzení důkazy.

(2) Po provedení úkonů podle odstavce 1 předseda senátu sdělí výsledky přípravy jednání.

(3) Nestanoví-li zákon jinak, určuje další průběh jednání předseda senátu podle okolností případu.“

162. Za § 118 se vkládají nové § 118a až 118c, které znějí:

„§ 118a

(1) Ukáže-li se v průběhu jednání, že účastník nevyjádřil všechny rozhodné skutečnosti nebo že je uvedl neúplně, předseda senátu jej vyzve, aby svá tvrzení doplnil, a poučí jej, o čem má tvrzení doplnit a jaké by byly následky nesplnění této výzvy.

(2) Má-li předseda senátu za to, že věc je možné po právní stránce posoudit jinak než podle účastníkovy právního názoru, vyzve účastníka, aby v potřebném rozsahu doplnil vylíčení rozhodných skutečností; postupuje přitom obdobně podle odstavce 1.

(3) Zjistí-li předseda senátu v průběhu jednání, že účastník dosud nenavrhl důkazy potřebné k prokázání všech svých sporných tvrzení, vyzve jej, aby tyto důkazy označil bez zbytečného odkladu, a poučí jej o následcích nesplnění této výzvy.

(4) Při jednání předseda senátu poskytuje účastníkům poučení též o jiných jejich procesních právech a povinnostech; to neplatí, je-li účastník zastoupen advokátem nebo notářem v rozsahu jeho oprávnění stanoveného zvláštními předpisy.⁵⁷⁾

§ 118b

(1) Ve věcech ochrany osobnosti podle občanského zákoníku, ve věcech ochrany proti uveřejňování informací, které jsou zneužitím svobody projevu, slova a tisku, popřípadě ochrany práv třetích osob podle právních předpisů o hromadných informačních prostředcích, ve sporech vyvolaných konkursem a vyrovnáním, o základu věci ve sporech o ochranu hospodářské soutěže, o základu věci ve sporech o ochranu práv porušených nebo ohrožených nekalým soutěžním jednáním, o základu věci ve sporech z porušení nebo ohrožení práva na obchodní tajemství a v dalších případech stanovených zákonem mohou účastníci uvést rozhodné skutečnosti o věci samé a označit důkazy k jejich prokázání nejpozději do skončení prvního jednání, které se v nich konalo; k později uvedeným skutečnostem a důkazům se nepřihlíží. To neplatí, jde-li o skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být zpochybněna věrohodnost provedených důkazních prostředků, které nastaly (vznikly) po prvním jednání nebo které účastník nemohl bez své viny včas uvést.

(2) O povinnostech podle odstavce 1 a o následcích nesplnění těchto povinností musí být účastníci poučeni v předvolání k prvnímu jednání ve věci.

§ 118c

(1) Dochází-li v projednání věci k průtahům proto, že účastník je nečinný nebo že přes výzvy soudu nevyklíčil všechny rozhodné skutečnosti nebo neoznačil potřebné důkazy, může soud, je-li to účelné a nejde-li o věci uvedené v § 120 odst. 2, na návrh jiného účastníka usnesením rozhodnout, že ve věci lze uvést rozhodné skutečnosti o věci samé a označit důkazy k jejich prokázání nejpozději ve lhůtě, kterou určí, a že k později uvedeným skutečnostem a důkazům nebude přihlíženo; lhůta nesmí být kratší než 15 dnů od doručení usnesení.

(2) Po lhůtě určené soudem mohou účastníci uvést další skutečnosti nebo označit důkazy, jen jestliže jimi má být zpochybněna věrohodnost provedených důkazních prostředků nebo jestliže účastník byl vyzván k doplnění vyličení rozhodných skutečností podle § 118a odst. 2, jakož i skutečnosti a důkazy, které nastaly (vznikly) po uplynutí lhůty nebo které účastník nemohl bez své viny včas uvést.

(3) Usnesení podle odstavce 1 se účastníkům doručuje do vlastních rukou.“

163. V § 119 odst. 1 věta druhá zní: „Nebrání-li tomu okolnosti případu, oznámí předseda senátu při odročení jednání den, kdy se bude konat další jednání; ustanovení § 115a zde platí obdobně.“

164. V § 119 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) K dalšímu jednání musí být účastníci předvoláni zpravidla nejméně pět dnů předem.“

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

165. V § 119 odstavec 3 zní:

„(3) Došlo-li ke změně v obsazení soudu, předseda senátu na začátku dalšího jednání sdělí obsah přednesů a provedených důkazů.“

166. Za § 119 se vkládá nový § 119a, který zní:

„§ 119a

(1) Před skončením jednání je předseda senátu povinen, s výjimkou věcí uvedených v § 120 odst. 2, účastníky přítomné při jednání poučit, že všechny rozhodné skutečnosti musí uvést a že důkazy musí být označeny dříve, než ve věci vyhlásí rozhodnutí, neboť později uplatněné skutečnosti a důkazy jsou odvolacím důvodem jen za podmínek uvedených v § 205a. Ustanovení § 118b, 118c a § 175 odst. 4 část první věty za středníkem tím nejsou dotčena.

(2) Jestliže účastníci ani po poučení podle odstavce 1 nové skutečnosti a důkazy neuvedou, jestliže nové skutečnosti a důkazy byly uplatněny v rozporu s § 118b, 118c nebo § 175 odst. 4 část první věty za středníkem nebo jestliže soud rozhodl, že navrhované důkazy neprovede, předseda senátu účastníky vyzve, aby shrnuli své návrhy a aby se vyjádřili k dokazování a ke skutkové a k právní stránce věci.“

167. V § 120 odst. 2 se slovo „otcovství,“ nahrazuje slovy „rodičovství, v řízení o určení, zda je třeba souhlasu rodičů dítěte k jeho osvojení,“ a za slovo „rejstříku,“ se vkládají slova „v řízení o přivolení k výpovědi z nájmu bytu,“.

168. § 124 zní:

„§ 124

Dokazování je třeba provádět tak, aby byla šetřena povinnost zachovávat mlčenlivost o utajovaných skutečnostech chráněných zvláštním zákonem⁵⁶⁾ a jiná zákonem stanovená nebo státem uznávaná povinnost mlčenlivosti. V těchto případech lze provést výslech jen tehdy, jestliže vyslýchaného zprostil povinnosti mlčenlivosti příslušný orgán nebo ten, v jehož zájmu má tuto povinnost; přiměřeně to platí i tam, kde se provádí důkaz jinak než výslechem.“

169. V § 125 se za slovo „orgánů“ vkládá čárka a slovo „fyzických“ a před slovo „listiny“ se vkládají slova „notářské zápisy a jiné“.

170. V § 126 odst. 1 větě první se slova „Každý občan je povinen“ nahrazují slovy „Každá fyzická osoba, která není účastníkem řízení, je povinna“ a ve větě třetí se slovo „způsobil“ nahrazuje slovem „způsobilá“.

171. V § 126 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Fyzická osoba, která je statutárním orgánem právnické osoby (členem tohoto orgánu), může být vyslechnuta v řízení, jehož účastníkem je tato právnická osoba, jen podle § 131.“

172. V § 128 věta třetí zní: „Odmítnout soudu sdělit tyto skutečnosti může jen ten, kdo by tak mohl učinit jako svědek podle § 126 odst. 1.“

173. V § 131 odstavec 1 zní:

„(1) Důkaz výsledkem účastníků může soud nařídít, jestliže dokazovanou skutečnost nelze prokázat jinak a jestliže s tím souhlasí účastník, který má být vyslechnut; to neplatí v řízeních uvedených v § 120 odst. 2 a v řízení o rozvod manželství.“

174. V § 131 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Nařídí-li soud jako důkaz výslech účastníků, jsou účastníci povinni dostavit se k výslechu. Při svém výslechu mají vypovědět pravdu a nic nezamlčovat; o tom musí být poučeni.“

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

175. Za § 133 se vkládá nový § 133a, který zní:

„§ 133a

Skutečnosti tvrzené o tom, že účastník byl přímo nebo nepřímou diskriminován na základě svého pohlaví, má soud ve věcech pracovních za prokázané, pokud v řízení nevyšel najevo opak.“

176. V § 137 se slova „, je-li zástupcem advokát nebo komerční právník“ zrušují.

177. V § 137 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Odměna za zastupování patří k nákladům řízení, jen je-li zástupcem advokát nebo notář v rozsahu svého oprávnění stanoveného zvláštními předpisy.⁵⁷⁾“

178. V § 139 odst. 2 větě první se za slovo „posudek“ vkládají slova „nebo proveden tlumočnický úkon“ a do závorky se za slovo „znalečné“ vkládají slova „a tlumočné“. Věta druhá zní: „Zvláštní předpisy stanoví, komu a v jaké výši se znalečné a tlumočné vyplácí.“

179. V § 139 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) O právech podle odstavců 1 až 3 rozhoduje předseda senátu.“

180. V § 140 odst. 1 větě druhé se tečka nahrazuje středníkem a na konci věty se doplňují tato slova: „nelze-li poměr účastenství určit, platí je rovným dílem.“

181. V § 140 se na konci odstavce 1 doplňuje tato věta: „Účastníci uvedení v § 91 odst. 2 platí společné náklady společně a nerozdílně.“

182. V § 140 odst. 2 se v části věty za středníkem slova „jestliže je to důvodné, poskytne soud“ nahrazují slovy „v odůvodněných případech stát poskytne“.

183. V § 141 odst. 1 se slovo „Soud“ nahrazuje slovy „Předseda senátu“.

184. V § 141 odst. 2 se za slovo „mateřštině“ vkládají slova „nebo se dorozumívá znakovou řečí“.

185. V § 142 odst. 1 se věta druhá zrušuje.

186. V § 142 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) V řízení zahájeném na návrh nejvyššího státního zástupce nebo státního zastupitelství podle zvláštních předpisů⁵⁸⁾ přizná soud žalovanému za podmínek uvedených v odstavcích 1 až 3 náhradu těchto nákladů proti státu.“

187. V § 143 se slovo „Odpůrce“ nahrazuje slovem „Žalovaný“ a slovo „navrhovatel“ se nahrazuje slovem „žalobci“.

188. V § 146 odst. 1 se na konci písmena a) doplňují tato slova: „to neplatí, odůvodňují-li okolnosti případu přiznání náhrady nákladů řízení;“.

189. V § 146 odst. 2 věta druhá zní: „Byl-li však pro chování žalovaného (jiného účastníka řízení) vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný (jiný účastník řízení).“

190. V § 146 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Odmítne-li soud žalobu nebo jiný návrh na zahájení řízení, je žalobce (navrhovatel) povinen nahradit ostatním účastníkům jejich náklady.“

191. V § 147 odst. 2 a v § 148 odst. 2 se za slovo „znalcům“ vkládá čárka a slovo „tlumočnickům“.

192. V § 149 odst. 2 se věta druhá včetně poznámky pod čarou č. 34) zrušuje.

193. V § 149 odst. 3 se slova „komerční právník v rozsahu svého oprávnění stanoveného zvláštními předpisy“ nahrazují slovy „notář v rozsahu svého oprávnění stanoveného zvláštními předpisy⁵⁷⁾“.

194. § 151 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 64) zní:

„Rozhodnutí o nákladech řízení

§ 151

(1) O povinnosti k náhradě nákladů řízení rozhodne soud bez návrhu v rozhodnutí, jímž se řízení u něho končí; u náhrady nákladů řízení podle § 147 a § 148 odst. 2 tak může učinit již v průběhu řízení, a to zpravidla tehdy, jakmile tyto náklady vzniknou.

(2) Při rozhodování o náhradě nákladů řízení soud určí výši odměny za zastupování advokátem nebo notářem v rámci jeho oprávnění stanoveného zvláštním právním předpisem⁶⁴⁾ podle sazeb stanovených paušálně pro řízení v jednom stupni zvláštním právním předpisem; jde-li však o přiznání náhrady nákladů řízení podle § 147 nebo odůvodňují-li to okolnosti případu, postupuje podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně.⁶⁴⁾ Náhradu mzdy (platu) a náhradu hotových výdajů soud stanoví podle zvláštních právních předpisů. Jinak soud vychází z nákladů, které účastníku prokazatelně vznikly.

(3) Určit výši nákladů může předseda senátu až v písemném vyhotovení rozhodnutí.

(4) I když bylo o náhradě nákladů řízení rozhodnuto samostatným usnesením, běží lhůta k plnění vždy až od právní moci rozhodnutí, jímž byla náhrada nákladů řízení přiznána.

⁶⁴⁾ § 6 a následující vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif).“.

195. V § 151a se slovo „zpravidla“ zrušuje.

196. V § 153 odst. 2 se za slovo „přisoudit“ vkládají slova „něco jiného nebo“.

197. V § 153a se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Rozsudkem pro uznání rozhodne soud také tehdy, má-li se za to, že žalovaný nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznal (§ 114b odst. 5).

(4) Jen pro vydání rozsudku pro uznání nemusí být nařízeno jednání.“.

198. V § 153b odst. 1 se slova „Zmešká-li žalovaný, kterému bylo řádně doručeno předvolání nejméně 5 dnů přede dnem, kdy se jednání má konat (§ 47)“ nahrazují slovy „Zmešká-li žalovaný, kterému byly řádně doručeny do jeho vlastních rukou (§ 45a) žaloba a předvolání k jednání nejméně deset dnů a ve věcech uvedených v § 118b nejméně třicet dnů přede dnem, kdy se jednání má konat“ a slova „bylo ve věci nařízeno“ se nahrazují slovy „se ve věci konalo“.

199. V § 153b odst. 2 se za slovo „žalovaných,“ vkládají slova „kteří mají takové společné povinnosti,

že se rozsudek musí vztahovat na všechny (§ 91 odst. 2).“.

200. V § 153b odst. 5 se slova „soud prvního stupně návrhu na zrušení svého rozsudku vyhověl, platí, že odvolání bylo vzato zpět“ nahrazují slovy „návrhu na zrušení rozsudku bylo pravomocným usnesením vyhověno, k odvolání se nepřihlíží“.

201. V § 155 odst. 1 větě druhé se slova „řízení, pokud se o ní nerozhoduje samostatně“ nahrazují slovy „řízení; rozhodne-li jen o základu náhrady nákladů řízení, určí její výši v samostatném usnesení“.

202. V § 155 odstavec 2 včetně poznámek pod čarou č. 65), 66) a 67) zní:

„(2) Výrok rozsudku o plnění v penězích může být vyjádřen v cizí měně, neodporuje-li to okolnostem případu a jestliže

a) plnění vychází z právního úkonu, v němž je vyjádřeno v cizí měně, žalobce (navrhovatel) požaduje plnění v cizí měně a devizové předpisy⁶⁵⁾ umožňují tuzemci,⁶⁶⁾ který má plnit, plnění v navrhované cizí měně poskytnout bez zvláštního povolení, nebo

b) některý z účastníků je cizozemcem.⁶⁷⁾

⁶⁵⁾ Zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon.

⁶⁶⁾ § 1 písm. b) zákona č. 219/1995 Sb.

⁶⁷⁾ § 1 písm. c) zákona č. 219/1995 Sb.“.

203. V § 155 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Nejsou-li splněny předpoklady pro přiznání plnění v cizí měně uvedené v odstavci 2, soud stanoví i bez návrhu plnění v měně České republiky.“.

204. V § 156 se na konci odstavce 1 doplňuje tato věta: „Po vyhlášení předseda senátu zpravidla účastníky vyzve, aby se vyjádřili, zda se vzdávají odvolání proti vyhlášenému rozsudku.“.

205. V § 156 odst. 2 větě druhé se za text „§ 119 odst. 2“ vkládá text „a 3“ a slovo „nepoužije“ se nahrazuje slovem „nepoužijí“.

206. § 157 zní:

„§ 157

(1) Není-li stanoveno jinak, v písemném vyhotovení rozsudku se po slovech „Jménem republiky“ uvede označení soudu, jména a příjmení soudců a přísedících, přesné označení účastníků a jejich zástupců, účast státního zastupitelství, označení projednávané věci, znění výroku, odůvodnění, poučení o tom, zda je přípustný opravný prostředek nepočítaje v to žalobu na obnovu řízení a pro zmatečnost, a o lhůtě a místě k jeho podání, poučení o možnosti výkonu rozhodnutí a den a místo vyhlášení. Je-li to možné, uvede se v označení účastníků též jejich datum narození (identifikační číslo).

(2) Není-li dále stanoveno jinak, soud v odůvodnění rozsudku uvede, čeho se žalobce (navrhovatel) domáhal a z jakých důvodů a jak se ve věci vyjádřil žalovaný (jiný účastník řízení), stručně a jasně vyloží, které skutečnosti má prokázány a které nikoliv, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil, proč neprovedl i další důkazy, jaký učinil závěr o skutkovém stavu a jak věc posoudil po právní stránce; není přípustné ze spisu opisovat skutkové přednesy účastníků a provedené důkazy. Soud dbá o to, aby odůvodnění rozsudku bylo přesvědčivé.

(3) V odůvodnění rozsudku pro uznání nebo rozsudku pro zmeškání uvede soud pouze předmět řízení a stručně vyloží důvody, pro které rozhodl rozsudkem pro uznání nebo rozsudkem pro zmeškání.

(4) V odůvodnění rozsudku, proti němuž není odvolání přípustné nebo proti němuž se účastníci odvolání vzdali (§ 207 odst. 1), soud uvede pouze předmět řízení, závěr o skutkovém stavu a stručně právní posouzení věci; to neplatí ve správním soudnictví.“

207. V § 158 odst. 1 se za slova „rozhodl-li samosoudce, jiný“ vkládají slova „předsedou soudu“.

208. V § 158 odst. 2 větě první se čárka za slovem „rukou“ nahrazuje tečkou a zbývající část odstavce se zrušuje.

209. V § 158 se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Jestliže se účastníci vzdali odvolání po skončení jednání, které rozsudku předcházelo, doručí se zpravidla stejnopis rozsudku při skončení jednání.

(4) Jestliže stejnopis rozsudku nebyl doručen podle odstavce 3, je třeba jej účastníkům, popřípadě jejich zástupcům odeslat ve lhůtě třiceti dnů ode dne vyhlášení rozsudku. Předseda soudu je oprávněn tuto lhůtu prodloužit až o dalších šedesát dnů.“

210. V § 159 odstavec 2 zní:

„(2) Výrok pravomocného rozsudku je závazný pro účastníky a pro všechny orgány; pro jiné osoby než účastníky je závazný jen v případech stanovených zákonem a v rozsahu v něm uvedeném. Výrok pravomocného rozsudku o osobním stavu je závazný pro každého.“

211. V § 159 odst. 3 se za slovo „být“ vkládají slova „tataž věc v rozsahu závaznosti výroku rozsudku“.

212. V § 160 odst. 1 se za slova „právní moci rozsudku“ vkládají slova „nebo, jde-li o vyklizení bytu, do patnácti dnů od právní moci rozsudku“.

213. V § 160 odstavec 3 zní:

„(3) Uložil-li soud pravomocným rozsudkem povinnost vyklidit byt až po zajištění přiměřeného náhradního bytu, náhradního bytu, náhradního ubyto-

vání nebo přístřeší, běží lhůta k vyklizení bytu až ode dne zajištění stanovené bytové náhrady nebo přístřeší.“

214. V § 160 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) U rozsudků předběžně vykonatelných soud určí lhůtu k plnění od jejich doručení tomu, kdo má plnit.“

215. V § 162 se odstavec 1 zrušuje.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 1 a 2.

216. V § 163 odst. 1 věta druhá zní: „Nestanoví-li zákon jinak, je změna rozsudku přípustná od doby, kdy došlo ke změně poměrů.“

217. V § 163 odst. 2 se slova „o omezení rodičovských práv“ nahrazují slovy „o přiznání, omezení nebo zbavení rodičovské zodpovědnosti nebo o pozastavení jejího výkonu“.

218. § 164 zní:

„§ 164

Předseda senátu opraví v rozsudku kdykoliv i bez návrhu chyby v psaní a v počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí nebo není-li možné provést opravu ve stejnopisech rozhodnutí, vydá o tom opravné usnesení, které doručí účastníkům; jde-li o opravu výroku rozhodnutí, může odložit vykonatelnost rozsudku na dobu, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.“

219. V § 165 odst. 3 věta první zní: „O opravě důvodů se rozhoduje usnesením; ve věcech příslušejících senátu tak učiní předseda senátu.“

220. V § 166 odst. 2 věta první zní: „Doplnění o část předmětu řízení učiní soud rozsudkem, pro nějž platí obdobně ustanovení o rozsudku; jinak o doplnění rozhodne usnesením.“

221. V § 167 odst. 1 větě druhé se za slova „přerušení řízení,“ vkládají slova „o odmítnutí návrhu,“.

222. V § 169 odstavec 1 zní:

„(1) Není-li stanoveno jinak, v písemném vyhotovení usnesení se uvede, který soud je vydal, jména a příjmení soudců a přísedících, označení účastníků, jejich zástupců a věci, výrok, odůvodnění, poučení o tom, zda je přípustný opravný prostředek nepočítaje v to žalobu na obnovu řízení a pro zmatečnost, a o lhůtě a místu k jeho podání, a den a místo vydání usnesení.“

223. V § 169 odst. 2 se za slova „vedení řízení,“ vkládají slova „anebo usnesení podle § 104a“.

224. V § 169 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Pro odůvodnění usnesení, jímž se rozhoduje ve věci samé, platí obdobně § 157 odst. 2 a 4.“

225. § 172 včetně nadpisu zní:

„Platební rozkaz

§ 172

(1) Soud může i bez výslovné žádosti žalobce a bez slyšení žalovaného vydat platební rozkaz, je-li v žalobě uplatněno právo na zaplacení peněžité částky a vyplývá-li uplatněné právo ze skutečností uvedených žalobcem. V platebním rozkazu žalovanému uloží, aby do 15 dnů od doručení platebního rozkazu žalobci zaplatil uplatněnou pohledávku a náklady řízení nebo aby v téže lhůtě podal odpor u soudu, který platební rozkaz vydal.

(2) Platební rozkaz nelze vydat,

- a) jde-li o věc, ve které má jednat a rozhodovat senát;
- b) není-li znám pobyt žalovaného;
- c) má-li být platební rozkaz doručen žalovanému do ciziny.

(3) Nevydá-li soud platební rozkaz, nařídí jednání.“

226. V § 173 odst. 1 se slovo „odpůrci“ nahrazuje slovem „žalovanému“.

227. V § 173 odst. 2 se slova „z odpůrců“ nahrazují slovy „ze žalovaných“.

228. V § 173 odst. 2, § 174 odst. 3, § 263 odst. 2, § 264 odst. 1, § 265 odst. 1, § 266 odst. 1 a 2, § 269 odst. 1, § 270 odst. 1, § 273a odst. 1, § 290 odst. 2, § 291 odst. 1, § 316 odst. 2, § 328a odst. 1, § 330 odst. 3 věť čtvrté, § 345 odst. 1, § 347 odst. 1, § 348 odst. 3, § 349 odst. 1 věť první a § 349 odst. 2 se slova „předseda senátu“ nahrazují slovem „soud“.

229. V § 174 odst. 2 se slova „z odpůrců“ nahrazují slovy „ze žalovaných“ a slova „předseda senátu“ se nahrazují slovem „soud“.

230. V § 174 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Při opravě chyb v psaní a v počtech, jakož i jiných zjevných nesprávnostech v platebním rozkazu se postupuje podle § 164.“

231. V § 175 odst. 1 se slovo „navrhovatel“ nahrazuje slovem „žalobce“, slova „předseda senátu krajského soudu činného v obchodních věcech“ se nahrazují slovem „soud“, slovo „odpůrci“ se nahrazuje slovem „žalovanému“, slovo „odpůrce“ se nahrazuje slovem „žalovaného“ a slova „předseda senátu“ se nahrazují slovem „soud“.

232. V § 175 odst. 2 se slova „se použije“ nahrazují slovy „a § 174 odst. 4 se použijí“.

233. V § 175 odst. 3 se slovo „odpůrce“ nahrazuje slovem „žalovaný“ a slova „předseda senátu“ se nahrazují slovem „soud“.

234. V § 175 odst. 4 se slovo „odpůrce“ nahrazuje slovem „žalovaný“ a slova „předseda senátu“ se nahrazují slovem „soud“.

235. V § 175 odst. 5 se slovo „odpůrce“ nahrazuje slovem „žalovaný“.

236. V § 175b věť třetí se text „odst. 2“ zrušuje.

237. § 175c zní:

„§ 175c

Soud zjistí, zda je v evidenci závětí vedené podle zvláštních předpisů evidována závěť zůstavitele, listina o vydědění nebo listina o odvolání těchto úkonů (dále jen „závěť“), a u kterého notáře nebo soudu je uložena.“

238. V § 175h se na konci odstavce 3 zrušuje tečka a doplňují se slova „a není třeba je doručovat.“

239. V § 175k odst. 2 se slova „o smír“ nahrazují slovy „o odstranění sporu dohodou účastníků“.

240. V § 175k odst. 3 se v části věty za středníkem slova „při výpočtu čistého majetku“ nahrazují slovy „při určení obvyklé ceny majetku, výše dluhů a čisté hodnoty dědictví, popřípadě výše jeho předlužení,“.

241. V § 175l odst. 1 a 2 se slova „v bezpodílovém spoluvlastnictví“ nahrazují slovy „ve společném jmění“ a v odstavci 1 se slova „obecné ceně“ nahrazují slovy „obvyklé ceně“.

242. V § 175o odst. 1 se slova „obecnou cenu“ nahrazují slovy „obvyklou cenu“.

243. V § 175s věť třetí se slovo „ústavy“ nahrazuje slovy „banky nebo jiné osoby“.

244. V § 175t odstavec 1 zní:

„(1) Je-li dědictví předloženo a nedojde-li k dohodě podle § 175p, soud na návrh usnesením nařídí likvidaci dědictví; stejně soud postupuje, jestliže stát navrhl likvidaci dědictví proto, že věřitel odmítl přijmout na úhradu své pohledávky věc z dědictví. O nařízení likvidace dědictví může soud rozhodnout i bez návrhu.“

245. V § 175v odstavce 2 a 3 včetně poznámek pod čarou č. 68) a 69) znějí:

„(2) Z výtěžku uhradí soud postupně pohledávky podle těchto skupin:

- a) pohledávky nákladů řízení vzniklých státu v souvislosti se zpeněžením majetku,
- b) pohledávky nákladů zůstavitelovy nemoci a přiměřených nákladů jeho pohřbu,
- c) pohledávky zajištěné zástavním právem, zadržovacím právem, převodem práva⁶⁸⁾ nebo postoupením pohledávky,⁶⁹⁾
- d) pohledávky nedoplatků výživného,
- e) pohledávky daní a poplatků, pojistného na veřejné zdravotní pojištění a pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, pokud nebyly uspokojeny podle písmena c),

f) ostatní pohledávky.

(3) Nelze-li plně uspokojit pohledávky patřící do téže skupiny, uspokojí se poměrně; ve skupině c) se však pohledávky uspokojují podle jejich pořadí, přičemž pohledávky zajištěné zadržovacím právem se uhradí před ostatními pohledávkami. Pro pořadí je rozhodující den, kdy právo zajišťující pohledávku vzniklo.

⁶⁸⁾ § 553 občanského zákoníku.

⁶⁹⁾ § 554 občanského zákoníku.“.

246. V § 175y odst. 1 se za slova „podle § 175k odst. 3“ vkládají slova „nebo podle § 175l odst. 1 věty druhé“.

247. V § 175zb se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Odnětím věci zaniká právo notáře na odměnu za dosud jím provedené úkony.“.

248. V § 175zd se v odstavci 1 na konci věty druhé zrušuje tečka a doplňují se slova „nebo potřebné úkony provést sám.“.

249. V § 175zd se na konci odstavce 1 doplňuje tato věta: „Pokyny soudu jsou pro notáře závazné.“.

250. V § 176 odst. 1 věty první se za slovo „rodičů“ vkládá čárka a slova „prarodičů a sourozenců“.

251. V § 177 odst. 2 věta druhá zní: „Jestliže soud, na něž byla příslušnost přenesena, s přenesením nesouhlasí, předloží věc k rozhodnutí, pokud otázka přenesení příslušnosti nebyla již rozhodnuta odvolacím soudem, svému nadřízenému soudu; rozhodnutím tohoto soudu je vázán i soud, který příslušnost přenesl.“.

252. V § 178 odst. 1 se slovo „opatrovníky“ nahrazuje slovem „poručníky“ a slovo „občanů“ se nahrazuje slovem „fyzických“.

253. V § 178 odst. 2 se věta druhá zrušuje.

254. V § 179 se slova „učinil zákonný zástupce“ nahrazují slovy „byl učiněn“.

255. V § 180 odst. 1 se slovo „opatrovník“ nahrazuje slovem „poručník“.

256. V § 180 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 70) zní:

„(2) Soud dohlíží na správu majetku nezletilého vykonávanou poručníkem nebo opatrovníkem; postupuje při tom podle zvláštního předpisu.⁷⁰⁾“

⁷⁰⁾ § 37b, 78 a následující zákona č. 94/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

257. V § 180 se odstavec 3 zrušuje.

258. Za § 180 se vkládají nové § 180a a 180b, které včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 71) znějí:

„Řízení o určení, zda je třeba souhlasu rodičů dítěte k jeho osvojení

§ 180a

(1) Účastníky řízení jsou dítě a jeho rodiče, jsou-li jeho zákonnými zástupci; rodič dítěte, který je nezletilý, je účastníkem řízení, i když není zákonným zástupcem dítěte.

(2) Nezletilý rodič dítěte má v tomto řízení procesní způsobilost. Ustanovení § 23 lze použít jen tehdy, nedosáhl-li rodič věku 16 let.

(3) Zvláštní zákon stanoví, kdo je oprávněn podat návrh na zahájení tohoto řízení a z jakých důvodů souhlas rodičů k osvojení dítěte není potřebný.⁷¹⁾

§ 180b

(1) Pravomocný rozsudek, kterým bylo určeno, že k osvojení dítěte není třeba souhlasu rodičů, soud na návrh zruší, změní-li se poměry. Návrh lze podat nejdříve po uplynutí jednoho roku od právní moci rozsudku.

(2) Ustanovení odstavce 1 věty první neplatí, bylo-li dítě již osvojeno, nebo bylo-li zahájeno řízení o jeho osvojení, nebo bylo-li dítě svěřeno do péče budoucího osvojitele, anebo bylo-li zahájeno řízení o svěřením dítěte do péče budoucího osvojitele.

⁷¹⁾ § 68 zákona č. 94/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

259. V § 181 se na konci odstavce 1 doplňuje tato věta: „Ustanovení § 180a odst. 2 zde platí obdobně.“.

260. V § 181 odstavec 2 zní:

„(2) Rodiče osvojovaného dítěte nejsou účastníky řízení o osvojení tehdy, jestliže

- jsou zbaveni rodičovské zodpovědnosti, nebo
- byli zbaveni způsobilosti k právním úkonům, popřípadě byli v této způsobilosti omezeni, nebo
- dali souhlas k osvojení předem bez vztahu k určitým osvojitelům,³⁸⁾ anebo
- soud pravomocně rozhodl, že k osvojení dítěte není třeba jejich souhlasu.“.

Dosavadní poznámka pod čarou č. 37) se zrušuje.

261. V § 181 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

262. V § 182 odst. 1 věta první včetně poznámky pod čarou č. 72) zní: „Osvojované dítě soud vyslechně, jen jestliže je k osvojení třeba jeho souhlasu.⁷²⁾“

⁷²⁾ § 67 odst. 1 zákona č. 94/1963 Sb., ve znění zákona č. 91/1998 Sb.“.

263. § 183 se zrušuje.

264. § 185b zní:

„§ 185b

Účastníkem řízení je složitel. Po právní moci usnesení o přijetí do úschovy je účastníkem řízení také ten, pro koho jsou peníze, cenné papíry nebo jiné věci určeny, (dále jen „příjemce“) a ten, kdo uplatňuje právo na předmět úschovy.“.

265. V § 185e se slovo „rozhodnutím“ nahrazuje slovem „rozsudkem“.

266. V § 188 odst. 1 se za slovo „prostředků“ vkládají slova „(návykových látek)“.

267. § 193 zní:

„§ 193

(1) Soud dohlíží na správu majetku vykonávanou opatrovníkem a činí nutná a vhodná opatření ke zjištění a zajištění tohoto majetku.

(2) Opatrovník předloží soudu po skončení zastupování závěrečný účet ze správy majetku; soud mu může též uložit, aby mu během zastupování podával pravidelné zprávy o své činnosti.

(3) Ustanovení § 176 až 179 a § 180 odst. 1, pokud se vztahují na poručenství nad nezletilým, platí zde obdobně.“.

268. § 200 zní:

„§ 200

Je-li jisto, že fyzická osoba zemřela, ale její smrt nelze prokázat stanoveným způsobem, vydá soud rozhodnutí, kterým ji prohlásí za mrtvou.“.

269. § 200a až 200g včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 73), 74) a 75) znějí:

„Řízení ve věcech obchodního rejstříku

§ 200a

(1) K řízení je příslušný soud (dále jen „rejstříkový soud“), v jehož obvodu je obecný soud fyzické nebo právnické osoby, jíž se zápis v rejstříku týká, (dále jen „podnikatel“). Jde-li o zahraniční osobu, je k řízení příslušný soud, v jehož obvodu je umístěn její podnik nebo jeho organizační složka.

(2) Soud, který je příslušný k řízení o zápisu podle odstavce 1, je příslušný i k řízení o jiném zápisu, stanoví-li zvláštní předpisy, že o těchto zápisech musí být rozhodnuto společně.

(3) Změní-li se okolnosti, podle nichž se posuzuje místní příslušnost, soud usnesením přenesou svou příslušnost na soud nově příslušný; nesouhlasí-li tento soud s přenesením příslušnosti, rozhodne jeho nadřízený soud. Po právní moci usnesení o přenesení místní příslušnosti se příslušné zápisy převedou do obchodního rejstříku nově příslušného soudu.

§ 200b

(1) Řízení se zahajuje na návrh.

(2) Má-li být dosažena shoda mezi zápisem v obchodním rejstříku a skutečným stavem, lze řízení zahájit i bez návrhu.

(3) Zpětvzetí návrhu na zahájení řízení není účinné, má-li být zápisem dosažena shoda mezi zápisem v obchodním rejstříku a skutečným stavem.

§ 200c

(1) Účastníkem řízení je podnikatel; ve věcech zápisu osob, které se zapisují podle zvláštních předpisů do obchodního rejstříku v rámci zápisu podnikatele, jsou účastníky řízení také tyto osoby. Ustanovení § 94 odst. 1 věty první se nepoužije.

(2) Zvláštní předpisy stanoví, kteří podnikatelé a jaké skutečnosti jich se týkající se zapisují do obchodního rejstříku, kdo je oprávněn návrh na zápis podat a jak musí být návrh na zápis doložen.

(3) V řízení je soud povinen učinit do 15 dnů od podání návrhu úkony směřující k rozhodnutí věci.

§ 200d

(1) V řízení o provedení zápisu je soud povinen zkoumat, zda jsou splněny předpoklady k provedení zápisu vyžadované právními předpisy; ustanovení § 101 odst. 1 písm. a) tím není dotčeno.

(2) O obsahu zápisu lze rozhodnout bez nařízení jednání, jestliže soud plně vyhoví návrhu, kterému nikdo neodporoval, nebo jestliže o něm lze rozhodnout bez provádění důkazů na základě listin, jimiž se podle zvláštních předpisů dokládají zapisované skutečnosti. Soud vždy nařídí jednání, závisí-li rozhodnutí o zápisu na zjištění sporných skutečností nebo provádí-li se dokazování ke zjištění, zda jsou splněny předpoklady k provedení zápisu vyžadované právními předpisy.

(3) Soud rozhoduje o obsahu zápisu usnesením; ve výroku usnesení uvede též den zápisu. Není-li možné rozhodnout bez nařízení jednání o celém obsahu zápisu a neodporuje-li to povaze zápisu, může soud stanovit, že o zbývajících částí rozhodne samostatným usnesením.

(4) Zápis do obchodního rejstříku soud provede do deseti dnů od právní moci usnesení o obsahu zápisu. Má-li být rozhodnutím dosažena shoda se skutečným stavem, může soud rozhodnout, že zápis bude proveden již na základě vykonatelného usnesení.

(5) Předseda senátu může uložit pořádkovou pokutu podnikateli také tehdy, jestliže neuposlechne výzvy soudu, aby mu sdělil skutečnosti nebo předložil listiny potřebné k rozhodnutí o obsahu zápisu podle § 200b odst. 2 nebo aby mu předložil listiny, které

podle zvláštních předpisů náleží do sbírky listin.⁷³⁾ Postupuje přitom obdobně podle § 53.

§ 200e

Řízení o některých otázkách obchodních společností, družstev a jiných právnických osob

(1) Pro řízení ve věcech uvedených v § 9 odst. 3 písm. b), d), e), f) a g) je příslušný krajský soud, u něhož je obchodní společnost, družstvo nebo jiná právnická osoba zapsána v obchodním rejstříku, v rejstříku obecně prospěšných společností nebo v nadačním rejstříku. Jde-li o osobu, která se do těchto rejstříků nezapisuje, je příslušný krajský soud, který rozhoduje v obchodních věcech, v jehož obvodu má tato osoba svůj obecný soud.

(2) Nestanoví-li zákon, že se řízení uvedená v odstavci 1 zahájí jen na návrh, lze je zahájit i bez návrhu.

(3) Účastenství ve věcech uvedených v odstavci 1 se řídí ustanovením § 94 odst. 1 větou první. Rozhoduje se usnesením.

(4) Ve věci lze rozhodnout bez nařízení jednání jen ve věcech uvedených v § 9 odst. 3 písm. b), d), e) a f) a jen tehdy, jestliže se neprovádí dokazování.

Řízení ve věcech kapitálového trhu

§ 200f

(1) Návrh ve věcech kapitálového trhu podle zvláštního zákona⁷⁴⁾ může podat jen Komise pro cenné papíry (dále jen „Komise“).

(2) Účastníky řízení jsou Komise jako žalobce a ti, koho Komise v návrhu označí jako žalované.

(3) K řízení je příslušný soud, v jehož obvodu je obecný soud žalobce.

(4) Rozhoduje se usnesením. Jednání není třeba nařizovat.

§ 200g

(1) Při rozhodování o věci soud vychází zejména z listin a dalších důkazů, které předloží žalobce. Účastníci nemusí být vyslechnuti.

(2) O návrhu musí být soudem prvního stupně rozhodnuto nejpozději do 10 dnů od zahájení řízení. Vyzval-li soud žalobce, aby odstranil vady podání (§ 43), běží tato lhůta znovu ode dne, kdy došlo k odstranění vad nebo kdy marně uplynula k tomu stanovená lhůta; totéž platí, uložil-li soud žalobci, aby mu předložil pro rozhodnutí významné listiny nebo jiné důkazy.

(3) Usnesení, kterým bylo návrhu vyhověno, zanikne dnem, kdy bylo příslušným orgánem pravomocně rozhodnuto ve věci podle zvláštního zákona.⁷⁵⁾ I před uplynutím této doby soud usnesení zruší, jest-

liže pominou důvody, pro které bylo návrhu vyhověno.

⁷³⁾ § 27a odst. 2 obchodního zákoníku.

⁷⁴⁾ § 11 zákona č. 15/1998 Sb., o Komisi pro cenné papíry a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění zákona č. 30/2000 Sb.

⁷⁵⁾ Zákon č. 15/1998 Sb., ve znění zákona č. 30/2000 Sb.“.

270. V § 200h odst. 4 věta první zní: „Soud rozhodne usnesením.“.

271. V § 200i věta první zní: „Soud rozhodne usnesením.“.

272. V § 200l odstavec 2 zní:

„(2) Účastníkem řízení je navrhovatel, člen zastupitelstva, jehož osvědčení o zvolení je stížností napadeno, a příslušný volební orgán.“.

273. V § 200n se odstavec 3 zrušuje.

274. V § 201 se slova „soudu prvního stupně“ nahrazují slovy „okresního soudu nebo rozhodnutí krajského soudu vydané v řízení v prvním stupni“.

275. V § 202 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Odvolání není přípustné proti usnesení, jímž

- a) se upravuje vedení řízení;
- b) byl k řízení přibrán další účastník (§ 94 odst. 3);
- c) bylo zahájeno řízení bez návrhu;
- d) byl účastník vyzván, aby neúplně, nesrozumitelně nebo neurčitě podání doplnil nebo opravil (§ 43 odst. 1);
- e) bylo prominuto zmeškání lhůty;
- f) byla nebo nebyla připuštěna změna návrhu;
- g) bylo rozhodnuto o svědeckém nebo o nárocích podle § 139 odst. 3;
- h) byl schválen smír;
- i) bylo rozhodnuto o návrhu občana na provedení opravy nebo doplnění voličského seznamu;
- j) byl zamítnut návrh na přerušování řízení podle § 109 nebo podle § 110;
- k) byl žalovaný vyzván, aby se ve věci písemně vyjádřil (§ 114b);
- l) bylo opraveno rozhodnutí, netýká-li se oprava výroku rozhodnutí.

(2) Odvolání není přípustné proti rozsudku, jímž bylo rozhodnuto o peněžitém plnění nepřevyšujícím 2 000 Kč, k příslušenství pohledávky se přitom nepřihlíží; to neplatí u rozsudku pro uznání a u rozsudku pro zmeškání.“.

276. § 203 až 205 včetně nadpisu znějí:

„§ 203

(1) Vedlejší účastník může podat odvolání jen

tehdy, jestliže do řízení vstoupil nejpozději do patnácti dnů od doručení rozhodnutí účastníku, kterého v řízení podporuje. Odvolání vedlejšího účastníka není přípustné, jestliže se jím podporovaný účastník odvolání vzdal nebo jestliže s odvoláním vedlejšího účastníka nesouhlasí.

(2) Státní zastupitelství může podat odvolání jen ve věcech uvedených v § 35 odst. 1 a jen tehdy, jestliže do řízení vstoupilo dříve, než uplynula odvolací lhůta všem účastníkům řízení.

§ 204

(1) Odvolání se podává do patnácti dnů od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí u soudu, proti jehož rozhodnutí směřuje. Bylo-li vydáno opravné usnesení týkající se výroku rozhodnutí, běží tato lhůta znovu od právní moci opravného usnesení.

(2) Odvolání je podáno včas také tehdy, jestliže bylo podáno po uplynutí patnáctidenní lhůty proto, že se odvolatel řídil nesprávným poučením soudu o odvolání. Neobsahuje-li rozhodnutí poučení o odvolání, o lhůtě k odvolání nebo o soudu, u něhož se podává, nebo obsahuje-li nesprávné poučení o tom, že odvolání není přípustné, lze podat odvolání do tří měsíců od doručení.

(3) O prominutí zmeškání lhůty k odvolání rozhoduje soud prvního stupně. Prominutí zmeškání lhůty k odvolání není přípustné, jde-li o odvolání proti rozsudku, kterým bylo vysloveno, že se manželství rozvádí, že je neplatné nebo že není; v těchto případech také neplatí ustanovení odstavce 2 věty druhé.

Náležitosti odvolání

§ 205

(1) V odvolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu se napadá, v čem je spatřována nesprávnost tohoto rozhodnutí nebo postupu soudu (odvolací důvod) a čeho se odvolatel domáhá (odvolací návrh).

(2) Odvolání proti rozsudku nebo usnesení, jímž bylo rozhodnuto ve věci samé, lze odůvodnit jen tím, že

- a) nebyly splněny podmínky řízení, rozhodoval věcně nepřislušný soud prvního stupně, rozhodnutí soudu prvního stupně vydal vyloučený soudce (přisedící) nebo soud prvního stupně byl nesprávně obsazen, ledaže místo samosoudce rozhodoval senát,
- b) soud prvního stupně nepřihlédl k odvolatelem tvrzeným skutečnostem nebo k jím označeným důkazům, ačkoliv k tomu nebyly splněny předpoklady podle § 118b nebo § 118c, popřípadě § 175 odst. 4 části první věty za středníkem,

- c) řízení je postiženo jinou vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci,
- d) soud prvního stupně neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností,
- e) soud prvního stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním,
- f) dosud zjištěný skutkový stav neobstojí, neboť tu jsou další skutečnosti nebo jiné důkazy, které nebyly dosud uplatněny (§ 205a),
- g) rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení věci.

(3) Odvolatel může bez souhlasu soudu měnit odvolací návrhy a odvolací důvody i po uplynutí lhůty k odvolání.

(4) Rozsah, v jakém se rozhodnutí napadá, může odvolatel měnit jen po dobu trvání lhůty k odvolání.“.

277. Za § 205 se vkládají nové § 205a a 205b, které znějí:

„§ 205a

(1) Skutečnosti nebo důkazy, které nebyly uplatněny před soudem prvního stupně, jsou u odvolání proti rozsudku nebo usnesení ve věci samé odvolacím důvodem jen tehdy, jestliže

- a) se týkají podmínek řízení, věcné příslušnosti soudu, vyloučení soudce (přisedícího) nebo obsazení soudu;
- b) jimi má být prokázáno, že v řízení došlo k vadám, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci;
- c) jimi má být zpochybněna věrohodnost důkazních prostředků, na nichž spočívá rozhodnutí soudu prvního stupně;
- d) odvolatel nebyl řádně poučen podle § 119a odst. 1;
- e) nastaly (vznikly) po vyhlášení (vydání) rozhodnutí soudu prvního stupně.

(2) Ve věcech uvedených v § 120 odst. 2 omezení podle odstavce 1 neplatí.

§ 205b

U odvolání proti rozsudku pro uznání nebo proti rozsudku pro zmeškání jsou odvolacím důvodem jen vady uvedené v § 205 odst. 2 písm. a) a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro jejich vydání (§ 153a, 153b).“.

278. Nad § 206 se doplňuje nadpis „Účinky odvolání“.

279. V § 206 odst. 1 se za slovo „včas“ vkládá slovo „přípustné“.

280. V § 206 odst. 3 se slova „o její splatnosti“ nahrazují slovy „o lhůtě k plnění“.

281. V § 207 odst. 1 se za slovo „vyhlášení“ vkládá slovo „(vydání)“.

282. § 208 a 209 včetně nadpisu znějí:

„Úkony soudu prvního stupně

§ 208

(1) Opožděně podané odvolání předseda senátu soudu prvního stupně usnesením odmítne.

(2) Jako opožděné nemůže být odmítnuto odvolání, které bylo ve lhůtě podáno u odvolacího soudu nebo do protokolu u nepřislušného soudu. Totéž platí, bylo-li odvolání proti rozhodnutí o předběžném opatření podle § 76a podáno ve lhůtě u soudu příslušného podle § 88 písm. c).

§ 209

Předseda senátu soudu prvního stupně se postará o odstranění případných vad ve včas podaném odvolání (§ 43). Nezdaří-li se mu vady odstranit nebo má-li za to, že odvolání je podáno tím, kdo k němu není oprávněn, nebo že není přípustné, předloží věc po uplynutí odvolací lhůty se zprávou o tom odvolacímu soudu.“

283. V § 210 odstavec 1 zní:

„(1) Nejde-li o případy uvedené v § 208 nebo v § 209, doručí předseda senátu odvolání, které směřuje proti rozsudku nebo proti usnesení ve věci samé, ostatním účastníkům.“

284. V § 210 odst. 2 se slovo „dovolává“ nahrazuje slovy „nebo jiní účastníci dovolávají“.

285. V § 210 se na konci odstavce 3 tečka nahrazuje středníkem a doplňují se tato slova: „ve zprávě též uvede, že považuje odvolání za podané ve lhůtě.“

286. V § 210a se za slova „pořádkové opatření (§ 53)“ vkládá čárka a slova „nebo usnesení o odmítnutí žaloby, popřípadě jiného návrhu na zahájení řízení (§ 43 odst. 2, § 75a odst. 1), nebo usnesení o odmítnutí odvolání (§ 208)“.

287. Za § 211 se vkládá nový § 211a, který zní:

„§ 211a

Jiní účastníci řízení než odvolatel mohou u odvolacího soudu namítat skutečnosti nebo důkazy, které nebyly uplatněny před soudem prvního stupně, jen za podmínek uvedených v § 205a nebo tehdy, neplatí-li pro odvolatele omezení odvolacích důvodů podle § 205a odst. 1.“

288. V § 212 se odstavce 2 až 4 zrušují a zároveň se ruší označení odstavce 1.

289. Za § 212 se vkládá nový § 212a, který zní:

„§ 212a

(1) Není-li dále stanoveno jinak, rozhodnutí soudu prvního stupně lze přezkoumat i z důvodů, které nebyly v odvolání uplatněny (§ 205 odst. 2).

(2) Rozsudek nebo usnesení, jímž bylo rozhodnuto ve věci samé, nelze přezkoumat podle odstavce 1, neobsahuje-li odvolání přes výzvu soudu (§ 43 a 209) ve věcech neuvedených v § 120 odst. 2 žádné odvolací důvody.

(3) K novým skutečnostem nebo důkazům (§ 205a odst. 1 a § 211a) odvolací soud smí, s výjimkou věcí uvedených v § 120 odst. 2, přihlídnout, jen když byly uplatněny.

(4) Rozsudek pro uznání a rozsudek pro zmeškání odvolací soud přezkoumá jen z důvodů uvedených v § 205b.

(5) Odvolací soud též přihlédne k vadám uvedeným v § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3. K jiným vadám řízení před soudem prvního stupně přihlíží odvolací soud, jen když mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.“

290. V § 213 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Při zjišťování skutkového stavu odvolací soud nepřihlíží ke skutečnostem nebo důkazům, které byly účastníky řízení uplatněny v rozporu s § 205a nebo § 211a.“

291. V § 214 odstavec 2 zní:

„(2) Jednání není třeba nařizovat, jestliže

- a) se odmítá odvolání;
- b) se zastavuje nebo přerušuje odvolací řízení;
- c) odvolání směřuje proti usnesení soudu prvního stupně, které se podle zákona vydává bez nařízení jednání nebo kterým nebylo rozhodnuto ve věci samé;
- d) se zrušuje rozhodnutí podle § 221 odst. 1;
- e) odvolání se týká toliko nákladů řízení, lhůty k plnění nebo předběžné vykonatelnosti.“

292. V § 214 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Jednání není třeba nařizovat také tehdy, bylo-li odvolání podáno jen z důvodu nesprávného právního posouzení věci a účastníci se práva účasti na projednání věci vzdali, popřípadě s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasí; to neplatí, jestliže odvolací soud postupuje podle § 213.“

293. V § 216 odst. 1 se za číslovku „92“ vkládá čárka a text „97 a 98“.

294. V § 216 odstavec 2 zní:

„(2) V odvolacím řízení nelze uplatnit nový nárok.“

295. V § 216 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Není důvodem pro přerušení řízení, jestliže se účastníci nebo některý z nich nedostaví k jednání u odvolacího soudu.“.

296. V § 218 odst. 1 se písmeno a) zrušuje.

297. V § 218 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se ruší označení odstavce 1.

298. Za § 218 se vkládá nový § 218a, který zní:

„§ 218a

Nerozhodl-li předseda senátu soudu prvního stupně podle § 208 odst. 1, ačkoliv odvolání bylo podáno opožděně, rozhodne o odmítnutí odvolání pro opožděnost odvolací soud. Je-li to třeba, provede potřebná šetření buď sám nebo prostřednictvím soudu prvního stupně anebo soudu dožádaného.“.

299. V § 220 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Odvolací soud změní rozhodnutí také tehdy, jestliže schválí smír.“.

300. V § 221 odst. 1 se na konci písmena a) čárka nahrazuje středníkem a na konci písmena se doplňují tato slova: „ustanovení § 213 odst. 3 tím nesmí být dotčeno.“.

301. V § 221 odst. 1 se na konci písmena b) doplňují tato slova: „ledaže místo samosoudce rozhodoval senát.“.

302. V § 221 odst. 1 se na konci písmena d) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které zní:

„e) soud nepokračoval v řízení s tím, kdo je procesním nástupcem účastníka, který po zahájení řízení ztratil způsobilost být účastníkem řízení.“.

303. V § 221 odstavec 2 zní:

„(2) Zruší-li odvolací soud rozhodnutí,

- a) vrátí věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení, nebo
- b) postoupí věc věcně příslušnému okresnímu nebo krajskému soudu, popřípadě soudu zřízenému k projednávání a rozhodování věcí určitého druhu, anebo
- c) rozhodne o zastavení řízení, jestliže je tu takový nedostatek podmínek řízení, který nelze odstranit (§ 104 odst. 1); není-li dána pravomoc soudů, rozhodne též o postoupení věci orgánu, do jehož pravomoci náleží.“.

304. V § 221 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Zruší-li odvolací soud rozhodnutí proto, že nebyl dodržen závazný právní názor (§ 226 odst. 1, § 235h odst. 2 věta druhá a § 243d odst. 1) nebo že v řízení došlo k závažným vadám, může nařídit, aby v dalším řízení věc projednal a rozhodl jiný senát (samosoudce), nebo přikázat věc k dalšímu řízení jinému soudu prvního stupně, kterému je nadřízen.“.

305. Za § 221 se vkládá nový § 221a, který zní:

„§ 221a

Odvolací soud může rozhodnutí soudu prvního stupně zrušit, i když je navrhována jeho změna, a naopak.“.

306. V § 222 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje středníkem a doplňují se tato slova: „to neplatí u rozsudku, kterým bylo vysloveno, že se manželství rozvádí, že je neplatné nebo že není.“.

307. V § 222 odstavec 2 zní:

„(2) Nerozhodl-li soud prvního stupně o některé části předmětu řízení, o nákladech řízení nebo o návrhu na předběžnou vykonatelnost, odvolací soud může ještě před rozhodnutím o odvolání nařídit, aby své rozhodnutí doplnil (§ 166).“.

308. Za § 222 se vkládá nový § 222a, který zní:

„§ 222a

(1) Vezme-li žalobce (navrhovatel) za odvolacího řízení zpět návrh na zahájení řízení, odvolací soud zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zruší rozhodnutí soudu prvního stupně a řízení zastaví; to neplatí, bylo-li odvolání podáno opožděně nebo někým, kdo k odvolání nebyl oprávněn, anebo proti rozhodnutí, proti němuž není přípustné.

(2) Jestliže ostatní účastníci se zpětvzetím návrhu z vážných důvodů nesouhlasí, odvolací soud rozhodne, že zpětvzetí návrhu není účinné; v takovém případě po právní moci usnesení pokračuje v odvolacím řízení.

(3) Ustanovení odstavce 2 neplatí, jde-li o zpětvzetí návrhu na rozvod, neplatnost manželství nebo určení, zda tu manželství je či není.“.

309. V § 224 odst. 1 se za slovo „platí“ vkládá slovo „přiměřeně“.

310. V § 224 odst. 3 se za slovo „řízení“ vkládají slova „nebo věc postoupí věcně příslušnému soudu“.

311. § 226 zní:

„§ 226

(1) Bylo-li rozhodnutí zrušeno a byla-li věc vrácena k dalšímu řízení, je soud prvního stupně vázán právním názorem odvolacího soudu.

(2) Bylo-li rozhodnutí zrušeno a věc postoupena věcně příslušnému soudu, nepoužije se v dalším řízení § 104a. Z výsledků dosavadního řízení lze při novém projednání věci vycházet pouze z uznání žalovaného a ze shodných skutkových tvrzení účastníků; se souhlasem účastníků lze vycházet také z některých nebo ze všech provedených důkazů.“.

312. Nadpis části čtvrté hlavy druhé zní: **„ŽALOBA NA OBNOVU ŘÍZENÍ A PRO ZMATEČNOST“.**

313. § 228 až 235 včetně nadpisů znějí:

„Přípustnost

§ 228

(1) Žalobou na obnovu řízení účastník může napadnout pravomocný rozsudek nebo pravomocné usnesení, kterým bylo rozhodnuto ve věci samé:

- a) jsou-li tu skutečnosti, rozhodnutí nebo důkazy, které bez své viny nemohl použít v původním řízení před soudem prvního stupně nebo za podmínek uvedených v ustanovení § 205a a 211a též před odvolacím soudem, pokud mohou přivodit pro něho příznivější rozhodnutí ve věci;
- b) lze-li provést důkazy, které nemohly být provedeny v původním řízení před soudem prvního stupně nebo za podmínek uvedených v ustanovení § 205a a 211a též před odvolacím soudem, pokud mohou přivodit pro něho příznivější rozhodnutí ve věci.

(2) Žalobou na obnovu řízení účastník může napadnout také pravomocné usnesení, kterým byl schválen smír, lze-li důvody obnovy podle odstavce 1 vztahovat i na předpoklady, za nichž byl smír schvalován; to platí obdobně pro pravomocný platební rozkaz, pravomocný rozsudek pro uznání a pravomocný rozsudek pro zmeškání.

§ 229

(1) Žalobou pro zmatečnost účastník může napadnout pravomocné rozhodnutí soudu prvního stupně nebo odvolacího soudu, kterým bylo řízení skončeno, jestliže

- a) bylo rozhodnuto ve věci, která nenáleží do pravomoci soudů,
- b) ten, kdo v řízení vystupoval jako účastník, neměl způsobilost být účastníkem řízení,
- c) účastník řízení neměl procesní způsobilost nebo nemohl před soudem vystupovat (§ 29 odst. 2) a nebyl řádně zastoupen,
- d) nebyl podán návrh na zahájení řízení, ačkoliv podle zákona ho bylo třeba,
- e) rozhodoval vyloučený soudce nebo přísedící,
- f) soud byl nesprávně obsazen, ledaže místo samo soudce rozhodoval senát,
- g) bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce nebo přísedícího.

(2) Žalobou pro zmatečnost účastník může napadnout také pravomocný rozsudek soudu prvního stupně nebo odvolacího soudu nebo pravomocné usnesení těchto soudů, kterým bylo rozhodnuto ve věci samé, anebo pravomocný platební rozkaz (směnečný a šekový platební rozkaz), jestliže

- a) v téže věci bylo již dříve zahájeno řízení,

- b) v téže věci bylo dříve pravomocně rozhodnuto,
- c) odvolacím soudem byl pravomocně zamítnut návrh na nařízení výkonu těchto rozhodnutí z důvodu, že povinnosti rozsudkem, usnesením nebo platebním rozkazem uložené nelze vykonat (§ 261a).

(3) Žalobou pro zmatečnost účastník může napadnout též pravomocný rozsudek odvolacího soudu nebo jeho pravomocné usnesení, kterým bylo rozhodnuto ve věci samé, jestliže mu byla v průběhu řízení nesprávným postupem soudu odňata možnost jednat před soudem.

(4) Žalobou pro zmatečnost účastník může napadnout rovněž pravomocné usnesení odvolacího soudu, kterým bylo odmítnuto odvolání nebo kterým bylo zastaveno odvolací řízení.

§ 230

(1) Žaloba není přípustná proti

- a) rozsudkům, kterými bylo vysloveno, že se manželství rozvádí, že je neplatné nebo že zde není;
- b) jen proti výrokům rozhodnutí o nákladech řízení, o lhůtě k plnění a o předběžné vykonatelnosti;
- c) jen proti důvodům rozhodnutí.

(2) Žaloba na obnovu řízení není přípustná též proti rozsudkům a usnesením, jejichž zrušení nebo změny lze dosáhnout jinak, nepočítaje v to dovolání.

(3) Žaloba pro zmatečnost není přípustná také proti usnesení, jímž bylo rozhodnuto o žalobě pro zmatečnost.

§ 231

(1) Žalobu může podat z důvodů uvedených v § 228 a 229 též vedlejší účastník, jestliže vstoupil do původního řízení. Žaloba je však nepřípustná, jestliže s ní jím podporovaný účastník nesouhlasí.

(2) Státní zastupitelství může podat z důvodů uvedených v § 229 žalobu pro zmatečnost jen ve věcech uvedených v § 35 odst. 1. Nevstoupilo-li státní zastupitelství do řízení, v němž bylo vydáno napadené rozhodnutí, může žalobu podat, dokud běží lhůta některému z účastníků, jestliže současně vstoupí do řízení (§ 35).

(3) Ustanovení § 230 zde platí obdobně.

Podání žaloby

§ 232

(1) Žaloba musí vedle obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu je napadá, důvod žaloby (důvod obnovy řízení nebo zmatečnosti), vylíčení skutečností, které svědčí o tom, že je žaloba podána včas, označení důkazů, jimiž má být důvodnost žaloby pro-

kázána, jakož i to, čeho se ten, kdo podal žalobu, domáhá.

(2) Rozsah, v jakém se rozhodnutí napadá, a důvod žaloby (důvod obnovy řízení nebo zmatečnosti) mohou být měněny jen po dobu trvání lhůt k žalobě.

§ 233

(1) Žaloba na obnovu řízení musí být podána ve lhůtě tří měsíců od té doby, kdy ten, kdo obnovu navrhuje, se dozvěděl o důvodu obnovy, nebo od té doby, kdy jej mohl uplatnit; běh této lhůty však neskončí před uplynutím tří měsíců od právní moci napadeného rozhodnutí.

(2) Po třech letech od právní moci napadeného rozhodnutí může být žaloba na obnovu řízení podána jen tehdy, jestliže trestní rozsudek nebo rozhodnutí o přestupku nebo jiném správním deliktu, na jejichž podkladě bylo v občanském soudním řízení přiznáno právo, byly později podle příslušných právních předpisů zrušeny.

§ 234

(1) Není-li dále stanoveno jinak, musí být žaloba pro zmatečnost podána ve lhůtě tří měsíců od doručení napadeného rozhodnutí.

(2) Z důvodu zmatečnosti uvedeného v § 229 odst. 1 písm. c) lze žalobu podat ve lhůtě tří měsíců, která počíná běžet dnem, kdy účastníku byl ustanoven zástupce nebo kdy odpadla překážka, pro kterou nemohl před soudem samostatně jednat nebo pro kterou nemohl před soudem vystupovat, nejpozději však do tří let od právní moci napadeného rozhodnutí.

(3) Z důvodu zmatečnosti uvedeného v § 229 odst. 1 písm. e) lze žalobu podat ve lhůtě tří měsíců od té doby, kdy se ten, kdo žalobu podává, o důvodu zmatečnosti dozvěděl, nejpozději však do tří let od právní moci napadeného rozhodnutí.

(4) Z důvodu zmatečnosti uvedeného v § 229 odst. 1 písm. g) lze žalobu podat ve lhůtě tří měsíců od té doby, kdy se ten, kdo žalobu podává, o důvodu zmatečnosti dozvěděl.

(5) Z důvodu zmatečnosti uvedeného v § 229 odst. 2 písm. c) lze žalobu podat ve lhůtě tří měsíců od právní moci usnesení odvolacího soudu o zamítnutí návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí.

§ 235

(1) Prominutí zmeškání lhůt k žalobě není přípustné.

(2) Bylo-li proti žalobou napadenému rozhodnutí podáno také dovolání, nepočítá se do běhu lhůt podle § 234 odst. 1 až 4 doba od právní moci napadeného

rozhodnutí do právní moci rozhodnutí dovolacího soudu.“.

314. Za § 235 se vkládají nové § 235a až 235i, které včetně nadpisů znějí:

„Řízení a rozhodnutí o žalobě

§ 235a

(1) Žalobu projedná a rozhodne o ní soud, který o věci rozhodoval v prvním stupni. Žalobu pro zmatečnost podanou z důvodů uvedených v § 229 odst. 3 a 4 však projedná a rozhodne o ní soud, jehož rozhodnutí bylo napadeno; to neplatí ve věcech, v nichž je k řízení v prvním stupni příslušný krajský soud (§ 9 odst. 2 a 3).

(2) Pro řízení o žalobě platí přiměřeně ustanovení o řízení v prvním stupni, není-li dále stanoveno něco jiného.

§ 235b

(1) Byla-li proti stejnému rozhodnutí podána žaloba na obnovu řízení i pro zmatečnost, spojí soud věci ke společnému řízení.

(2) Ustanovení § 92, 97 a 98 pro řízení o žalobě neplatí. Pro řízení o žalobě pro zmatečnost neplatí též ustanovení § 107a.

(3) Bylo-li proti napadenému rozhodnutí podáno též dovolání, soud řízení o žalobě přeruší až do rozhodnutí dovolacího soudu.

§ 235c

Je-li pravděpodobné, že žalobě bude vyhověno, může soud nařídit odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí o věci.

§ 235d

Soud projedná věc v mezích, ve kterých se ten, kdo podal žalobu, domáhá povolení obnovy řízení nebo zrušení napadeného rozhodnutí pro zmatečnost. Tímto rozsahem není vázán

- a) ve věcech, v nichž lze zahájit řízení bez návrhu,
- b) v případech, kdy na rozhodnutí o napadeném výroku je závislý výrok, který žalobou nebyl dotčen,
- c) v případech, kde jde o taková společná práva nebo povinnosti, že se rozhodnutí musí vztahovat na všechny účastníky, kteří vystupují na jedné straně, a kde platí úkony jednoho z nich i pro ostatní (§ 91 odst. 2),
- d) jestliže z právního předpisu vyplývá určitý způsob vypořádání vztahu mezi účastníky.

§ 235e

(1) Žalobu na obnovu řízení soud usnesením buď zamítne nebo povolí obnovu řízení.

(2) Žalobu pro zmatečnost soud usnesením buď zamítne nebo napadené rozhodnutí zruší. Zruší-li rozhodnutí z důvodů uvedených v § 229 odst. 1 písm. a), b) a d) nebo v § 229 odst. 2 písm. a) a b), rozhodne též o zastavení řízení o věci, popřípadě o postoupení věci orgánu, do jehož pravomoci náleží. Platí-li důvody, pro které bylo zrušeno rozhodnutí odvolacího soudu, i na rozhodnutí soudu prvního stupně, zruší soud i toto rozhodnutí, i když nebylo žalobou napadeno.

(3) Bylo-li stejné rozhodnutí napadeno žalobou na obnovu řízení i pro zmatečnost, může soud povolit důvodně uplatněnou obnovu řízení, jen když žalobu pro zmatečnost zamítne, odmítne nebo o ní zastaví řízení.

(4) Bylo-li napadené rozhodnutí dovolacím soudem zrušeno, soud řízení o žalobě zastaví.

§ 235f

Zamítá-li soud žalobu proto, že není přípustná, nebo proto, že ji podal někdo, kdo k ní nebyl oprávněn, nebo proto, že byla podána po uplynutí lhůt počítaných od právní moci napadeného rozhodnutí, nemusí nařizovat jednání.

§ 235g

Povolením obnovy řízení odkládá se vykonatelnost napadeného rozhodnutí.

Řízení a rozhodnutí po povolení obnovy nebo po zrušení rozhodnutí

§ 235h

(1) Byla-li povolena obnova řízení, soud prvního stupně, jakmile usnesení nebude právní moci, věc znovu bez dalšího návrhu projedná; přihlédne přitom ke všemu, co vyšlo najevo v původním řízení nebo při projednávání žaloby. Shledá-li soud napadené rozhodnutí věcně správným, zamítne usnesením návrh na jeho změnu. Jestliže soud napadené rozhodnutí ve věci samé změní, nové rozhodnutí nahradí původní rozhodnutí.

(2) Bylo-li napadené rozhodnutí pro zmatečnost zrušeno, soud, o jehož rozhodnutí jde, věc, jakmile usnesení nabude právní moci, bez dalšího návrhu projedná a rozhodne; přihlédne přitom ke všemu, co vyšlo najevo v původním řízení nebo při projednávání žaloby. Právní názor obsažený ve zrušovacím usnesení je pro nové projednání a rozhodnutí věci závazný.

(3) Odstavec 2 neplatí, bylo-li řízení ve věci zastaveno (§ 235e odst. 2 věta druhá).

§ 235i

(1) V novém rozhodnutí o věci rozhodne soud o náhradě nákladů původního řízení i řízení o žalobě; o náhradě nákladů původního řízení však nerozhodne,

jestliže rozhodnutí po povolení obnovy nenahrazuje původní rozhodnutí.

(2) Zruší-li soud napadené rozhodnutí a zastaví-li též řízení o věci (§ 235e odst. 2 věta druhá), rozhodne i o náhradě nákladů původního řízení.

(3) Právní vztahy někoho jiného než účastníka řízení nemohou být novým rozhodnutím o věci dotčeny.“

315. § 237 až 239 znějí:

„§ 237

(1) Dovolání je přípustné proti rozsudku odvolacího soudu a proti usnesení odvolacího soudu,

- a) jimiž bylo změněno rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci samé,
- b) jimiž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým soud prvního stupně rozhodl ve věci samé jinak než v dřívějším rozsudku (usnesení) proto, že byl vázán právním názorem odvolacího soudu, který dřívější rozhodnutí zrušil,
- c) jimiž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, jestliže dovolání není přípustné podle písmena b) a dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

(2) Dovolání podle odstavce 1 není přípustné

- a) ve věcech, v nichž dovoláním dotčeným výrokem bylo rozhodnuto o peněžitém plnění nepřevyšujícím 20 000 Kč a v obchodních věcech 50 000 Kč; k příslušenství pohledávky se přitom nepřihlíží,
- b) ve věcech upravených zákonem o rodině, ledaže jde o rozsudek o omezení nebo zbavení rodičovské zodpovědnosti nebo pozastavení jejího výkonu, o určení (popření) rodičovství nebo o nezrušitelné osvojení.

(3) Rozhodnutí odvolacího soudu má po právní stránce zásadní význam [odstavec 1 písm. c)] zejména tehdy, řeší-li právní otázku, která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo která je odvolacími soudy nebo dovolacím soudem rozhodována rozdílně, nebo řeší-li právní otázku v rozporu s hmotným právem.

§ 238

(1) Dovolání je přípustné proti usnesení odvolacího soudu, jímž bylo potvrzeno nebo změněno usnesení soudu prvního stupně, kterým bylo rozhodnuto

- a) o žalobě na obnovu řízení,
- b) o zamítnutí návrhu na změnu rozhodnutí (§ 235h odst. 1 věta druhá).

(2) Ustanovení § 237 platí obdobně.

§ 238a

(1) Dovolání je přípustné proti usnesení odvolacího soudu, jímž bylo potvrzeno nebo změněno usnesení soudu prvního stupně, kterým bylo rozhodnuto

- a) ve věci konkursu a vyrovnání,
- b) o žalobě pro zmatečnost,
- c) o návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí,
- d) ve věci zastavení výkonu rozhodnutí,
- e) ve věci udělení příklepu ve výkonu rozhodnutí,
- f) o rozvrhu rozdělované podstaty ve výkonu rozhodnutí,
- g) o povinnostech vydražitele uvedeného v § 336m odst. 2 (§ 336n) a v § 338za odst. 2.

(2) Ustanovení § 237 odst. 1 a 3 platí obdobně.

§ 239

(1) Dovolání je přípustné proti usnesení odvolacího soudu, jímž bylo

- a) rozhodnutí soudu prvního stupně zrušeno a řízení zastaveno, popřípadě věc byla postoupena orgánu, do jehož pravomoci náleží,
- b) v průběhu odvolacího řízení rozhodnuto o tom, kdo je procesním nástupcem účastníka, o zastavení řízení podle § 107 odst. 5, o vstupu do řízení na místo dosavadního účastníka (§ 107a), o přistoupení dalšího účastníka (§ 92 odst. 1) a o záměně účastníka (§ 92 odst. 2).

(2) Dovolání je rovněž přípustné proti usnesení odvolacího soudu, kterým bylo

- a) potvrzeno usnesení soudu prvního stupně o zastavení řízení podle § 104 odst. 1,
- b) potvrzeno nebo změněno usnesení soudu prvního stupně, jímž bylo rozhodnuto o tom, kdo je procesním nástupcem účastníka, o zastavení řízení podle § 107 odst. 5, o vstupu do řízení na místo dosavadního účastníka (§ 107a), o přistoupení dalšího účastníka (§ 92 odst. 1) a o záměně účastníka (§ 92 odst. 2).

(3) Dovolání je též přípustné proti usnesení odvolacího soudu, kterým bylo potvrzeno usnesení soudu prvního stupně o odmítnutí návrhu (žaloby); to neplatí, jestliže byl odmítnut návrh na předběžné opatření (§ 75a).“

316. V § 240 odst. 1 se slova „jednoho měsíce od právní moci“ nahrazují slovy „dvou měsíců od doručení“.

317. V § 240 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Lhůta je zachována také tehdy, jestliže dovolání bylo podáno po uplynutí dvouměsíční lhůty proto, že se dovolatel řídil nesprávným poučením soudu o dovolání. Neobsahuje-li rozhodnutí poučení o dovolání, o lhůtě k dovolání nebo o soudu, u něhož se podává,

nebo obsahuje-li nesprávné poučení o tom, že dovolání není přípustné, lze podat dovolání do čtyř měsíců od doručení.“

318. § 241 zní:

„§ 241

(1) Dovolatel musí být zastoupen advokátem nebo notářem; to neplatí, má-li dovolatel právnické vzdělání, popřípadě jedná-li za něj osoba uvedená v § 21 nebo v § 21a anebo v § 21b, která má právnické vzdělání. Notář může dovolatele zastupovat jen v rozsahu svého oprávnění stanoveného zvláštními předpisy.⁵⁷⁾

(2) Nemá-li dovolatel právnické vzdělání, musí být dovolání sepsáno advokátem, notářem nebo osobou uvedenou v § 21 nebo v § 21a anebo v § 21b, která má právnické vzdělání.“

319. Za § 241 se vkládají nové § 241a a 241b, které včetně nadpisu znějí:

„§ 241a

(1) V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů se toto rozhodnutí napadá, popřípadě které důkazy by měly být provedeny k prokázání důvodu dovolání, a čeho se dovolatel domáhá (dovolací návrh).

(2) Dovolání lze podat jen z těchto důvodů:

- a) řízení je postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci,
- b) rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci.

(3) Je-li dovolání přípustné podle § 237 odst. 1 písm. a) a b), popřípadě podle obdobného užití těchto ustanovení (§ 238 a 238a), lze dovolání podat také z důvodu, že rozhodnutí vychází ze skutkového zjištění, které nemá podle obsahu spisu v podstatné části oporu v provedeném dokazování.

(4) V dovolání nelze uplatnit nové skutečnosti nebo důkazy ve věci samé.

Úkony soudu prvního stupně

§ 241b

(1) Ustanovení § 208 odst. 1, § 209 a 210 platí obdobně.

(2) Není-li splněna podmínka uvedená v § 241, postupuje se obdobně podle § 104 odst. 2; to neplatí, bylo-li dovolání podáno opožděně, někým, kdo k dovolání není oprávněn, nebo směřuje-li proti rozhodnutí, proti němuž není dovolání přípustné.

(3) Dovolání, které neobsahuje údaje o tom, v jakém rozsahu nebo z jakých důvodů se rozhodnutí odvolacího soudu napadá, může být o tyto náležitosti

doplněno jen po dobu trvání lhůty k dovolání. Nebyla-li v době podání dovolání splněna podmínka uvedená v § 241, běží tato lhůta až do uplynutí lhůty, která byla dovolateli určena ke splnění této podmínky; požádal-li však dovolatel před uplynutím lhůty o ustanovení zástupce (§ 30), běží lhůta podle věty první znovu až od právní moci usnesení, kterým bylo o této žádosti rozhodnuto.“.

320. V § 242 odst. 3 věta druhá zní: „Je-li dovolání přípustné, dovolací soud přihlédne též k vadám uvedeným v § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3, jakož i k jiným vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, i když nebyly v dovolání uplatněny.“.

321. V § 243a odst. 3 se číslovka „2“ nahrazuje číslovkou „3“.

322. V § 243b se vkládá nový odstavec 1, který zní:

„(1) Dovolání přípustné podle § 237 odst. 1 písm. a) a b) nebo podle obdobného užití těchto ustanovení (§ 238 a 238a) nebo podle § 239 dovolací soud odmítne, je-li zjevně bezdůvodné.“.

Dosavadní odstavce 1 až 5 se označují jako odstavce 2 až 6.

323. V § 243b odst. 2 se slovo „Dovolací“ nahrazuje slovy „Nepostupoval-li podle odstavce 1, dovolací“.

324. V § 243b odst. 4 se slova „z důvodů uvedených v § 237 písm. a), b), d) a e)“ nahrazují slovy „pro vady uvedené v § 229 odst. 1 písm. a), b) a d) a v § 229 odst. 2 písm. a) a b)“.

325. V § 243b odst. 5 se text „§ 218 odst. 1, § 224 odst. 1“ nahrazuje textem „§ 218, 218a, § 221 odst. 3, § 224 odst. 1“.

326. V § 243c se za číslovku „99“ vkládá text „a 107a“.

327. V § 243c se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Usnesení, jímž bylo odmítnuto dovolání, protože nebylo shledáno přípustným podle § 237 odst. 1 písm. c) nebo podle obdobného užití tohoto ustanovení (§ 238 a 238a), nemusí být odůvodněno. Totéž platí, bylo-li dovolání odmítnuto podle § 243b odst. 1.“.

328. V § 243d odst. 1 věť první se tečka na konci nahrazuje středníkem a vkládají se tato slova: „ustanovení § 226 zde platí obdobně.“. Věta druhá se zrušuje.

329. V § 244 odstavec 1 zní:

„(1) Ve správním soudnictví přezkoumávají soudy na základě žalob nebo opravných prostředků zákonost rozhodnutí orgánů veřejné správy, jimiž se zakládají, mění, ruší či závazně určují práva nebo povinnosti

fyzických či právnických osob, jakož i rozhodnutí orgánů veřejné správy o osobním stavu.“.

330. V § 244 se odstavec 3 zrušuje.

331. V § 246 odst. 2 se slova „Vrchní soud je věcně příslušný k přezkoumávání rozhodnutí ústředních orgánů České republiky“ nahrazují slovy „Vrchní soudy jsou věcně příslušné k přezkoumávání rozhodnutí ústředních orgánů státní správy“.

332. V § 246a odstavec 2 zní:

„(2) V řízení podle hlavy třetí této části ve věcech důchodového pojištění, důchodového zabezpečení a nemocenského pojištění je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je obecný soud navrhovatele.“.

333. V § 247 odstavec 2 zní:

„(2) Podmínkou řízení podle této hlavy je vyčerpání přípustných řádných opravných prostředků a nabytí právní moci rozhodnutí.“.

334. V § 248 odst. 2 písmeno e) zní:

„e) rozhodnutí správních orgánů předběžné nebo pořádkové povahy a rozhodnutí, jimiž se upravuje vedení správního řízení,“.

335. V § 250 odstavec 4 zní:

„(4) Žalovaným je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na nějž jeho působnost přešla.“.

336. § 250a zní:

„§ 250a

(1) Žalobce musí být zastoupen advokátem nebo notářem; to neplatí, má-li právnické vzdělání, popřípadě jedná-li za něj osoba uvedená v § 21 nebo v § 21a odst. 2 anebo v § 21b, která má právnické vzdělání. Notář může žalobce zastupovat jen v rozsahu svého oprávnění stanoveného zvláštními předpisy.⁵⁷⁾

(2) Není-li splněna podmínka uvedená v odstavci 1, postupuje se přiměřeně podle § 104 odst. 2; to neplatí, byla-li žaloba podána opožděně, někým, kdo k ní zjevně není oprávněn, nebo směřuje-li proti rozhodnutí, jež nemůže být předmětem přezkoumávání soudem.

(3) Odstavce 1 a 2 se nepoužijí ve věcech, v nichž je dána věcná příslušnost okresního soudu, nebo jde-li o přezkoumání rozhodnutí ve věcech důchodového pojištění, důchodového zabezpečení nebo nemocenského pojištění.“.

337. V § 250d odstavec 2 zní:

„(2) Shledá-li soud, že není věcně nebo místně příslušný, postoupí věc usnesením soudu příslušnému.“.

338. V § 250d odst. 3 se slova „Předseda senátu“

nahrazují slovem „Soud“ a před slovo „neoprávněnou“ se vkládá slovo „zjevně“.

339. V § 250g odst. 1 části věty před středníkem se slova „§ 250f, předvolá předseda senátu k jednání účastníky“ nahrazují slovy „§ 250d odst. 3, § 250f nebo § 250i odst. 2, nařídí soud jednání“.

340. V § 250i odstavec 2 zní:

„(2) Zjistí-li soud, že bylo zahájeno správní řízení, v němž má být napadené pravomocné rozhodnutí přezkoumáno, zpravidla řízení o žalobě přeruší a vyčká výsledku; bude-li napadené rozhodnutí pravomocně zrušeno, změněno nebo nahrazeno jiným, řízení zastaví.“

341. V § 250l odst. 1 se odkaz na poznámku pod čarou č. 35), a to včetně poznámky pod čarou č. 35), zrušuje.

342. V § 250m odst. 2 větě třetí se za slovo „rozhodnutí“ vkládá slovo „řádné“ a na konci odstavce 3 se doplňuje tato věta: „Ve věcech důchodového pojištění a důchodového zabezpečení lze zmeškání lhůty prominout za podmínek stanovených v § 58 odst. 1.“

343. V § 250q odst. 1 se text „§ 250f nebo § 250o“ nahrazuje textem „§ 250f, 250o nebo § 250p“.

344. § 250s zní:

„§ 250s

(1) Proti rozhodnutí soudu nejsou přípustné opravné prostředky, není-li dále stanoveno jinak.

(2) Ve věcech důchodového pojištění a důchodového zabezpečení lze podat

- a) proti rozhodnutí krajského soudu odvolání, o němž rozhodne vrchní soud,
- b) proti pravomocnému rozhodnutí vrchního soudu dovolání, o němž rozhodne Nejvyšší soud,
- c) proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu nebo vrchního soudu žalobu pro zmatečnost, o níž rozhodne v prvním stupni krajský soud; o odvolání rozhodne vrchní soud a o dovolání Nejvyšší soud.

(3) V řízení o odvolání, žalobě pro zmatečnost a dovolání se postupuje podle části čtvrté hlavy první, druhé a třetí tohoto zákona. V odvolání lze uvádět nové skutečnosti a důkazy.“

345. § 252 zní:

„§ 252

(1) Není-li stanoveno jinak, je příslušný k nařízení a provedení výkonu rozhodnutí, k činnosti soudu před nařízením výkonu rozhodnutí a k prohlášení o majetku obecný soud povinného.

(2) Nemá-li povinný obecný soud nebo jeho

obecný soud není v České republice, je k nařízení a provedení výkonu rozhodnutí příslušný soud, v jehož obvodu povinný má majetek; jde-li o výkon rozhodnutí příkázáním pohledávky, je příslušný obecný soud banky nebo jiného dlužníka povinného, popřípadě soud, v jehož obvodu má zahraniční dlužník povinného umístěn v České republice svůj podnik nebo organizační složku svého podniku.

(3) Namísto obecného soudu povinného je k nařízení a provedení výkonu rozhodnutí a k činnosti soudu před nařízením výkonu rozhodnutí příslušný soud, v jehož obvodu má nezletilý na základě dohody rodičů nebo rozhodnutí soudu, popřípadě jiných rozhodujících skutečností své bydliště, jde-li o výkon rozhodnutí pro vymožení výživného nezletilého dítěte.

(4) Namísto obecného soudu povinného a soudu uvedeného v odstavci 3 je k nařízení a provedení výkonu rozhodnutí příslušný soud,

- a) v jehož obvodu je podnik (část podniku), jde-li o výkon rozhodnutí prodejem podniku (jeho částí);
- b) v jehož obvodu je nemovitost, týká-li se výkon rozhodnutí nemovitosti, není-li dána příslušnost podle písmena a).

(5) Soud příslušný podle odstavce 3 může po pravomocném nařízení výkonu rozhodnutí ze závažných důvodů přenést svou místní příslušnost na jiný soud, jestliže je to v zájmu nezletilého. Jestliže soud, na nějž byla příslušnost přenesena, s přenesením nesouhlasí, předloží věc k rozhodnutí, pokud otázka přenesení příslušnosti nebyla již rozhodnuta odvolacím soudem, svému nadřízenému soudu; rozhodnutím tohoto soudu je vázán i soud, který příslušnost přenesl.“

346. V § 253 odstavec 1 zní:

„(1) Výkon rozhodnutí soud nařídí zpravidla bez slyšení povinného. Případným slyšením povinného nesmí být zmařen účel výkonu rozhodnutí.“

347. V § 253 odst. 2 se slova „Předseda senátu“ nahrazují slovem „Soud“.

348. V § 254 odstavec 2 zní:

„(2) Při výkonu rozhodnutí nelze přerušit řízení z důvodů uvedených v části třetí tohoto zákona a prominout zmeškání lhůty. Nelze také podat žalobu na obnovu výkonu rozhodnutí; žalobu pro zmatečnost lze podat pouze z důvodu uvedeného v § 229 odst. 4.“

349. V § 254 se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Při výkonu rozhodnutí soud poskytuje účastníkům, jakož i dalším osobám, kterých se výkon rozhodnutí týká, poučení o jejich procesních právech a povinnostech.

(4) V odvolání lze uvádět nové skutečnosti a důkazy.“

350. V § 255 odst. 2 se slova „v bezpodílovém spoluvlastnictví“ nahrazují slovy „nebo práva patřící do společného jmění“ a slovo „věci“ se nahrazuje slovy „majetkové hodnoty“.

351. V § 256 odst. 2 se za slovo „orgánem“ vkládají slova „nebo notářem,⁷⁶⁾“.

Poznámka pod čarou č. 76) zní:

„⁷⁶⁾ § 6 zákona č. 358/1992 Sb.“.

352. V § 258 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se tato slova: „prodejem podniku a zřízením soudcovského zástavního práva k nemovitostem.“.

353. V § 258 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Výkon rozhodnutí o prodeji zástavy lze pro zajištěnou pohledávku provést prodejem zastavených movitých věcí a nemovitostí.“.

354. V § 259 se za slovy „ukládá rozhodnutí“ čárka nahrazuje tečkou a slova „ , a k prohlášení o svém majetku“ se zrušují.

355. V § 260 odst. 2 se slova „kterého peněžního ústavu má účet a jaké je číslo tohoto účtu“ nahrazují slovy „které banky, pobočky zahraniční banky nebo spořitelního a úvěrního družstva⁷⁷⁾ (dále jen „peněžní ústav“) má své účty a jaká jsou čísla těchto účtů“.

Poznámka pod čarou č. 77) zní:

„⁷⁷⁾ Zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.“.

356. V § 260 odst. 3 se slovo „úmyslně“ zrušuje.

357. Za § 260 se vkládají nové § 260a až 260h, které včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 78) znějí:

„Prohlášení o majetku

§ 260a

(1) Kdo má vykonatelným rozhodnutím příznakou peněžitou pohledávku, může soudu před podáním návrhu na výkon rozhodnutí navrhnout, aby předvolal povinného a vyzval ho k prohlášení o majetku.

(2) Nemá-li povinný způsobilost k právním úkonům v plném rozsahu nebo jsou-li povinným obec, vyšší územně samosprávný celek nebo právnická osoba, označí oprávněný podle možnosti osoby, které je třeba předvolat (§ 260c).

§ 260b

(1) Soud návrhu na prohlášení o majetku vyhoví jen tehdy, připojí-li oprávněný k návrhu listiny osvědčující, že jeho pohledávka nebyla nebo nemohla být ani

s pomocí soudu podle § 260 uspokojena výkonem rozhodnutí příkázáním pohledávky z účtu povinného u peněžního ústavu, a stejnopis rozhodnutí, opatřený potvrzením o jeho vykonatelnosti, nebo jinou listinu potřebnou k nařízení výkonu rozhodnutí; stejnopis rozhodnutí není třeba připojit, jestliže se návrh podává u soudu, který o věci rozhodoval jako soud prvního stupně.

(2) Návrhu na prohlášení majetku nelze vyhovět,

- a) byla-li povinnému povolena v rámci konkursního řízení ochranná lhůta,
- b) byl-li na majetek povinného prohlášen konkurs,
- c) byl-li u povinného podán návrh na vyrovnání,
- d) byla-li u povinného zavedena nucená správa podle zvláštního zákona.

§ 260c

(1) Nemá-li povinný způsobilost k právním úkonům v plném rozsahu, soud místo povinného předvolá jeho zákonného zástupce.

(2) Je-li povinným obec nebo vyšší územně samosprávný celek, soud předvolá toho, komu přísluší podle zvláštního zákona je zastupovat navenek.

(3) Je-li povinnou právnická osoba, soud předvolá toho, kdo je jejím statutárním orgánem; vykonávali působnost statutárního orgánu více osob vedle sebe, předvolá soud kteroukoliv z nich. Jestliže statutární orgán tvoří více osob, soud předvolá jeho předsedu; není-li to dobře možné, lze předvolat každého člena tohoto orgánu, který je oprávněn jednat jménem právnické osoby. U právnické osoby v likvidaci soud předvolá likvidátora.

(4) Ten, kdo byl k prohlášení o majetku předvolán, je povinen se dostavit k soudu osobně.

§ 260d

(1) Předvolání k prohlášení o majetku musí obsahovat účel výslechu a poučení o následcích, jestliže prohlášení bude odmítnuto nebo jestliže v něm budou uvedeny nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje.⁷⁸⁾ Považuje-li to soud za účelné, vyzve povinného, jeho zákonného zástupce nebo osobu činící prohlášení za obec, vyšší územně samosprávný celek nebo právnickou osobu (dále jen „předvolaný“), aby předložil seznam majetku povinného obsahující údaje uvedené v § 260e odst. 2, popřípadě též listiny dokládající tento majetek.

(2) Předvolání se doručuje předvolanému do vlastních rukou. Předvolání musí být doručeno nejméně deset dnů přede dnem konání výslechu.

(3) Jestliže se ten, kdo byl k soudu řádně předvolán, nedostaví bez včasné a důvodné omluvy, bude k soudu předveden; o tom musí být předvolaný poučen.

§ 260e

(1) Před zahájením výslechu soud předvolaného vyzve, aby uvedl úplné a pravdivé údaje o majetku povinného, a znovu ho poučí o následcích nesplnění této povinnosti a o následcích odepření prohlášení.⁷⁸⁾

(2) V prohlášení o majetku je předvolaný povinen uvést

- a) plátce mzdy nebo jiného příjmu postižitelného srážkami ze mzdy a výši tohoto nároku,
- b) peněžní ústavy, u nichž má účty, výši pohledávek a čísla účtů,
- c) dlužníky, u nichž má jiné peněžité pohledávky, důvod a výši těchto pohledávek,
- d) osoby, vůči nimž má jiná majetková práva nebo majetkové hodnoty, jejich důvod a hodnotu (§ 320),
- e) movité věci (spoluvlastnický podíl na nich) povinného a kde, popřípadě u koho se nacházejí; totéž platí o listinách uvedených v § 334 a o cenných papírech uvedených v § 334a,
- f) nemovitosti (spoluvlastnický podíl na nich) povinného,
- g) podnik povinného a jeho části a kde se nachází.

(3) O prohlášení o majetku podle odstavce 2 soud sepíše protokol; seznam majetku, který předloží předvolaný, tvoří přílohu protokolu, jestliže předvolaný prohlásí, že obsahuje úplné a pravdivé údaje, nebo jestliže tento seznam do protokolu doplní. V protokolu se dále uvede obsah poučení poskytnutého soudem (odstavec 1) a výslovné prohlášení předvolaného o tom, že v prohlášení uvedl jen úplné a pravdivé údaje o majetku povinného. Protokol podepíše soudce, zapisovatel a předvolaný.

(4) Úkony soudu podle tohoto ustanovení může učinit jen soudce.

§ 260f

(1) O výslechu předvolaného soud vyrozumí oprávněného; oprávněný může předvolanému klást otázky jen se souhlasem soudu.

(2) Každý, kdo má vůči povinnému vykonatelným rozhodnutím přiznanou peněžitou pohledávku, může nahlížet do spisu o prohlášení majetku povinného a činit si z něho výpisy a opisy.

§ 260g

(1) Soud upustí od prohlášení o majetku, jestliže povinný ještě před zahájením výslechu prokáže, že pohledávku oprávněného splnil (uspokojil), nebo jestliže oprávněný vzal ještě před zahájením výslechu svůj návrh zpět.

(2) Prohlásí-li oprávněný v průběhu výslechu, že netrvá na tom, aby předvolaný uváděl další majetek

povinného, soud ve výslechu předvolaného dále nepokračuje; v protokolu uvede jen ten majetek povinného, který předvolaný uvedl do prohlášení oprávněného.

(3) Učinil-li povinný prohlášení o svém majetku v době 6 měsíců před podáním návrhu (§ 260a odst. 1), soud vyzve povinného k novému prohlášení jen tehdy, jestliže vyjde najevo, že se majetkové poměry povinného změnil; to neplatí, jestliže byl výslech předvolaného skončen podle odstavce 2.

§ 260h

Právní úkony povinného týkající se jeho majetku, které učinil poté, co bylo předvolanému doručeno předvolání k prohlášení o majetku (§ 260d), jsou vůči oprávněnému neúčinné.

⁷⁸⁾ § 256 odst. 1 písm. d) zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění zákona č. 253/1997 Sb.“.

358. V § 261 odst. 1 věta čtvrtá zní: „Navrhuje-li oprávněný výkon rozhodnutí příkázáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu, označí v návrhu peněžní ústav a číslo účtu, z něhož má být pohledávka odepsána; označí-li oprávněný více účtů povinného u téhož peněžního ústavu, uvede také pořadí, v jakém z nich má být pohledávka odepsána.“.

359. V § 261 se na konci odstavce 1 doplňuje tato věta: „Navrhuje-li oprávněný výkon rozhodnutí příkázáním jiné peněžité pohledávky, označí v návrhu osobu, vůči které má povinný pohledávku (dlužník povinného), a uvede důvod pohledávky.“.

360. Za § 261 se vkládá nový § 261a, který zní:

„§ 261a

(1) Výkon rozhodnutí lze nařídit jen tehdy, obsahuje-li rozhodnutí označení oprávněné a povinné osoby, vymezení rozsahu a obsahu povinností, k jejichž splnění byl výkon rozhodnutí navržen, a určení lhůty ke splnění povinnosti.

(2) Neobsahuje-li rozhodnutí soudu určení lhůty ke splnění povinnosti, má se za to, že povinnosti uložené rozhodnutím je třeba splnit do tří dnů a, jde-li o vyklizení bytu, do patnácti dnů od právní moci rozhodnutí.

(3) Má-li podle rozhodnutí splnit povinnost více povinných a jde-li o dělitelné plnění, platí, že povinnosti, nestanoví-li rozhodnutí jinak, jsou zavázání splnit všichni povinní rovným dílem.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 neplatí, jde-li o rozhodnutí o prodeji zástavy. Výkon tohoto rozhodnutí lze nařídit tehdy, obsahuje-li označení oprávněné a povinné osoby, zástavy a výši zajištěné pohledávky a jejího příslušenství.“.

361. V § 262 odst. 1 se slova „její splnění alespoň zajistil“ nahrazují slovy „je připraven ji splnit“.

362. V § 262 odst. 2 se za slovo „orgánem“ vkládají slova „nebo notářem⁷⁶⁾“ a slova „splnil, popřípadě alespoň zajistil splnění své vzájemné povinnosti“ se nahrazují slovy „splnil svou vzájemnou povinnost, popřípadě je připraven ji splnit“.

363. Za § 262 se vkládá nový § 262a, který včetně poznámky pod čarou č. 79) zní:

„§ 262a

(1) Výkon rozhodnutí na majetek patřící do společného jmění manželů lze nařídit také tehdy, jde-li o vydobytí závazku, který vznikl za trvání manželství jen jednomu z manželů. Za majetek patřící do společného jmění povinného a jeho manžela se pro účely nařízení výkonu rozhodnutí považuje také majetek, který tvoří součást společného jmění manželů jen proto, že byl smlouvou zúžen zákonem stanovený rozsah společného jmění manželů nebo že byl smlouvou vyhrazen vznik společného jmění ke dni zániku manželství.⁷⁹⁾

(2) Při výkonu rozhodnutí se nepřihlíží ke smlouvě, kterou byl zúžen zákonem stanovený rozsah společného jmění manželů o majetek, který patřil do společného jmění v době vzniku vymáhané pohledávky. Totéž platí, byl-li zákonem stanovený rozsah společného jmění manželů smlouvou rozšířen o majetek povinného, který nepatřil do společného jmění v době vzniku vymáhané pohledávky.

⁷⁹⁾ § 143a občanského zákoníku.“

364. V § 263 odst. 1 se slova „stačí k uspokojení oprávněného“ nahrazují slovy „oprávněný navrhl a jaký podle rozhodnutí stačí k jeho uspokojení“.

365. V § 264 odst. 2 se slova „Předseda senátu“ nahrazují slovem „Soud“.

366. V § 265 odst. 2 věta první zní: „Jednotlivé úkony při provádění výkonu rozhodnutí může činit zaměstnanec soudu (vykonavatel), stanoví-li tak zákon nebo zvláštní právní předpisy, nebo pověří-li ho tím předseda senátu; při své činnosti se řídí pokyny předsedy senátu.“

367. V § 265 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Je-li třeba, aby vykonavatel v souvislosti s úkony provedení výkonu rozhodnutí podal žalobu nebo jiný návrh na zahájení řízení u soudu nebo jiného orgánu, učiní tak jménem státu.“

368. V § 267 odst. 1 se slovo „věci“ nahrazuje slovem „majetku“.

369. V § 267 odstavec 2 zní:

„(2) Obdobně podle odstavce 1 se postupuje, byl-

li nařízeným výkonem rozhodnutí poškozen majetek patřící do společného jmění manželů nebo který se považuje za součást společného jmění manželů (§ 262a odst. 1), avšak vymáhaný závazek vznikl za trvání manželství jen jednomu z manželů při používání majetku, který

a) podle smlouvy o zúžení zákonem stanoveného rozsahu společného jmění manželů nebo podle smlouvy o vyhrazení vzniku společného jmění ke dni zániku manželství⁷⁹⁾ nepatřil do společného jmění manželů, a oprávněnému byl v době vzniku vymáhané pohledávky znám obsah smlouvy,

b) náležel výhradně povinnému proto, že jej nabyt před manželstvím, dědictvím, darem, za majetek náležející do jeho výlučného majetku nebo podle předpisů o restituci majetku, který měl ve vlastnictví před uzavřením manželství nebo který mu byl vydán jako právnímu nástupci původního vlastníka, anebo že slouží podle své povahy jen jeho osobní potřebě.“

370. Za § 267 se vkládá nový § 267a, který zní:

„§ 267a

(1) Návrhem podle třetí části je třeba uplatnit vůči věřiteli popření pravosti, výše, skupiny nebo pořadí některé z pohledávek přihlášených k rozvrhu výměřku nebo jinak uspokojovaných při výkonu rozhodnutí tam, kde byl nařízen výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy, příkázáním pohledávky nebo jiných práv anebo prodejem movitých věcí, nemovitostí a podniku. Nejde-li o věc patřící do pravomoci soudu (§ 7 odst. 1), rozhodne o pravosti nebo výši pohledávky příslušný správní nebo jiný orgán.

(2) Rozhodnutí o návrhu podle odstavce 1 je účinné proti všem oprávněným, proti jiným věřitelům povinného, kteří se účastní řízení o výkon rozhodnutí, a proti povinnému.“

371. V § 268 odst. 1 písm. f) se slova „věc, k níž“ nahrazují slovy „majetek, k němuž“.

372. V § 268 odst. 1 písm. h) se slova „byl soudem prohlášen za“ nahrazují slovem „je“.

373. V § 270 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Náklady provedení výkonu rozhodnutí platí stát. Oprávněnému, u něhož nejsou podmínky pro osvobození od soudních poplatků, může soud uložit, aby složil zálohu na náklady provedení výkonu rozhodnutí.“

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

374. V § 272 odst. 1 se slova „§ 252 až 271“ nahrazují slovy „§ 252 až 269“ a za číslovku „94“ se vkládají slova „odst. 1 věta první“.

375. V § 272 odst. 2 se slova „předseda senátu“

nahrazují slovem „soud“ a za slovo „písemně“ se vkládají slova „nebo ústně do protokolů“.

376. V § 272 odst. 3 se slova „Předseda senátu zpravidla požádá též příslušný orgán obce a orgán vykonávající sociálně-právní ochranu dětí, aby vedly“ nahrazují slovy „Soud může požádat též příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí, aby vedl“.

377. § 273 zní:

„§ 273

(1) Zůstane-li výzva podle § 272 odst. 2 bezvýsledná, nařídí soud výkon rozhodnutí, kterým

a) tomu, kdo neplní dobrovolně soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu o výchově nezletilých dětí, popřípadě o úpravě styku s nimi anebo rozhodnutí o navrácení dítěte, uloží pokutu; výkon rozhodnutí uložením pokuty lze nařídit opětovně, jednotlivé pokuty nesmějí přesahovat 50 000 Kč a připadají státu, nebo

b) nařídí odnětí dítěte tomu, u koho podle rozhodnutí nebo dohody nemá být, a jeho předání tomu, komu bylo podle rozhodnutí nebo dohody svěřeno nebo má být navráceno, anebo tomu, komu rozhodnutí nebo dohoda přiznávají právo na styk s dítětem po omezenou dobu.

(2) Soud může nařídit výkon rozhodnutí podle odstavce 1 písm. b) i bez předchozí výzvy podle § 272 odst. 2, je-li nepochybné, že výzva nemůže vést povinného k dobrovolnému plnění soudního rozhodnutí nebo soudem schválené dohody o výchově nezletilých dětí a o úpravě styku s nimi anebo rozhodnutí o navrácení dítěte, nebo jestliže by tím bylo splnění soudního rozhodnutí nebo soudem schválené dohody o výchově nezletilých dětí nebo rozhodnutí o navrácení dítěte zmařeno.

(3) Nařízení výkonu rozhodnutí podle odstavce 1 písm. b) je závazné pro každého. Soud jej provede v součinnosti s příslušnými státními orgány.

(4) Vyžaduje-li to provedení výkonu rozhodnutí odnětím dítěte, je ten, kdo provádí výkon, oprávněn učinit prohlídku bytu a jiných místností povinného nebo jiné osoby, jestliže je možné předpokládat, že se v nich dítě nachází; za tím účelem je oprávněn zjednat si přístup do bytu a jiné místnosti povinného nebo jiné osoby.

(5) Příslušný k výkonu soudního rozhodnutí nebo soudem schválené dohody o výchově nezletilých dětí a o úpravě styku s nimi anebo rozhodnutí o navrácení dítěte je soud uvedený v § 88 písm. c).“.

378. V § 273a odst. 2 se za číslovku „273“ vkládají slova „odst. 1 až 3 a 5“.

379. V § 274 se za slovo „použije“ vkládají slova „s výjimkou § 261a odst. 2 a 3“.

380. V § 274 se písmeno a) zrušuje.

Dosavadní písmena b) až h) se označují jako písmena a) až g).

381. V § 274 písmeno d) včetně poznámky pod čarou č. 80) zní:

„d) notářských zápisů se svolením k vykonatelnosti sepsaných podle zvláštního zákona;⁸⁰⁾“

⁸⁰⁾ § 71a až 71c zákona č. 358/1992 Sb., ve znění zákona č. 30/2000 Sb.“.

382. V § 274 písm. g) se spojka „a“ nahrazuje čárkou a za slovo „smířů“ se vkládají slova „a listin“.

383. V § 276 se slova „rozhodnutím přiznané“ nahrazují slovy „výkonem rozhodnutí vymáhané“.

384. V § 277 odst. 1 se slovo „všeobecné“ nahrazuje slovem „veřejné“.

385. V § 277 odst. 2 se slovo „pracovník“ nahrazuje slovem „zaměstnanec“.

386. V § 279 odst. 2 písm. d) se slova „pohledávky náhrady přeplatků na dávkách nemocenského pojištění a důchodového zabezpečení, jakož i pohledávky náhrady za příspěvek na výživu dítěte a příspěvek na náhradu potřeb dítěte svěřeného do pěstounské péče.“ zrušují.

387. V § 279 odst. 2 se doplňují písmena e), f) a g), která znějí:

e) pohledávky náhrady přeplatků na dávkách nemocenského pojištění, důchodového pojištění a důchodového zabezpečení,

f) pohledávky pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pohledávky pojistného na veřejné zdravotní pojištění,

g) pohledávky náhrady za příspěvek na výživu dítěte a příspěvek na úhradu potřeb dítěte svěřeného do pěstounské péče.“.

388. V § 287 odst. 2 větě druhé se slova „Předseda senátu“ nahrazují slovem „Soud“.

389. V § 290 odst. 1 se slova „Předseda senátu“ nahrazují slovem „Soud“, za slovy „plátce mzdy“ se zrušují čárka a slovo „oprávněného“ a za slovo „mzdu“ se vkládají slova „buď vůbec nebo“.

390. V § 294 odst. 1 větě první se slovo „občana“ nahrazuje slovem „zaměstnanec“ a slovo „občan“ se zrušuje. Ve větě druhé se slovo „občanu“ nahrazuje slovem „zaměstnanci“.

391. V § 297 odst. 3 se slovo „občan“ nahrazuje slovem „povinný“.

392. V § 299 odst. 1 se za slova „na výkon rozhodnutí srážkami“ vkládají slova „z platu,“.

393. V § 299 odst. 2 se slova „občana, který“ nahrazují slovy „fyzické osoby, která“.

394. § 303 a 304 včetně nadpisu znějí:

**„Příkazání pohledávky z účtu u peněžního ústavu
§ 303**

(1) Výkon rozhodnutí příkazáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu lze nařídit ohledně pohledávky povinného z běžného, vkladového nebo jiného účtu vedeného v jakékoliv měně u peněžního ústavu působícího v tuzemsku, nestanoví-li zákon jinak.

(2) Ustanovení o příkazání pohledávky z účtu nelze použít, jestliže jde o vklady na vkladních knížkách a vkladních listech nebo o jiné formy vkladů.

§ 304

(1) V nařízení výkonu rozhodnutí příkazáním pohledávky z účtu soud přikáže peněžnímu ústavu, aby od okamžiku, kdy mu bude usnesení doručeno, z účtu povinného až do výše vymáhané pohledávky a jejího příslušenství nevyplácel peněžní prostředky, neprováděl na ně započtení a ani jinak s nimi nenakládal. Nařídí-li soud výkon rozhodnutí na více účtů povinného, uvede v usnesení také pořadí, v jakém z nich bude vymáhaná pohledávka odepsána.

(2) Soud doručí usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí oprávněnému, povinnému a peněžnímu ústavu. Peněžnímu ústavu je doručí do vlastních rukou. Povinnému nesmí být usnesení doručeno dříve než peněžnímu ústavu.

(3) Povinný ztrácí okamžikem, kdy je peněžnímu ústavu doručeno usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí, právo vybrat peněžní prostředky z účtu, použít tyto prostředky k platbám nebo s nimi jinak nakládat, a to do výše vymáhané pohledávky a jejího příslušenství.“

395. Za § 304 se vkládá nový § 304a, který zní:

„§ 304a

(1) Zákazy uvedené v § 304 odst. 1 a 3 neplatí, jde-li o peněžní prostředky, které jsou povinným určeny pro výplatu mezd (platů), náhrad mezd (platů) a dalších plnění, která nahrazují odměnu za práci, jeho zaměstnancům, splatných ve výplatním termínu nejbližší následujícím po dni, kdy bylo peněžnímu ústavu doručeno usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí; mzdy (platy), náhrady mezd (platů) a plnění, která nahrazují odměnu za práci, splatné v dalších výplatních termínech již z pohledávky z účtu nelze do zániku výkonu rozhodnutí hradit.

(2) Peněžní prostředky uvedené v odstavci 1 peněžní ústav vyplatí povinnému, jestliže mu předloží své písemné prohlášení, v němž uvede účel platby, celkovou částku a jména zaměstnanců s uvedením výše

mzdy (platu), náhrady mzdy (platů) nebo jiných plnění, která nahrazují odměnu za práci, jež jim mají být vyplaceny; podpis povinného na prohlášení musí být úředně ověřen.

(3) Výplatu peněžních prostředků povinnému peněžní ústav oznámí soudu. Povinný je povinen soudu vyplacením mezd (platů), náhrad mezd (platů) nebo jiných plnění, která nahrazují odměnu za práci, svým zaměstnancům vyúčtovat, jestliže mu to soud uloží.“

396. § 305 až 309 včetně poznámky pod čarou č. 81) znějí:

„§ 305

O tom, že usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí nabylo právní moci, soud vyrozumí oprávněného a peněžní ústav; peněžnímu ústavu vyrozumění doručí do vlastních rukou.

§ 306

(1) Nařízení výkonu rozhodnutí se vztahuje až do výše vymáhané pohledávky a jejího příslušenství na pohledávku povinného z účtu ve výši, v jaké byly na účtu peněžní prostředky v okamžiku, v němž bylo peněžnímu ústavu doručeno usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí, jakož i na pohledávku z účtu, která vznikla tím, že na účet došly peněžní prostředky dodatečně, nejpozději však do šesti měsíců ode dne, kdy bylo peněžnímu ústavu doručeno vyrozumění podle § 305; povinnost peněžního ústavu provést opravné zúčtování podle zvláštního zákona⁸¹⁾ a ustanovení § 304a tím nejsou dotčeny.

(2) Provedením (§ 307, 308, § 309a odst. 1 a 3) výkon rozhodnutí zaniká.

§ 307

(1) Výkon rozhodnutí se provede odepsáním vymáhané pohledávky a jejího příslušenství z účtu a jejím vyplacením oprávněnému. Byl-li výkon rozhodnutí nařízen na více účtů povinného, provede peněžní ústav výkon rozhodnutí z jednotlivých účtů podle pořadí uvedeného v usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí.

(2) Peněžní ústav provede výkon rozhodnutí ve dni, který následuje po doručení vyrozumění podle § 305; není-li však pohledávka povinného z účtu ještě splatná, provede peněžní ústav výkon rozhodnutí ve dni, který následuje po její splatnosti. Výkon rozhodnutí se provede i tehdy, postačuje-li pohledávka povinného z účtu jen k částečnému uspokojení oprávněného.

(3) Nebyla-li podle odstavce 2 vymáhaná pohledávka a její příslušenství zcela uhrazena, provede peněžní ústav výkon rozhodnutí také ve dni následujícím po dni, v němž na účet dojdou peněžní prostředky v takové výši, která je potřebná k plnému uspokojení oprávněného. Nedojde-li k tomu do šesti měsíců ode

dne doručení vyzrozumění podle § 305, provede peněžní ústav výkon rozhodnutí ohledně dodatečně došlých peněžních prostředků rovněž ve dni, který následuje po uplynutí uvedené doby, popřípadě oprávněnému sdělí, že na účtu povinného nebyly peněžní prostředky. Pohledávku z účtu peněžní ústav odepíše a oprávněnému ji vyplatí i tehdy, nepostačuje-li k jeho plnému uspokojení.

(4) Odepsanou pohledávku z účtu povinného je peněžní ústav povinen oprávněnému vyplatit, i když má vůči němu peněžitou pohledávku, kterou by jinak mohl započíst.

(5) Provedením výkonu rozhodnutí se peněžní ústav zproští v rozsahu plnění vyplaceného oprávněnému své povinnosti vůči povinnému.

§ 308

(1) Povolí-li soud odklad výkonu rozhodnutí (§ 266) a bylo-li peněžnímu ústavu doručeno usnesení o povolení odkladu před provedením výkonu, neprovede peněžní ústav výkon rozhodnutí, dokud mu nebude soudem doručeno vyzrozumění, že odklad byl zrušen.

(2) Zastaví-li soud výkon rozhodnutí, zanikají dnem právní moci usnesení o zastavení výkonu povinnosti peněžního ústavu podle § 304 odst. 1 a účinky výkonu rozhodnutí uvedené v § 304 odst. 3, § 306 a 307; byl-li výkon rozhodnutí zastaven částečně, platí to obdobně o dotčené části pohledávky z účtu. O tom, že usnesení o zastavení (částečném zastavení) výkonu rozhodnutí nabylo právní moci, soud peněžní ústav vyzrozumí.

§ 309

(1) Byl-li výkon rozhodnutí příkazáním pohledávky z téhož účtu nařízen k vydobytí více pohledávek, uspokojují se jednotlivé pohledávky podle svého pořadí.

(2) Pořadí pohledávek, pro něž byl nařízen výkon rozhodnutí, se řídí dnem, kdy bylo peněžnímu ústavu doručeno usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí; byla-li mu téhož dne doručena usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí pro několik pohledávek, mají tyto pohledávky stejné pořadí. Nestačí-li pohledávka z účtu povinného k uspokojení všech vymáhaných pohledávek se stejným pořadím, uhradí se poměrně; ustanovení § 316 odst. 2 a 3 tu platí obdobně.

⁸¹⁾ § 20b zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění zákona č. 165/1998 Sb.“.

397. Za § 309 se vkládá nový § 309a, který včetně poznámek pod čarou č. 82) až 84) zní:

„§ 309a

(1) Byla-li pohledávka z účtu povinného zastavena⁸²⁾ nebo postoupena k zajištění pohledávky věřitele povinného⁸³⁾ anebo převedena k zajištění závazku povinného ve prospěch jeho věřitele⁸⁴⁾ a mají-li tato práva dřívější pořadí než pohledávka, pro niž byl nařízen výkon rozhodnutí, lze výkon rozhodnutí příkazáním těmito právy dotčené pohledávky z účtu, popřípadě její části, provést jen tehdy, jestliže práva zanikla, aniž by byly peněžní prostředky z účtu na jejich základě zcela vybrány. V takovém případě peněžní ústav výkon rozhodnutí provede podle § 307 odst. 2 a 3, popřípadě v den, který následuje po té, co se o tomto zániku dozvěděl.

(2) Mají-li práva uvedená v odstavci 1 pozdější pořadí než pohledávka, pro niž byl nařízen výkon rozhodnutí, při provedení výkonu rozhodnutí se k nim nepřihlíží.

(3) Mají-li práva uvedená v odstavci 1 stejné pořadí jako pohledávka, pro niž byl nařízen výkon rozhodnutí, a nestačí-li těmito právy nedotčená část pohledávky z účtu, na niž se vztahuje nařízení výkonu rozhodnutí (§ 306 odst. 1), k plnému uspokojení vymáhané pohledávky, uhradí se vymáhaná pohledávka, popřípadě její neuhrazená část, poměrně; ustanovení § 316 odst. 2 a 3 tu platí obdobně. Výkon rozhodnutí peněžní ústav provede obdobně podle § 307 odst. 3.

(4) Pro pořadí práv uvedených v odstavci 1 je rozhodující den jejich vzniku.

⁸²⁾ § 151h občanského zákoníku.

§ 72 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění zákona č. 255/1994 Sb.

⁸³⁾ § 554 občanského zákoníku.

⁸⁴⁾ § 553 občanského zákoníku.“.

398. V § 310 se slova „právnických osob“ zrušují a slovo „ustanovením“ se nahrazuje slovem „ustanoveními“.

399. V § 311 se slova „ukládá ustanovení § 305, 308 a 309“ nahrazují slovy „ukládají ustanovení § 304 odst. 1 a § 307 až 309a“.

400. § 312 až 314 včetně nadpisu znějí:

„Příkazání jiných peněžitých pohledávek

§ 312

(1) Výkon rozhodnutí příkazáním jiné peněžité pohledávky povinného než pohledávky z účtu u peněžního ústavu nebo nároku uvedeného v § 299 lze naříditi i v případě, že pohledávka povinného se stane splatnou teprve v budoucnu, jakož i v případě, že povinnému budou dílčí pohledávky z téhož právního důvodu v budoucnu postupně vznikat.

(2) Výkon rozhodnutí postihuje pohledávku po-

vinného do výše pohledávky oprávněného a jejího příslušenství, pro něž byl nařízen.

§ 313

(1) V nařízení výkonu rozhodnutí zakáže soud povinnému, aby se svou pohledávkou jakkoli nakládal. Dlužníkovi povinného soud zakáže, aby od okamžiku, kdy mu bylo doručeno nařízení výkonu rozhodnutí, povinnému jeho pohledávku vyplatil, provedl na ni započtení nebo s ní jinak nakládal.

(2) Soud doručí usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí oprávněnému, povinnému a dlužníkovi povinného. Dlužníkovi povinného je doručí do vlastních rukou. Povinnému nesmí být doručeno dříve než dlužníku povinného.

(3) Povinný ztrácí právo na pohledávku okamžikem, kdy bylo dlužníkovi povinného doručeno usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí.

§ 314

Jakmile nabude usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí právní moci, vyrozumí o tom soud oprávněného a dlužníka povinného; dlužníku povinného soud doručí vyrozumění do vlastních rukou.“

401. Za § 314 se vkládají nové § 314a a 314b, které znějí:

„§ 314a

(1) Výkon rozhodnutí se provede tak, že dlužník povinného po právní moci usnesení o nařízení výkonu vyplatí oprávněnému pohledávku v rozsahu, v jakém byla nařízením výkonu postižena.

(2) Dlužník povinného vyplatí pohledávku, jestliže je již splatná, oprávněnému v den, který následuje po doručení vyrozumění podle § 314; není-li pohledávka povinného v tento den dosud splatná, vyplatí jí oprávněnému, jakmile se stane splatnou.

(3) Výplatou oprávněnému se zproští dlužník povinného v rozsahu poskytnutého plnění své povinnosti vůči povinnému.

§ 314b

(1) Byla-li pohledávka povinného postoupena k zajištění pohledávky věřitele povinného⁸³⁾ a má-li toto právo dřívější pořadí než pohledávka, pro niž byl nařízen výkon rozhodnutí, lze výkon rozhodnutí takto dotčené pohledávky, popřípadě její části, provést jen tehdy, jestliže právo zaniklo, aniž by pohledávka byla zcela vyplacena věřiteli povinného. V takovém případě dlužník povinného pohledávku (její část) vyplatí oprávněnému až poté, co se o zániku práva dozvěděl; ustanovení § 314a odst. 2 tím není dotčeno.

(2) Má-li právo uvedené v odstavci 1 pozdější pořadí než pohledávka, pro niž byl nařízen výkon rozhodnutí, při provedení výkonu rozhodnutí se k němu nepřihlíží.

(3) Má-li právo uvedené v odstavci 1 stejné pořadí jako pohledávka, pro niž byl nařízen výkon rozhodnutí, a nestačí-li tímto právem nedotčená část pohledávky, kterou postihuje nařízení výkonu rozhodnutí (§ 312 odst. 2), k plnému uspokojení vymáhané pohledávky, uhradí se vymáhaná pohledávka, popřípadě její neuhrazená část, poměrně.

(4) Pro pořadí práva uvedeného v odstavci 1 je rozhodující den jeho vzniku.“

402. V § 315 odst. 1 věta první zní: „Nevyplatí-li dlužník povinného oprávněnému pohledávku podle § 314a odst. 2, popřípadě podle § 314b odst. 1 a 3, může se oprávněný domáhat vlastním jménem na dlužníku povinného vyplacení pohledávky v řízení podle části třetí, popřípadě v řízení podle zvláštního zákona.“

403. V § 317 se na konci odstavce 2 tečka zrušuje a doplňují se tato slova: „a dávky státní sociální podpory vyplácené podle zvláštního zákona⁸⁵⁾ jednorázově.“

Poznámka pod čarou č. 85) zní:

„⁸⁵⁾ Zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů.“

404. V § 317 se odstavec 3 zrušuje.

405. § 318 zní:

„§ 318

Pohledávky fyzických osob, které jsou podnikateli, vzniklé při jejich podnikatelské činnosti, podléhají výkonu rozhodnutí jen dvěma pětinami; je-li však navrhován výkon rozhodnutí pro některou z přednostních pohledávek uvedených v § 279 odst. 2, podléhají výkonu rozhodnutí třemi pětinami. Pro pořadí úhrady přednostních pohledávek se užije přiměřeně ustanovení § 280 odst. 2 a 3.“

406. V § 319 odst. 1 věta první zní: „Pohledávky autorské odměny podléhají výkonu rozhodnutí, je-li povinným autor, jen dvěma pětinami; je-li však navrhován výkon rozhodnutí pro některou z přednostních pohledávek uvedených v § 279 odst. 2, podléhají výkonu rozhodnutí třemi pětinami.“

407. V § 319 odst. 2 se slova „autorské“ zrušují.

408. V § 319 odstavec 3 zní:

„(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se použije obdobně na pohledávky z práv výkonných umělců a z práv původců předmětů průmyslového vlastnictví.“

409. § 320 včetně nadpisu zní:

„Postižení jiných majetkových práv

§ 320

(1) Výkon rozhodnutí lze nařídít postižením jiného práva než mzdy, peněžité pohledávky nebo nároku uvedeného v § 299, jde-li o právo, které má majetkovou hodnotu a které není spojeno s osobou povinného a je převoditelné na jiného.

(2) Na tento výkon rozhodnutí se použijí přiměřeně ustanovení § 312 odst. 2, § 313 až 316, není-li stanoveno jinak.

(3) Spočívá-li právo povinného ve vydání nebo dodání movitých věcí, odevzdají se tyto věci vždy soudu; vydání a dodání věcí vymůže způsobem uvedeným v § 315 odst. 1 vykonavatel. Soud pak postupuje obdobně podle ustanovení § 326b a § 328 až 334a.“

410. Za § 320 se vkládá nový § 320a, který včetně poznámky pod čarou č. 86) zní:

„§ 320a

(1) Zaniká-li nařízením výkonu rozhodnutí podle § 320 odst. 1 účast povinného v obchodní společnosti nebo v družstvu nebo zrušuje-li se tím obchodní společnost,⁸⁶⁾ postihuje výkon rozhodnutí pohledávku povinného z práva na vypořádací podíl, popřípadě z práva na podíl na likvidačním zůstatku.

(2) Na výkon rozhodnutí pro pohledávku z práva na vypořádací podíl, popřípadě z práva na podíl na likvidačním zůstatku se obdobně použijí ustanovení § 312 odst. 2, § 313 až 316.

⁸⁶⁾ § 88 odst. 1 písm. f), § 93 odst. 2, § 102 odst. 3, § 148 odst. 2 a § 231 odst. 1 obchodního zákoníku.“

411. V § 322 odst. 1 se slova „nebo ke svému podnikání,“ zrušují.

412. V § 322 se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Je-li povinný podnikatelem, nemůže se výkon rozhodnutí týkat těch věcí z jeho vlastnictví, které nezbytně nutně potřebuje k výkonu své podnikatelské činnosti; to neplatí, vázne-li na těchto věcech zástavní právo a jde-li o vymožení pohledávky oprávněného, která je tímto zástavním právem zajištěna.

(4) Ustanovení odstavců 1 a 3 platí též na věci, jejichž je povinný spoluvlastníkem.“

413. V § 323 odst. 2 se za slovo „byt“ vkládají slova „(sídlo, místo podnikání)“.

414. V § 325 odst. 1 věť první se slovo „Nařízení“ nahrazuje slovy „Usnesení o nařízení“ a ve větě druhé se slova „nařízení výkonu rozhodnutí“ nahrazují slovem „usnesení“.

415. § 325a zní:

„§ 325a

Vyžaduje-li to účel výkonu rozhodnutí, je ten, kdo provádí výkon, oprávněn učinit osobní prohlídku povinného a prohlídku bytu (sídla, místa podnikání) a jiných místností povinného, jakož i jeho skříní nebo jiných schránek v nich umístěných, kde má povinný svůj majetek; za tím účelem je oprávněn zjednat si do bytu nebo do jiné místnosti povinného přístup, popřípadě uzavřené skříně nebo jiné schránky otevřít.“

416. Za § 325a se vkládá nový § 325b, který zní:

„§ 325b

(1) Povinný umožní tomu, kdo provádí výkon rozhodnutí, přístup na všechna místa, kde má své movité věci umístěny.

(2) Každý, v jehož objektu má povinný svůj byt (sídlo, místo podnikání) nebo jiné své místnosti, je povinen strpět, aby ten, kdo provádí výkon rozhodnutí, provedl prohlídku bytu a jiných místností povinného. Nesplní-li tuto povinnost, je ten, kdo provádí výkon, oprávněn zjednat si k bytu nebo jiné místnosti povinného přístup.“

417. § 326 zní:

„§ 326

(1) Soud v bytě (sídle, místě podnikání) povinného nebo na jiném místě, kde má povinný své věci umístěny, sepíše věci, které by mohly být prodány, a to v takovém rozsahu, aby výtěžek prodeje sepsaných věcí postačil k uspokojení vymáhané pohledávky oprávněného spolu s náklady výkonu rozhodnutí. Sepsány budou především věci, které povinný může nejspíše postrádat a které se nejsnáze prodají; věci, které se rychle kazí, budou sepsány, jen není-li tu dostatek jiných věcí a lze-li zajistit jejich rychlý prodej. Sepsány nemohou být movité věci, které tvoří příslušenství nemovitosti.

(2) Soud sepíše i věci povinného, které má u sebe někdo jiný, avšak jen tehdy, jestliže mu takové věci budou současně odevzdány.

(3) Byl-li výkon rozhodnutí nařízen stran určitých movitých věcí povinného, sepíše se jen věci uvedené v usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí.

(4) Oprávněný má právo být přítomen soupisu věcí. Do soupisu se neuvedou věci, o nichž oprávněný výslovně prohlásí, že nemají být sepsány.

(5) Soupis se doplní o další věci, jestliže výtěžek prodeje sepsaných věcí nestačí k uspokojení pohledávky oprávněného anebo jestliže je nařízen další výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí povinného.

(6) Je-li to potřebné, přibere ten, kdo provádí soupis, k úkonu vhodnou osobu, podle možnosti zástupce orgánu obce.“

418. Za § 326 se vkládají nové § 326a a 326b, které znějí:

„§ 326a

Nepodaří-li se v bytě (sídle, místu podnikání) povinného ani na jiném soudu známém místě sepsat žádou věc, oznámí to soud oprávněnému a vyzve jej, aby soud označil místo, kde jsou věci povinného, které by mohly být prodány. Jestliže oprávněný soudu ve stanovené lhůtě takové místo nesdělí nebo jestliže ani na jím označeném místě nebyly žádné věci sepsány, soud výkon rozhodnutí zastaví.

§ 326b

(1) Věci, které se rychle kazí, soud odebere povinnému a prodá mimo dražbu ihned po té, co byly sepsány.

(2) Nepodaří-li se prodat tyto věci a nepřevzme-li je oprávněný za cenu, kterou určil soud, vrátí je povinnému.“.

419. V § 327 odstavec 1 zní:

„(1) Na návrh oprávněného se soud postará o vhodné zajištění movitých věcí pojatých do soupisu.“.

420. V § 327 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Sepsané movité věci, které nebyly zajištěny, se ponechají na místě, kde byly sepsány, a označí se tak, aby bylo patrné, kterým soudem byly sepsány a v jaké věci výkonu rozhodnutí.“.

421. V § 328 věta druhá zní: „Odhad provede soud; znalce přibere, pokud v jednoduchých případech nestačí odhad provedený vykonavatelem při sepsání věci.“.

422. V § 328 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Odhad podle odstavce 1 není soudním rozhodnutím.“.

423. § 328b zní:

„§ 328b

(1) Sepsané věci se prodají v dražbě.

(2) Dražbu lze vykonat v místě, kde sepsané věci jsou, nebo u soudu anebo na jiném vhodném místě. Soud, je-li to třeba, zajistí, aby sepsané věci byly dopraveny do místa, kde se koná dražba. Jestliže nebyly zajištěny, je povinný povinen sepsané věci vydat k dražbě; neučiní-li tak dobrovolně, budou mu odebrány.

(3) Soud oznámí dražební rok povinnému, manželu povinného, oprávněnému a orgánu obce, v jejímž obvodu bude dražba konána a v jejímž obvodu má

povinný bydliště. Kromě toho se dražební rok uveřejní způsobem v místě obvyklým.

(4) Dražbu provádí vykonavatel, který o dražbě sepiše protokol. Soudci, zaměstnanci soudů, povinný a manžel povinného nesmějí dražit.“.

424. V § 329 odst. 1 se slova „dvě třetiny“ nahrazují slovy „jednu třetinu“.

425. V § 329 odst. 2 věta druhá se za slovem „rozhodne“ vkládá čárka a slova „nedohodnou-li se tito dražitelé jinak,“.

426. V § 329 odst. 3 se za slovo „zanikají“ vkládají slova „zástavní a zadržovací práva a další“.

427. V § 330 odst. 1 se slovo „věřitelů“ nahrazuje slovy „všech oprávněných“.

428. V § 330 odst. 3 se slova „dvě třetiny“ nahrazují slovy „jednu třetinu“.

429. V § 330 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Věci, které byly pravomocně vyloučeny ze soupisu, se vrátí povinnému. Odmítne-li povinný tyto věci převzít nebo jeho pobyt není znám, postupuje soud přiměřeně podle § 185g; lhůta podle § 185g odst. 1 počíná běžet ode dne právní moci usnesení o vyloučení věci z výkonu.“.

430. § 331 zní:

„§ 331

(1) Byl-li výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí nařízen jen pro jednu pohledávku, soud po srážce nákladů prodeje vyplatí oprávněnému dosažený výtěžek.

(2) Byl-li výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí nařízen třeba postupně pro několik pohledávek, vyplatí soud po srážce nákladů prodeje každému z oprávněných výtěžek z těch věcí, které byly sepsány ve prospěch jeho pohledávky. Výtěžek z věcí, které byly sepsány ve prospěch více pohledávek, se vyplatí podle pořadí.

(3) Převyšuje-li dosažený výtěžek pohledávku, pro kterou byl výkon rozhodnutí nařízen, vyplatí se zbytek výtěžku povinnému. Jestliže povinný odmítne zbytek výtěžku převzít nebo jeho pobyt není znám, postupuje soud přiměřeně podle § 185g; lhůta podle § 185g odst. 1 počíná běžet ode dne, kdy povinný odmítl zbytek výtěžku převzít nebo kdy se zbytek výtěžku soudu vrátil jako nedoručitelný.“.

431. Za § 331 se vkládá nový § 331a, který včetně poznámek pod čarou č. 87) až 89) zní:

„§ 331a

(1) Byla-li v dražbě prodána movitá věc, která byla zastavena,⁸⁷⁾ zadržena⁸⁸⁾ nebo převedena k zajištění závazku povinného ve prospěch jeho věřitele,⁸⁴⁾

soud vyplatí výtěžek z prodeje věci nejprve věřiteli, jehož pohledávka byla zajištěna zadržovacím právem. Při výplatě výtěžku zástavnímu věřiteli, věřiteli, jehož pohledávka byla zajištěna převodem práva, a oprávněnému, v jehož prospěch byla věc sepsána, se postupuje podle pořadí.

(2) U movitých věcí, které byly samostatně zastaveny (vespolným zástavním právem) pro více pohledávek,⁸⁷⁾ se postupuje přiměřeně podle § 337d.

⁸⁷⁾ § 151a a následující občanského zákoníku.

§ 72 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění zákona č. 255/1994 Sb.

⁸⁸⁾ § 151s a následující občanského zákoníku.

⁸⁹⁾ § 151f odst. 2 občanského zákoníku.

§ 72 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění zákona č. 255/1994 Sb.“.

432. V § 332 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Pro pořadí zástavního práva a zajišťovacího převodu práva je rozhodující den jejich vzniku.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

433. V § 333 odst. 1 se za slovo „peněz“ vkládají slova „v měně České republiky“.

434. V § 333 odst. 2 věta první zní: „Naleznou-li se při výkonu rozhodnutí světově obchodovatelné zlato, peněžní prostředky v cizí měně nebo jiné devizové hodnoty,⁹⁰⁾ naloží se s nimi podle zvláštních předpisů.“.

Poznámka pod čarou č. 90) zní:

„⁹⁰⁾ § 1 písm. d) zákona č. 219/1995 Sb.“.

435. § 334 zní:

„§ 334

(1) Vkladní knížky, vkladní listy a jiné formy vkladů, akcie, směnky, šeky nebo jiné listinné cenné papíry anebo jiné listiny, jejichž předložení je třeba k uplatnění práva, sepíší se jako jiné věci, avšak odevzdají se vždy soudu.

(2) Vkladní knížku nebo jí obdobnou jinou formu vkladu předloží soud peněžnímu ústavu a vybere z ní částku, na kterou má povinný právo. Peněžní ústav provede výplatu vkladu, i když je tato výplata vázána.

(3) Jde-li o vkladní listy, akcie, směnky, šeky nebo jiné listinné cenné papíry anebo o jiné listiny, jejichž předložení je třeba k uplatnění práva, soud podle povahy cenného papíru nebo listiny buď vyzve toho, kdo má plnit, aby odpovídající plnění odevzdal soudu, nebo se postará o zpeněžení. Postupuje se přitom přiměřeně podle ustanovení o výkonu rozhodnutí příkázáním pohledávky, přičemž úkony potřebné k uplatnění práva, které přísluší podle zvláštních předpisů po-

vinnému jako osobě oprávněné z cenných papírů nebo jiných listin, provádí místo povinného vykonavatel.

(4) Se získanou částkou se naloží jako s výtěžkem prodeje (§ 331 až 332).“.

436. Za § 334 se vkládá nový § 334a, který včetně poznámky pod čarou č. 91) zní:

„§ 334a

(1) Zaknihované a imobilizované cenné papíry se sepíší, jakmile se soud dozví, že pro povinného jsou takové cenné papíry evidovány u Střediska cenných papírů nebo v jiné zvláštním zákonem stanovené evidenci.⁹¹⁾ V případě potřeby nebo pochybností si vyžádá od Střediska cenných papírů nebo orgánu vedoucího jinou zvláštním zákonem stanovenou evidenci (dále jen „Středisko“) zprávu.

(2) Po sepsání soud sdělí Středisku, jaké zaknihované nebo imobilizované cenné papíry povinného byly sepsány, kdy k sepsání došlo a že povinný s nimi nesmí počínaje tímto dnem nakládat (§ 324). Středisko obsah sdělení zapíše do své evidence vedené podle zvláštního zákona.

(3) Sepsané zaknihované a imobilizované cenné papíry soud zpeněží v souladu se zvláštními předpisy. Potřebné úkony provede vykonavatel; má přitom všechna práva, která jinak přísluší povinnému jako majiteli účtu u Střediska nebo jako osobě oprávněné z těchto cenných papírů.

(4) Ustanovení § 334 odst. 4 zde platí obdobně.

⁹¹⁾ Zákon č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů.“.

437. § 335 a 335a včetně nadpisu znějí:

„Prodej nemovitostí

§ 335

(1) Výkon rozhodnutí prodejem nemovitostí může být nařízen, jen když oprávněný označí nemovitost, jejíž prodej navrhuje, a jestliže listinami vydanými nebo ověřenými státními orgány, popřípadě též veřejnými listinami notáře⁷⁶⁾ doloží, že nemovitost je ve vlastnictví povinného. O tom, že byl podán návrh na nařízení výkonu rozhodnutí prodejem nemovitostí, soud vyrozumí příslušný katastrální úřad.

(2) Návrh dalšího oprávněného na nařízení výkonu rozhodnutí prodejem těžce nemovitosti podaný u příslušného soudu dříve, než soud pravomocně rozhodl o nařízení výkonu rozhodnutí, se považuje za přistoupení k řízení, a to ode dne podání návrhu. Návrh dalšího oprávněného, který byl podán u nepříslušného soudu, soud postoupí bez rozhodnutí příslušnému soudu; v takovém případě se návrh považuje za přistoupení k řízení ode dne, kdy návrh došel přísluš-

nému soudu. Další oprávněný musí přijmout stav řízení, v němž je při jeho přistoupení.

(3) Oprávněný může vzít zpět svůj návrh až do právní moci usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí. Soud však řízení zastaví jen tehdy, souhlasí-li s tím všichni oprávnění, kteří přistoupili do řízení.

§ 335a

(1) Pro nařízení výkonu rozhodnutí prodejem nemovitostí je rozhodující stav v době zahájení řízení.

(2) Nařízení výkonu rozhodnutí se vztahuje na nemovitost se všemi jejími součástmi a příslušenstvím; to platí i o movitých věcech, které jsou příslušenstvím nemovitosti.“.

438. Za § 335a se vkládá nový § 335b, který zní:

„§ 335b

(1) V usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí soud povinnému

- a) zakáže, aby po doručení usnesení nemovitost převedl na někoho jiného nebo ji zatížil;
- b) uloží, aby soudu do 15 dnů od doručení usnesení oznámil, zda a kdo má k nemovitosti předkupní právo, s poučením, že při neoznámení povinný odpovídá za škodu tím způsobenou.

(2) Usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí doručí soud oprávněnému, těm, kdo přistoupili do řízení jako další oprávnění, povinnému, manželu povinného a příslušnému katastrálnímu úřadu.

(3) Po právní moci soud doručí usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí osobám, o nichž je mu známo, že mají k nemovitosti předkupní právo, věcné právo nebo nájemní právo, finančnímu úřadu a obecnímu úřadu, v jejichž obvodu je nemovitost a v jejichž obvodu má povinný své bydliště (sídlo, místo podnikání), a vyvěsí je na úřední desce soudu. O tom, že usnesení nabylo právní moci, soud vyrozumí příslušný katastrální úřad.“.

439. § 336 až 336n včetně poznámky pod čarou č. 92) znějí:

„§ 336

(1) Po právní moci usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí soud ustanoví znalce, kterému uloží, aby ocenil nemovitost a její příslušenství a aby ocenil jednotlivá práva a závady s nemovitostí spojené. Nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se při oceňování podle zvláštního předpisu.⁹²⁾

(2) Je-li to potřebné, provede soud ohledání nemovitosti a jejího příslušenství. O době a místě ohledání soud uvědomí oprávněného, ty, kdo přistoupili do řízení jako další oprávnění, povinného, znalce a osoby, o nichž je známo, že pro ně vážnou na nemovitosti

práva nebo závady. Povinný, popřípadě i další osoby, jsou povinny umožnit prohlídku nemovitosti a jejího příslušenství, potřebnou k provedení ocenění a zjištění stavu práv a závad s nemovitostí spojených.

(3) Jestliže nemovitost a její příslušenství byly oceněny způsobem uvedeným v odstavcích 1 a 2 v době jednoho roku přede dnem, kdy usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí nabylo právní moci, a jestliže se nezměnily okolnosti rozhodující pro ocenění, může soud od nového ocenění upustit.

§ 336a

(1) Podle výsledků ocenění a ohledání provedeného podle § 336 určí soud

- a) cenu nemovitosti a jejího příslušenství,
- b) cenu jednotlivých práv a závad s nemovitostí spojených,
- c) závady, které prodejem v dražbě nezaniknou,
- d) výslednou cenu.

(2) Závadami ve smyslu odstavce 1 písm. c) jsou věcná břemena, o nichž to stanoví zvláštní předpisy, nájem bytů a další věcná břemena a nájemní práva, u nichž zájem společnosti vyžaduje, aby nemovitost zatěžovala i nadále.

(3) Při určení výsledné ceny se od ceny nemovitosti a jejího příslušenství a ceny práv spojených s nemovitostí odečtou závady podle odstavce 1 písm. c).

(4) Usnesení podle odstavce 1 soud doručí oprávněnému, těm, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění, povinnému a osobám, o nichž je mu známo, že pro ně vážnou na nemovitosti práva nebo závady. Jednání není třeba nařizovat.

§ 336b

(1) Po právní moci usnesení o ceně (§ 336a) soud nařídí dražební jednání (dražbu).

(2) Ve výroku usnesení o nařízení dražebního jednání (dražební vyhláске) soud uvede

- a) čas a místo dražebního jednání (§ 336d),
- b) označení nemovitosti a jejího příslušenství,
- c) výslednou cenu (§ 336a),
- d) výši nejnižšího podání (§ 336e odst. 1),
- e) výši jistoty a způsob jejího zaplacení (§ 336e odst. 2),
- f) práva a závady spojené s nemovitostí,
- g) závady, které prodejem nemovitosti v dražbě nezaniknou [§ 336a odst. 1 písm. c)],
- h) předpoklady, za kterých vydražitel může převzít vydraženou nemovitost a za kterých se stane jejím vlastníkem (§ 336l odst. 1 a 2),
- i) upozornění, že při rozvrhu podstaty se mohou oprávněný, ti, kdo do řízení přistoupili jako další

oprávnění, a další věřitelé povinného domáhat uspokojení jiných vymahatelných pohledávek nebo pohledávek zajištěných zástavním právem, než pro které byl nařízen výkon rozhodnutí, jestliže je přihlásí nejpozději do zahájení dražebního jednání, jestliže v přihlášce uvedou výši pohledávky a jejího příslušenství a prokáží-li je příslušnými listinami, a poučení, že k přihláškám, v nichž výše pohledávky nebo jejího příslušenství nebude uvedena, se nepřihlíží (§ 336f),

- j) výzvu, aby oprávněný, ti, kdo přistoupili do řízení jako další oprávnění, a ostatní věřitelé povinného, kteří požadují uspokojení svých pohledávek při rozvrhu podstaty (§ 336f), soudu sdělili, zda žádají zaplacení svých pohledávek, s upozorněním, že nepožádají-li o zaplacení před zahájením dražebního jednání, může vydražitel dluh povinného vůči nim převzít (§ 336g),
- k) výzvu, aby každý, kdo má právo, které nepřipouští dražbu (§ 267), je uplatnil u soudu a aby takové uplatnění práva prokázal nejpozději před zahájením dražebního jednání, s upozorněním, že jinak k jeho právu nebude při provedení výkonu rozhodnutí přihlíženo,
- l) upozornění, že osoby, které mají k nemovitosti předkupní právo, je mohou uplatnit jen v dražbě jako dražitelé a že udělením příklepu předkupní právo zaniká.

§ 336c

(1) Dražební vyhlášku soud doručí:

- a) oprávněnému, těm, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění, povinnému, manželu povinného, osobám, o nichž je mu známo, že mají k nemovitosti předkupní právo, věcné právo nebo nájemní právo, a osobám, které již přihlásily své vymahatelné pohledávky nebo pohledávky zajištěné zástavním právem za povinným a příslušnými listinami je prokázaly,
- b) finančnímu úřadu a obecnímu úřadu, v jejichž obvodu je nemovitost a v jejichž obvodu má povinný své bydliště (sídlo, místo podnikání),
- c) těm, kdo vybírají pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění,
- d) příslušnému katastrálnímu úřadu,
- e) okresnímu úřadu, v jehož obvodu je nemovitost.

(2) Osobám uvedeným v odstavci 1 písm. a) soud dražební vyhlášku doručí do jejich vlastních rukou.

(3) Soud vyvěsí v den jejího vydání dražební vyhlášku na úřední desce soudu a požádá obecní úřad, v jehož obvodu je nemovitost, aby vyhlášku nebo její podstatný obsah uveřejnil způsobem v místě obvyklým, a příslušný katastrální úřad, aby vyhlášku nebo její podstatný obsah uveřejnil na své úřední desce.

Usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí současně se jme z úřední desky soudu.

(4) V odůvodněných případech může soud dražební vyhlášku nebo její podstatný obsah uveřejnit v celostátním nebo místním tisku, popřípadě jiným vhodným způsobem.

(5) Proti dražební vyhlášce mohou podat odvolání jen oprávněný, ti, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění, povinný a osoby, které mají k nemovitosti předkupní právo, věcné právo nebo nájemní právo. Odvolání jen proti výrokům uvedeným v § 336b odst. 2 písm. a), b), f), h) až l) není přípustné.

§ 336d

(1) Dražbu lze uskutečnit v místě, kde se nachází nemovitost, nebo u soudu anebo na jiném vhodném místě.

(2) Dražební jednání soud nařídí nejméně 30 dnů po dni vydání dražební vyhlášky.

§ 336e

(1) Nejnižší podání soud stanoví ve výši dvou třetin výsledné ceny [§ 336a odst. 1 písm. d)].

(2) Výši jistoty soud stanoví podle okolností případu, nejvýše však v částce nepřevyšující tři čtvrtiny nejnižšího podání. Jistotu lze zaplatit buď v hotovosti do pokladny soudu nebo platbou na účet soudu; k platbě na účet soudu lze přihlídnout jen tehdy, bylo-li před zahájením dražebního jednání zjištěno, že na účet soudu také došla.

(3) Ten, kdo hodlá uplatnit při dražbě své předkupní právo, musí je soudu prokázat nejpozději před zahájením dražebního jednání. Soud ještě před zahájením vlastní dražby rozhodne, zda předkupní právo je prokázáno; proti tomuto usnesení není odvolání přípustné.

§ 336f

(1) Věřitel, který má proti povinnému pohledávku přiznanou rozhodnutím, smírem nebo jiným titulem uvedeným v § 274 (vymahatelnou pohledávku) anebo pohledávku zajištěnou zástavním právem, může ji do řízení přihlásit nejpozději do zahájení dražebního jednání. Oprávněný a ten, kdo do řízení přistoupil jako další oprávněný, mohou své pohledávky přihlásit, jen jestliže jim byly přiznány rozhodnutím, smírem nebo jiným titulem uvedeným v § 274 po právní moci usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí.

(2) V přihlášce musí být uvedena výše pohledávky a jejího příslušenství, jejíhož uspokojení se věřitel povinného domáhá, jinak se k přihlášce nepřihlíží; o tomto následku musí být věřitel poučen v dražební vyhlášce. K přihlášce musí být připojeny listiny prokazující, že jde o vymahatelnou pohledávku nebo o po-

hledávku zajištěnou zástavním právem, ledaže tyto skutečnosti vyplývají z obsahu spisu.

(3) Opožděné přihlášky soud usnesením odmítne; proti tomuto usnesení není odvolání přípustné.

§ 336g

(1) Nesdělí-li oprávněný nebo ten, kdo do řízení přistoupil jako další oprávněný, anebo věřitel povinného, který podal přihlášku (§ 336f), že žádá zaplacení své pohledávky, je vydražitel oprávněn dluh povinného vůči těmto věřitelům převzít.

(2) Převzetím dluhu podle odstavce 1 nastoupí vydražitel jako dlužník na místo povinného; souhlas věřitele se nevyžaduje.

(3) Je-li pohledávka, do níž nastoupil vydražitel místo povinného jako dlužník, zajištěna zástavním právem k vydražené nemovitosti, působí zástavní právo vůči vydražiteli.

§ 336h

(1) Dražební jednání může řídit jen soudce. Jednotlivé úkony při jednání, jimiž se nerozhoduje, může na základě pověření soudce provést vykonavatel nebo jiný zaměstnanec soudu; řídí se přitom pokyny soudce.

(2) Jako dražitel se může jednání zúčastnit pouze ten, kdo zaplatil do zahájení dražebního jednání jistotu (§ 336e odst. 2).

(3) Fyzická osoba může dražit jen osobně nebo prostřednictvím zástupce, jehož plná moc byla úředně ověřena. Za právnickou osobu, obec, vyšší územně samosprávný celek nebo stát draží osoby uvedené v § 21, 21a a 21b, které své oprávnění musí prokázat listinou, jež byla úředně ověřena, nebo jejich zástupce, jehož plná moc byla úředně ověřena.

(4) Jako dražitelé nesmí vystupovat soudci, zaměstnanci soudů, povinný, manžel povinného, vydražitel uvedený v § 336m odst. 2 a ti, jimž v nabytí věci brání zvláštní předpis.

§ 336i

(1) Bylo-li zjištěno, že byla podána žaloba na vyloučení prodávané nemovitosti z výkonu rozhodnutí (§ 267), soud dražební jednání odročí až do pravomocného rozhodnutí o žalobě.

(2) Po zahájení dražebního jednání soudce nejprve rozhodne, zda je prokázáno předkupní právo (§ 336e odst. 3), a oznámí, kteří věřitelé přihlásili své pohledávky a v jaké výši, kteří věřitelé požádali o zaplacení svých pohledávek a v jaké výši a které pohledávky může vydražitel převzít a jaká je výše těchto pohledávek.

(3) Po provedení úkonů podle odstavce 2 soudce vyzve ty, kdo mohou dražit, aby činili podání.

(4) Dražba se koná, dokud dražitelé činí podání; dražitelé jsou vázáni svými podáními, dokud soud neudělí příklep. Cena vydražené věci není omezena ustanoveními cenových předpisů.

§ 336j

(1) Příklep lze udělit tomu, kdo učinil nejvyšší podání a u něhož jsou splněny další podmínky stanovené zákonem. Učinilo-li více dražitelů stejné nejvyšší podání, udělí soud příklep nejprve tomu, komu svědčí předkupní právo, a poté, nedohodnou-li se jinak dražitelé, kteří učinili stejné nejvyšší podání, dražiteli, který byl určen losem.

(2) Před udělením příklepu se soudce dotáže osob přítomných při dražbě, zda mají námitky proti příklepu; námitky, které podali oprávněný, ten, kdo do řízení přistoupil jako další oprávněný, povinný a dražitel, se uvedou do protokolu.

(3) Shledá-li soud námitky proti příklepu důvodnými, pokračuje se v dražbě vyvoláním předposledního podání; proti tomuto usnesení není odvolání přípustné. V opačném případě soud usnesením udělí příklep.

(4) V usnesení o příklepu soud stanoví lhůtu k zaplacení nejvyššího podání, která počíná dnem právní moci příklepu a nesmí být delší než dva měsíce. Na nejvyšší podání se započte vydražitelem složená jistota.

(5) Dražitelům, kterým nebyl udělen příklep, se vrátí zaplacená jistota po skončení dražebního jednání; jestliže však podali proti příklepu námitky, vrátí se jim po právní moci usnesení o příklepu.

§ 336k

(1) Usnesení o příklepu soud doručí oprávněnému, tomu, kdo do řízení přistoupil jako další oprávněný, povinnému, vydražiteli a dražitelům, kteří proti udělení příklepu vznesli námitky.

(2) Proti usnesení o udělení příklepu mohou podat odvolání jen osoby uvedené v odstavci 1. Do 15 dnů ode dne dražebního jednání mohou podat odvolání též osoby uvedené v § 336c odst. 1 písm. a), kterým nebyla doručena dražební vyhláška, jestliže se z tohoto důvodu nezúčastnily dražebního jednání.

(3) Odvolací soud usnesení o příklepu změní tak, že se příklep neuděluje, jestliže v řízení došlo k takovým vadám, že se odvolatel nemohl zúčastnit dražby, nebo jestliže byl příklep udělen proto, že při nařízení dražebního jednání nebo při provedení dražby došlo k porušení zákona. Ustanovení § 221 se nepoužije.

(4) Usnesení odvolacího soudu se doručí osobám uvedeným v odstavci 1. Bylo-li usnesení o příklepu odvolacím soudem změněno, nařídí soud prvního stupně nové dražební jednání.

§ 336l

(1) Vydražitel je oprávněn převzít vydraženou nemovitost s příslušenstvím dnem následujícím po vydání usnesení o příklepu; o tom je vydražitel povinen vyzoomět soud.

(2) Vydražitel se stává vlastníkem vydražené nemovitosti s příslušenstvím, nabylo-li usnesení o příklepu právní moci a zaplatil-li nejvyšší podání, a to ke dni vydání usnesení o příklepu.

(3) Předkupní právo k vydražené nemovitosti zaniká dnem, kterým se stal vydražitel jejím vlastníkem.

(4) Vydražitel, který se nestal vlastníkem vydražené nemovitosti, je povinen vrátit ji povinnému, vydat mu užítky a nahradit škodu, kterou mu způsobil při hospodaření s nemovitostí a jejím příslušenstvím.

§ 336m

(1) Nebylo-li při dražbě učiněno ani nejnižší podání, soud dražební jednání skončí. Další dražební jednání soud nařídí na návrh oprávněného nebo toho, kdo do řízení přistoupil jako další oprávněný, který lze podat nejdříve po uplynutí tří měsíců od bezúspěšné dražby; nebyl-li návrh podán do jednoho roku, soud výkon rozhodnutí zastaví.

(2) Nezaplatil-li vydražitel nejvyšší podání ani v dodatečně lhůtě, kterou mu určil soud a která nesmí být delší než jeden měsíc, usnesení o příklepu se marným uplynutím dodatečně lhůty zrušuje a soud nařídí další dražební jednání.

(3) Při dalším dražebním jednání podle odstavců 1 a 2 se nejnižší podání stanoví ve výši poloviny výsledné ceny [§ 336a odst. 1 písm. d)]; jinak o nařízení a provedení další dražby platí obdobně ustanovení § 336b až 336d, § 336e odst. 2, § 336g, 336h, § 336i odst. 3 a 4, § 336j až 336l.

§ 336n

(1) Vydražitel uvedený v § 336m odst. 2 je povinen nahradit náklady, které státu a účastníkům vznikly v souvislosti s dalším dražebním jednáním, škodu, která vznikla tím, že nezaplatil nejvyšší podání, a, bylo-li při dalším dražebním jednání dosaženo nižší nejvyšší podání, rozdíl na nejvyšším podání. Na tyto závazky se započítá jistota složená vydražitelem; převyšuje-li jistota tyto závazky, zbývající část se vrátí vydražiteli.

(2) O závazcích podle odstavce 1 rozhodne soud po jednání usnesením.

(3) Nepostačuje-li k úhradě závazků podle odstavce 1 složená jistota, podá vykonavatel podle vykonatelného usnesení uvedeného v odstavci 2 k vymožení potřebných částek návrh na nařízení výkonu rozhodnutí proti vydražiteli.

(4) Částky připadající na náhradu nákladů soud vyplatí státu nebo účastníkům, kterým byly přiznány. Ostatní náhrady připadají do rozdělované podstaty.

⁹²⁾ § 2 odst. 1 zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku).“.

440. § 336o a 336p se zrušují.

441. § 337 až 337e znějí:

„§ 337

(1) Po právní moci usnesení o příklepu a po zaplacení nejvyššího podání vydražitelem nařídí soud jednání o rozvrhu rozdělované podstaty.

(2) K jednání soud předvolá účastníky rozvrhu, kterými jsou oprávněný, ten, kdo do řízení přistoupil jako další oprávněný, povinný, vydražitel, osoby, které podaly přihlášku, ledaže by jejich přihláška byla odmítnuta (§ 336f), a osoby, o nichž je známo, že v jejich prospěch vážnou na nemovitosti závady s výjimkou těch, o nichž bylo rozhodnuto, že prodejem v dražbě nezaniknou [§ 336a odst. 1 písm. c)].

(3) Předvolání k rozvrhovému jednání se rovněž vyvěsí na úřední desce soudu.

§ 337a

Rozdělovanou podstatu tvoří nejvyšší podání a úroky z něho, popřípadě náhrady, které do podstaty připadají podle § 336n odst. 4, a na tyto náhrady započítaná jistota vydražitele uvedeného v § 336m odst. 2.

§ 337b

(1) Při rozvrhovém jednání se projednají pohledávky, které mohou být uspokojeny z rozdělované podstaty.

(2) Každý z věřitelů, který je přítomen jednání, je povinen vyčíslit svou pohledávku a její příslušenství ke dni rozvrhového jednání a uvést, do jaké skupiny patří, a skutečnosti významné pro její pořadí. Pohledávky ostatních věřitelů a jejich příslušenství vyčíslí ke dni rozvrhového jednání a jejich skupinu a pořadí uvede soud podle údajů obsažených ve spisu. Po skončení rozvrhového jednání nelze přihlížet k té části pohledávek a jejich příslušenství, která nebyla vyčíslena.

(3) Každý z účastníků rozvrhu může popřít vyčíslené pohledávky co do jejich pravosti, výše, zařazení do skupiny a pořadí. K námitkám osob, které se k rozvrhovému jednání nedostavily, se nepřihlíží, ledaže by byly uplatněny a doloženy před jednáním.

(4) Vydražitel se vyjádří, zda přebírá pohledávky, o nichž věřitelé neprohlásili, že žádají jejich zaplacení

(§ 336g). K vyjádření vydražitele učiněnému po skončení rozvrhového jednání se nepřihlíží.

(5) Osoby, kterým svědčí právo z věcného břemene nebo nájemní právo, se vyjádří, zda požadují vyplacení náhrady; jinak se má za to, že souhlasí s vyplacením náhrady vydražiteli. K vyjádření učiněnému po skončení rozvrhového jednání se nepřihlíží.

§ 337c

(1) Podle výsledků rozvrhového jednání se z rozdělované podstaty uspokojují postupně podle těchto skupin:

- a) pohledávky nákladů řízení vzniklých státu v souvislosti s prováděním dražby, nové dražby nebo další dražby,
- b) pohledávky z hypotečních úvěrů sloužící ke krytí jmenovité hodnoty hypotečních zástavních listů,
- c) pohledávka oprávněného, pohledávka toho, kdo do řízení přistoupil jako další oprávněný, pohledávky zajištěné zástavním právem a náhrada za věcná břemena nebo nájemní práva s výjimkou těch, o nichž bylo rozhodnuto, že prodejem nemovitosti v dražbě nezaniknou [§ 336a odst. 1 písm. c)],
- d) pohledávky nedoplatků výživného,
- e) pohledávky daní a poplatků, pojistného na veřejné zdravotní pojištění a pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, pokud nebyly uspokojeny podle písmena c),
- f) ostatní pohledávky.

(2) Nelze-li plně uspokojit všechny pohledávky patřící do téže skupiny, uspokojí se podle pořadí; pohledávky patřící do téže skupiny, které mají stejné pořadí, se uspokojí poměrně.

(3) Nesplacené pohledávky zajištěné zástavním právem se považují při rozvrhu za splacené.

(4) Úroky, úroky z prodlení nebo poplatky z prodlení za poslední tři roky před rozvrhovým jednáním, jakož i náhrada nákladů řízení se uspokojují v pořadí jistiny. Nestačí-li rozdělovaná podstata, uhradí se před jistinou.

(5) Pro pořadí je rozhodující

- a) u pohledávky oprávněného den, kdy k soudu výkonu došel jeho návrh na nařízení výkonu rozhodnutí,
- b) u pohledávky toho, jenž do řízení přistoupil jako další oprávněný, den, který se považuje za přistoupení k řízení,
- c) u přihlášené pohledávky den, kdy k soudu došla přihláška,
- d) u pohledávky zajištěné zástavním právem den vzniku zástavního práva,

- e) u náhrad za věcná břemena den vzniku věcného břemene,
- f) u náhrad za nájemní práva den vzniku nájemního práva.

Pořadí pohledávky se stanoví podle toho hlediska, které je pro ni výhodnější.

(6) Po úhradě všech pohledávek, které mají být uspokojeny, se zbytek rozdělované podstaty vyplácí povinnému.

§ 337d

(1) Byly-li v dražbě prodány všechny nemovitosti, na kterých vážnou pohledávky zajištěné zástavním právem pro tutéž pohledávku⁸⁹⁾ (dále jen „vespolné zástavní právo“), uhradí se takové pohledávky při rozvrhu jednotlivých rozdělovaných podstat poměrně podle zbytků rozdělovaných podstat, které zůstávají u každé jednotlivé nemovitosti po uhrazení předcházejících nároků. Žádá-li věřitel uspokojení v jiném poměru, přikáže se osobám, které by v důsledku toho obdržely z rozdělované podstaty méně, částka, která by připadla na takovou pohledávku až do výše schodku z jednotlivých rozdělovaných podstat.

(2) Nebyly-li v dražbě prodány všechny nemovitosti, na nichž vážnou pohledávky zajištěné vespolným zástavním právem, použije se za základ výpočtu úhrady hodnota všech nemovitostí zjištěná podle zvláštního předpisu.⁹²⁾ Částky, o které by byli věřitelé s pozdějším pořadím zkráceni tím, že věřitel pohledávky zajištěné vespolným zástavním právem dostal více, než kolik by na něj připadlo z výtěžku prodané nemovitosti, zajistí se na jejich návrh zástavním právem na neprodaných nemovitostech v pořadí, které příslušelo uspokojenému věřiteli.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se použije přiměřeně i na pohledávky, které zatěžují podíly několika spoluvlastníků téže nemovitosti.

§ 337e

(1) V rozvrhovém usnesení soud rozhodne též o pohledávkách, které byly při rozvrhovém jednání popřeny co do pravosti, výše, zařazení do skupiny nebo pořadí, jestliže lze o nich rozhodnout bez provádění důkazů; to neplatí u pohledávek, na které ani zčásti podle skupin nebo podle pořadí nepřipadá úhrada z rozdělované podstaty.

(2) Ty, o jejichž námitkách nemohlo být rozhodnuto podle odstavce 1, soud vyzve, aby do třiceti dnů od právní moci rozvrhového usnesení podali návrh podle § 267a odst. 1, jestliže na sporné pohledávky připadá alespoň zčásti úhrada z rozdělované podstaty; o částce připadající na sporné pohledávky soud rozhodne, že bude projednána při dalším rozvrhovém jednání.

(3) K námitkám, které nebyly včas uplatněny podle odstavce 2, se nepřihlíží; o tomto následku musí být ti, kdo byli vyzváni podat návrh podle § 267a odst. 1, poučeni.

(4) V návrhu podle § 267a odst. 1 mohou být uplatněny jen skutečnosti, které byly uvedeny při rozvrhovém jednání.“

442. Za § 337e se vkládají nové § 337f až 337h, které znějí:

„§ 337f

(1) Po právní moci rozhodnutí o návrhu podle § 267a odst. 1 soud nařídí jednání o rozvrhu zbytku rozdělované podstaty.

(2) K tomuto jednání soud nepředvolá účastníky rozvrhu, jejichž pohledávky byly podle předchozího rozvrhového usnesení zcela uspokojeny. Při rozvrhu zbytku rozdělované podstaty se jinak postupuje obdobně podle § 337 odst. 2 a 3, § 337a, 337c a 337d.

§ 337g

(1) V rozvrhovém usnesení soud přizná pohledávky jejich věřitelům; úhrada pohledávek, které vydražitel převzal (§ 336g, § 337b odst. 4), se přizná vydražiteli.

(2) Náhradu za věcné břemeno nebo nájemní právo soud přizná vydražiteli, jestliže s tím souhlasí osoba, které svědčí právo z tohoto věcného břemene nebo nájemní právo (§ 337b odst. 5).

(3) Přiznané částky soud vyplatí po právní moci rozvrhového usnesení.

§ 337h

(1) Dnem právní moci rozvrhového usnesení zanikají zástavní práva váznoucí na nemovitosti; ustanovení § 336g odst. 3 tím není dotčeno.

(2) Dnem právní moci rozvrhového usnesení zanikají věcná břemena a nájemní práva na nemovitosti váznoucí; to neplatí u věcných břemen a nájemních práv, o nichž bylo rozhodnuto, že nezaniknou [§ 336a odst. 1 písm. c)], a u věcných břemen a nájemních práv, za něž byla poskytnuta vydražiteli náhrada (§ 337g odst. 2).

(3) Po právní moci rozvrhového usnesení soud vyrozumí příslušný katastrální úřad o tom, zda zástavní práva váznoucí na nemovitosti zanikla nebo zda působí proti vydražiteli, jakož i o tom, jaká věcná břemena zanikla a jaká i nadále nemovitost zatěžují.

(4) Byl-li výkon rozhodnutí zastaven, soud o tom vyrozumí po právní moci usnesení příslušný katastrální úřad.“

443. § 338 až 338b včetně nadpisů znějí:

„Prodej spoluvlastnického podílu

§ 338

(1) Na výkon rozhodnutí prodejem spoluvlastnického podílu se užijí ustanovení o výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí a nemovitostí, nestanoví-li zákon jinak.

(2) Jde-li o prodej spoluvlastnického podílu k movité věci, soud doručí spoluvlastníku povinného usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí při provedení soupisu, popřípadě po soupisu nebo poté, co zjistí, že věc je ve spoluvlastnictví, a oznámí mu dražební rok. Spoluvlastník povinného je povinen umožnit soupis věci ve spoluvlastnictví; povinnosti uložené povinnému v § 325b a 326b platí i pro něj. Zúčastní-li se spoluvlastník povinného dražby a učiní-li s jinými dražiteli stejné nejvyšší podání, udělí se mu příklep; ustanovení § 329 odst. 2 věty druhé se nepoužije.

(3) Jde-li o prodej spoluvlastnického podílu k nemovitosti, soud doručí spoluvlastníku povinného pravomocné usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí a dražební vyhlášku; spoluvlastník povinného může podat za podmínek uvedených v § 336c odst. 5 odvolání proti dražební vyhlášce. Zúčastní-li se spoluvlastník povinného dražby a učiní-li s jinými dražiteli stejné nejvyšší podání, udělí se mu příklep; ustanovení § 336j odst. 1 věty druhé se nepoužije. Spoluvlastník povinného je oprávněn podat za podmínek uvedených v § 336k odst. 2 věty druhé odvolání proti usnesení o příklepu.

Prodej zástavy

§ 338a

(1) Na výkon rozhodnutí prodejem zástavy se užijí ustanovení o výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí a nemovitostí, nestanoví-li zákon jinak.

(2) Výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí lze nařídit jen prodejem v rozhodnutí označené zástavy. Má-li zástavu u sebe zástavní věřitel nebo jiná osoba, které byla podle zástavní smlouvy odevzdána, jsou tyto osoby povinny umožnit soupis této věci a její ocenění a věc vydat soudu k dražbě; ustanovení § 325b a 326b pro ně platí obdobně.

(3) Při výkonu rozhodnutí prodejem nemovitostí se nepoužijí ustanovení § 335 odst. 2 a 3, ledaže jde o návrh dalšího oprávněného z rozhodnutí o prodeji zástavy, a ustanovení § 336f, ledaže by věřitel přihlásil pohledávku zajištěnou prodávanou zástavou.

(4) Výkon rozhodnutí prodejem zástavy bude kromě důvodů uvedených v § 268 zastaven také tehdy, jestliže zaniklo zástavní právo. Byla-li zajištěná pohledávka z části uspokojena nebo jinak zčásti zanikla, bude výkon rozhodnutí zastaven částečně.

Hlava pátá

ZŘÍZENÍ SOUDCOVSKÉHO ZÁSTAVNÍHO PRÁVA NA NEMOVITOSTECH

§ 338b

(1) Výkon rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitosti může být nařízen, jen když oprávněný přesně označí nemovitost, k níž má být zástavní právo zřízeno, a jestliže listinami vydanými nebo ověřenými státními orgány nebo notářem⁷⁶⁾ doloží, že nemovitost je ve vlastnictví povinného. O tom, že byl podán návrh na nařízení výkonu rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitosti, soud vyrozumí příslušný katastrální úřad.

(2) Pro nařízení výkonu rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva je rozhodující stav v době zahájení řízení.“

444. Za § 338b se vkládají nové § 338c až 338zq, které včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 93) až 95) znějí:

„§ 338c

(1) Nařízení výkonu rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva se vztahuje na nemovitost se všemi jejími součástmi a příslušenstvím.

(2) Zřízení soudcovského zástavního práva se znamená podle zvláštních předpisů do katastru nemovitostí.

§ 338d

(1) Pro pořadí soudcovského zástavního práva k nemovitosti je rozhodující den, v němž k soudu došel návrh na zřízení soudcovského zástavního práva; došlo-li několik návrhů ve stejný den, mají zástavní práva stejné pořadí. Bylo-li však pro vymáhanou pohledávku již dříve zřízeno zákonné nebo smluvní zástavní právo, řídí se pořadí soudcovského zástavního práva pořadím tohoto zástavního práva.

(2) Pro pohledávky, pro něž bylo zřízeno soudcovské zástavní právo, lze vést výkon rozhodnutí prodejem nemovitosti přímo i proti každému pozdějšímu vlastníku nemovitosti, který ji nabyl smluvně.

§ 338e

(1) Při výkonu rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva k nemovitosti se nepoužijí ustanovení § 263 až 266, § 267a a § 268 odst. 1 písm. e). Ustanovení § 268 odst. 1 písm. g) lze použít jen tehdy, zaniklo-li právo rozhodnutím přiznané před podáním návrhu na nařízení tohoto výkonu rozhodnutí.

(2) Byl-li výkon rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva pravomocně zastaven, zástavní

právo tím od počátku zaniká. V případě, že byl pravomocně zastaven jen částečně, platí, že byl od počátku nařízen pro pohledávku jen v takové výši, kolik činí po zastavení výkonu rozhodnutí.

(3) Usnesení o zastavení nebo o částečném zastavení výkonu rozhodnutí soud zašle po právní moci příslušnému katastrálnímu úřadu.

Hlava šestá

PRODEJ PODNIKU**Narizení výkonu rozhodnutí**

§ 338f

(1) Výkon rozhodnutí prodejem podniku⁹³⁾ může být nařízen, jen když oprávněný označí podnik, jehož prodej navrhuje, a jestliže doloží, že podnik je majetkem povinného.

(2) Návrh dalšího oprávněného na nařízení výkonu rozhodnutí prodejem téhož podniku podaný u příslušného soudu dříve, než soud pravomocně rozhodl o nařízení výkonu rozhodnutí, se považuje za přistoupení k řízení, a to ode dne podání návrhu. Návrh dalšího oprávněného, který byl podán u nepřislušného soudu, soud postoupí bez rozhodnutí příslušnému soudu; v takovém případě se návrh považuje za přistoupení k řízení ode dne, kdy návrh došel příslušnému soudu. Další oprávněný musí přijmout stav řízení, v němž je při jeho přistoupení.

(3) Oprávněný může vzít zpět svůj návrh až do právní moci usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí. Soud však řízení zastaví jen tehdy, souhlasí-li s tím všichni oprávněni, kteří přistoupili do řízení.

§ 338g

(1) Pro nařízení výkonu rozhodnutí prodejem podniku je rozhodující stav v době zahájení řízení.

(2) Nařízení výkonu rozhodnutí se vztahuje na věci, práva a jiné majetkové hodnoty, které slouží k provozování podniku nebo vzhledem ke své povaze mají tomuto účelu sloužit, a to podle stavu, jaký tu je v době příklepu.

(3) Výkonem rozhodnutí nemůže být postižen podnik, jedná-li se o banku.

§ 338h

(1) V usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí soud ustanoví správce podniku (dále jen „správce“) a povinnému

- a) zakáže, aby po doručení usnesení podnik nebo část podniku převedl na někoho jiného;
- b) uloží, aby soudu do 15 dnů od doručení usnesení oznámil, zda a kdo má k podniku, k jeho části nebo k věcem, právům nebo jiným hodnotám pa-

třicím k podniku předkupní právo, s poučením, že při neoznámení povinný odpovídá za škodu tím způsobenou;

- c) zakáže, aby po doručení usnesení věci, práva a jiné majetkové hodnoty, které slouží k provozování podniku nebo vzhledem ke své povaze mají tomuto účelu sloužit, převedl na jiného, zatížil je nebo s nimi jinak nakládal bez souhlasu správce;
- d) přikáže, aby správce umožnil kdykoliv nahlížet do účetní evidence a dalších písemností týkajících se podniku a bez omezení vstupovat do všech prostor podniku.

(2) Usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí doručí soud oprávněnému, těm, kdo přistoupili do řízení jako další oprávnění, povinnému, manželu povinného, správci a příslušnému rejstříkovému soudu nebo orgánu, který vede jiný rejstřík, v němž je povinný zapsán.

(3) Po právní moci soud doručí usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí osobám, o nichž je známo, že mají k podniku nebo k jednotlivým věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám, které slouží k provozování podniku nebo vzhledem ke své povaze mají tomuto účelu sloužit, předkupní, zástavní nebo zadržovací právo, osobám, kterým práva patřící k podniku byla postoupena k zajištění pohledávky věřitele povinného⁸³⁾ nebo byla převedena k zajištění závazku povinného ve prospěch jeho věřitele,⁸⁴⁾ a finančnímu a obecnímu úřadu, v jejichž obvodu je podnik a v jejichž obvodu má povinný své bydliště (sídlo, místo podnikání). Po právní moci se usnesení též vyvěsí na úřední desce soudu. O tom, že usnesení nabylo právní moci, soud vyrozumí příslušný rejstříkový soud nebo orgán, který vede jiný rejstřík, v němž je povinný zapsán.

Správce podniku

§ 338i

(1) Správcem soud ustanoví osobu zapsanou podle zvláštních předpisů v seznamu správců konkursní podstaty.⁹⁴⁾ Výjimečně může soud správcem ustanovit i osobu do tohoto seznamu nezapsanou, splňuje-li podmínky pro zapsání do seznamu, jestliže s ustanovením správcem souhlasí.

(2) Při výběru osoby správce soud přihlíží zejména k tomu, zda má správce s ohledem na povahu podniku potřebné předpoklady k řádnému výkonu správy. Osoby zapsané do seznamu správců konkursní podstaty mohou funkci správce odmítnout jen z důležitých důvodů, které posoudí soud.

(3) Správce je povinen vykonávat svou funkci s odbornou péčí a odpovídá za škodu, kterou způsobil zaviněným porušením svých povinností, které mu ukládá zákon nebo které mu uložil soud.

(4) Správce má nárok na odměnu a na náhradu hotových výdajů.

(5) Na úhradu hotových výdajů, vynakládaných zejména v souvislosti s přibráním znalce, soud poskytne správci na jeho žádost zálohu. Hotové výdaje hrazené z této zálohy se považují za náklady prodeje.

§ 338j

(1) Správce je z výkonu své funkce vyloučen, jestliže se zřetelem na jeho poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je tu důvod pochybovat o jeho nepodjatosti.

(2) O tom, zda je správce vyloučen, rozhodne soud; před rozhodnutím si zpravidla vyžádá vyjádření správce. Proti jeho usnesení není přípustný opravný prostředek.

(3) Rozhodne-li soud, že správce je ze své funkce vyloučen, současně jej zproští funkce a ustanoví nového správce.

§ 338k

(1) Správce při výkonu své funkce postupuje podle zákona a dalších právních předpisů a podle pokynů soudu; dbá, aby po nařízení výkonu rozhodnutí nedošlo bezdůvodně ke zmenšení majetku prodávávaného podniku, popřípadě aby se majetek podniku očekávaným způsobem zvýšil. K řádnému zajištění majetku podniku činí vhodná opatření, zejména vyrozumí peněžní ústav, že s prostředky na účtu povinného, které slouží k provozování podniku, může povinný nakládat jen s jeho souhlasem. Vyžadují-li to okolnosti případu, může správce vyzvat dlužníky povinného, aby plnění svých peněžitých dluhů skládali na účet povinného, který za tím účelem zřídil. Zjistí-li správce, že součástí podniku je nemovitost, vyrozumí bez zbytečného odkladu příslušný katastrální úřad, že byl nařízen výkon rozhodnutí prodejem podniku a že povinný nesmí bez jeho souhlasu nemovitost převést na jiného, zatížit ji nebo s ní jinak nakládat.

(2) Souhlas správce s úkony povinného musí být udělen písemně; u písemných úkonů musí být obsažen na téže listině. Právní úkony povinného, které učinil bez souhlasu správce, jsou neplatné.

(3) Vyzve-li správce dlužníka povinného, aby plnění svého peněžitého dluhu skládal na určitý účet, nesmí dlužník po doručení výzvy dluh plnit jinak. Nesplní-li dlužník povinného dluh v souladu s výzvou správce, je správce oprávněn domáhat se jako zástupce povinného řádného splnění dluhu.

(4) Neučiní-li povinný řádně a včas úkony potřebné k odvrácení hrozící škody na majetku podniku, je povinen tyto úkony provést správce jako zástupce povinného.

(5) Odmítne-li správce udělit povinnému souhlas k úkonu potřebnému k řádnému provozování podniku, může povinný soudu navrhnout, aby svým usne-

sením souhlas správce nahradil. Soud o návrhu rozhodne po slyšení správce a povinného; proti jeho usnesení není odvolání přípustné.

(6) Ve sporech a v jiných řízeních, v nichž je povinný účastníkem a které se týkají podniku, je správce oprávněn povinného zastupovat i bez jeho souhlasu; má přitom obdobné postavení jako zástupce účastníka na základě procesní plné moci (§ 28a odst. 1). Po dobu, po kterou správce podniku zastupuje povinného, nesmí jiné osoby povinného zastupovat nebo za něj jednat.

Dohled soudu

§ 338l

(1) Soud dohlíží, jak správce plní své povinnosti uložené mu zákonem a dalšími právními předpisy nebo soudem. Při výkonu dohlédací činnosti je soud oprávněn vyžádat si od správce zprávu o jeho činnosti, nahlízet do listin správce a povinného a provádět potřebná šetření. Zjistí-li v činnosti správce nedostatky, uloží správci, aby je odstranil; proti tomuto usnesení není odvolání přípustné.

(2) K přibrání znalce správcem [§ 338m odst. 1 písm. c)] není třeba souhlasu soudu.

(3) Za porušení povinností při výkonu funkce může soud uložit správci pořádkovou pokutu; postupuje přitom obdobně podle § 53.

(4) Neplní-li správce řádně své povinnosti nebo z jiných vážných důvodů, může soud na návrh některého z účastníků nebo správce anebo i bez návrhu zprostit správce funkce. Zproští-li soud správce funkce, ustanoví současně jiného správce. Správce, který byl funkce zproštěn, je povinen řádně předat funkci novému správci a poskytnout mu všechny potřebné informace a doklady.

Cena podniku

§ 338m

(1) Po právní moci usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí soud správci uloží, aby

- a) zjistil na základě údajů v účetní evidenci o podniku, jaké věci, práva a jiné majetkové hodnoty a jaké závazky slouží k provozování podniku nebo vzhledem ke své povaze mají tomuto účelu sloužit; neumožní-li povinný správci řádně nahlídnout do účetní evidencí, zjedná soud správci na jeho návrh přístup k této evidenci, a to v odůvodněných případech i za součinnosti orgánů justiční stráže nebo Policie České republiky,
- b) provedl soupis věcí, práv a jiných majetkových hodnot a závazků, o nichž se mu podařilo za součinnosti s povinným zjistit, že slouží k provozování podniku nebo vzhledem ke své povaze mají

tomuto účelu sloužit, není-li možné potřebné údaje zjistit postupem podle písmena a),

- c) na základě zjištění podle písmena a) nebo podle písmena b) anebo jiných (dalších) rozhodných hledisek, popřípadě též na základě ocenění znalce, kterého si přibral, protože cenu nebylo možné stanovit jinak, podal soudu zprávu o ceně podniku.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se při oceňování podle zvláštního předpisu.⁹²⁾

(3) Nestanoví-li soud jinak, správce ve zprávě o ceně podniku uvede

- a) jaké věci, práva a jiné majetkové hodnoty patří k podniku a jakou mají cenu,
- b) kolik činí v podniku peněžní prostředky v hotovosti a uložené na účtu u peněžního ústavu v měně České republiky,
- c) jaké závazky patří k podniku a jakou mají cenu,
- d) jaké peněžité závazky patří k podniku a kolik činí celkem,
- e) kolik činí čisté jmění podniku.

(4) Stejnopis zprávy správce o ceně podniku soud doručí oprávněnému, těm, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění, a povinnému a umožní jim, aby se k obsahu zprávy v přiměřené lhůtě vyjádřili. K námitkám povinného týkajících se soupisu věcí, práv a jiných majetkových hodnot, který správci neposkytl součinnost podle odstavce 1 písm. b), se nepřihlíží.

(5) Soud může správci uložit, aby zprávu doplnil nebo aby podal soudu potřebná vysvětlení. K objasnění rozhodných skutečností může též provést potřebná šetření.

§ 338n

(1) Podle obsahu zprávy správce o ceně podniku, popřípadě zjištění podle § 338m odst. 5 soud určí

- a) cenu věcí, práv a jiných majetkových hodnot patřících k podniku,
- b) výši peněžních prostředků v hotovosti a uložených na účtu u peněžního ústavu v měně České republiky, patřících k podniku,
- c) cenu všech závazků patřících k podniku,
- d) výši peněžitých závazků patřících k podniku,
- e) zjištěnou cenu podniku.

(2) Zjištěnou cenu podniku soud určí ve výši čistého jmění podniku; k prostředkům uvedeným v odstavci 1 písm. b) se při tom nepřihlíží.

(3) Neprovádí-li se dokazování nebo souhlasí-li s tím osoby uvedené v § 338m odst. 4, není třeba nařizovat jednání.

(4) Usnesení podle odstavce 1 soud doručí oprávně-

něnému, těm, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění, a povinnému.

(5) Po právní moci usnesení podle odstavce 1 má každý právo nahlédnout do zprávy o ceně podniku.

(6) Zjistí-li soud, že cena věcí, práv a jiných majetkových hodnot patřících k podniku spolu s prostředky uvedenými v odstavci 1 písm. b) nepřesahuje výši splatných peněžitých závazků patřících k podniku, pohledávek oprávněného a těch, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění, které nepatří k podniku, a předpokládané náklady prodeje, odměnu správce a náhradu jeho hotových výdajů, anebo že ji přesahuje jen nepatrně, výkon rozhodnutí zastaví.

Dražební vyhláška

§ 338o

(1) Po právní moci usnesení o ceně soud nařídí, nebyl-li výkon rozhodnutí pravomocně zastaven, dražební jednání (dražbu).

(2) Ve výroku usnesení o nařízení dražebního jednání (dražební vyhláše) soud uvede

- a) čas a místo dražebního jednání (§ 338q),
- b) označení prodáváného podniku,
- c) údaje uvedené v § 338n odst. 1,
- d) výši nejnižšího podání (§ 338r odst. 1),
- e) výši jistoty a způsob jejího zaplacení (§ 338r odst. 2),
- f) upozornění, že cena věcí, práv a jiných majetkových hodnot patřících k podniku, výše peněžních prostředků v hotovosti a uložených na účtu u peněžního ústavu v měně České republiky, patřících k podniku, cena závazků patřících k podniku, výše peněžitých závazků patřících k podniku, zjištěná cena podniku a výše nejnižšího podání mohou být změněny s přihlédnutím ke zvýšení nebo snížení jmění podniku, k němuž dojde do dražebního jednání (§ 338t odst. 1),
- g) předpoklady, za kterých vydražitel může převzít vydražený podnik a za kterých vydražený podnik přejde do jeho majetku (§ 338z odst. 1 a 2),
- h) upozornění, že při rozvrhu podstaty se mohou oprávněný, ti, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění, a další věřitelé povinného domáhat uspokojení jiných vymahatelných pohledávek nebo pohledávek zajištěných zástavním právem, zadržovacím právem, postoupením pohledávky⁸³⁾ nebo převodem práva,⁸⁴⁾ než pro které byl nařízen výkon rozhodnutí, jestliže patří k podniku, jestliže je přihlášen nejpozději do 5 dnů přede dnem dražebního jednání, jestliže v přihlášce uvedou výši pohledávky a jejího příslušenství a prokáží-li je příslušnými listinami, a poučení, že k přihláškám, v nichž výše pohledávky nebo jejího pří-

slušenství nebude uvedena, se nepřihlíží (§ 338s a § 338zn odst. 2),

- i) upozornění, že závazky patřící k podniku, které nebudou při výkonu rozhodnutí uspokojeny, přecházejí na vydražitele (§ 338zk),
- j) výzvu, aby každý, kdo má právo, které nepřipouští dražbu (§ 267), je uplatnil u soudu a aby takové uplatnění práva prokázal nejpozději před zahájením dražebního jednání, s upozorněním, že jinak k jeho právu nebude při provedení výkonu rozhodnutí přihlíženo,
- k) upozornění, že osoby, které mají k podniku, k jeho části nebo k věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám, které slouží k provozování podniku nebo vzhledem ke své povaze mají tomuto účelu sloužit, předkupní právo, je mohou uplatnit jen v dražbě jako dražitelé a že udělením příklepu předkupní právo zaniká,
- l) upozornění, kde a kdy je možné nahlédnout do zprávy o ceně podniku (§ 338n odst. 5).

§ 338p

(1) Dražební vyhlášku soud doručí:

- a) oprávněnému, těm, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění, povinnému, manželu povinného, osobám, o nichž je mu známo, že mají k podniku nebo k věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám, které slouží k provozování podniku nebo vzhledem ke své povaze mají tomuto účelu sloužit, předkupní právo nebo zástavní právo anebo zadržovací právo, osobám, kterým práva patřící k podniku byla postoupena k zajištění pohledávky věřitele povinného⁸³⁾ nebo byla převedena k zajištění závazku povinného ve prospěch jeho věřitele,⁸⁴⁾ osobám, které již přihlásily své vymahatelné pohledávky nebo pohledávky zajištěné zástavním právem, zadržovacím právem, postoupením pohledávky nebo převodem práva, jež patří k podniku, a příslušnými listinami je prokázaly, a osobám uvedeným v § 338zn odst. 1,
- b) finančnímu úřadu a obecnímu úřadu, v jejichž obvodu je podnik a v jejichž obvodu má povinný své bydliště (sídlo, místo podnikání),
- c) těm, kdo vybírají pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění,
- d) okresnímu úřadu, v jehož obvodu je podnik.

(2) Osobám uvedeným v odstavci 1 písm. a) soud dražební vyhlášku doručí do jejich vlastních rukou.

(3) Soud vyvěsí v den jejího vydání dražební vyhlášku na úřední desce soudu a požádá obecní úřad, v jehož obvodu je podnik, aby vyhlášku nebo její podstatný obsah uveřejnil způsobem v místě obvyklým. Usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí současně se jme z úřední desky soudu.

(4) V odůvodněných případech může soud dražební vyhlášku nebo její podstatný obsah uveřejnit v celostátním nebo místním tisku, popřípadě jiným vhodným způsobem.

(5) Proti dražební vyhlášce mohou podat odvolání jen oprávněný, ti, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění, povinný a osoby, které mají k podniku nebo k věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám, které slouží k provozování podniku nebo vzhledem ke své povaze mají tomuto účelu sloužit, předkupní právo. Odvolání jen proti výrokům uvedeným v § 338o odst. 2 písm. a), b), f) až l) není přípustné.

§ 338q

(1) Dražbu lze uskutečnit v místě, kde se nachází podnik, nebo u soudu anebo na jiném vhodném místě.

(2) Dražební jednání soud nařídí nejméně 30 dnů po dni vydání dražební vyhlášky.

§ 338r

(1) Nejnižší podání soud stanoví ve výši poloviny ceny věci, práv a jiných majetkových hodnot patřících k podniku [§ 338n odst. 1 písm. a)], nejvýše však ve výši dvou třetin zjištěné ceny podniku [§ 338n odst. 1 písm. e)].

(2) Výši jistoty soud stanoví podle okolností případu, nejvýše však v částce nepřevyšující tři čtvrtiny nejnižšího podání. Jistotu lze zaplatit buď v hotovosti do pokladny soudu nebo platbou na účet soudu; k platbě na účet soudu lze přihlídnout jen tehdy, bylo-li před zahájením dražebního jednání zjištěno, že na účet soudu také došla.

(3) Ten, kdo hodlá uplatnit při dražbě své předkupní právo, musí je soudu prokázat nejpozději před zahájením dražebního jednání.

§ 338s

(1) Věřitel, který má proti povinnému pohledávku přiznanou rozhodnutím, smírem nebo jiným titulem uvedeným v § 274 (vymahatelnou pohledávku) anebo pohledávku zajištěnou zástavním právem, zadržovacím právem, postoupením pohledávky⁸³⁾ nebo převodem práva,⁸⁴⁾ která patří k podniku, může ji u soudu přihlásit nejpozději do 5 dnů přede dnem dražebního jednání. Oprávněný nebo ten, kdo do řízení přistoupil jako další oprávněný, mohou své pohledávky přihlásit, jen jestliže jim byly přiznány rozhodnutím, smírem nebo jiným titulem uvedeným v § 274 po právní moci usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí.

(2) V přihlášce musí být uvedena výše pohledávky a jejího příslušenství, jejíhož uspokojení se věřitel povinného domáhá, jinak se k přihlášce nepřihlíží; o tomto následku musí být věřitel poučen v dražební vyhlášce. K přihlášce musí být připojeny listiny pro-

kazující, že jde o vymahatelnou pohledávku nebo o pohledávku zajištěnou zástavním právem, zadržovacím právem, postoupením pohledávky⁸³⁾ nebo převodem práva⁸⁴⁾ a že patří k podniku, ledaže tyto skutečnosti vyplývají z obsahu spisu.

(3) Opožděné přihlášky a přihlášky pohledávek, které nepatří k podniku, soud usnesením odmítne; proti tomuto usnesení není odvolání přípustné.

§ 338t

(1) Po vydání dražební vyhlášky soud správci uloží, aby mu podal před zahájením dražebního jednání zprávu, zda došlo oproti stavu, který byl rozhodný pro usnesení podle § 338n odst. 1, ke změně v okolnostech podle § 338m odst. 3, popřípadě jak se tyto okolnosti změnily.

(2) Nepodá-li správce soudu řádně a včas zprávu podle odstavce 1, soud mu uloží, aby státu nahradil náklady zmařené dražby, a na návrh účastníků dražby, aby jim nahradil náklady, které jim v souvislosti s účastí na této dražbě vznikly. O tomto následku musí být správce poučen.

Dražební jednání

§ 338u

(1) Dražební jednání může řídit jen soudce. Jednotlivé úkony při jednání, jimiž se nerozhoduje, může na základě pověření soudce provést vykonavatel nebo jiný zaměstnanec soudu; řídí se přitom pokyny soudce.

(2) Jako dražitel se může jednání zúčastnit pouze ten, kdo zaplatil do zahájení dražebního jednání jistotu (§ 338r odst. 2).

(3) Jako dražitelé nesmí vystupovat soudci, zaměstnanci soudů, povinný, manžel povinného, správce, vydražitel uvedený v § 338za odst. 2 a ti, jimž v nabytí podniku brání zvláštní předpis.

(4) Ustanovení § 336h odst. 3 platí obdobně.

§ 338v

(1) Bylo-li zjištěno, že byl podán návrh na vyloučení prodávaného podniku nebo jeho části z výkonu rozhodnutí (§ 267 odst. 1), soud dražební jednání odročí až do pravomocného rozhodnutí o návrhu.

(2) Byl-li podán návrh na vyloučení jednotlivých věcí, práv nebo jiných majetkových hodnot patřících k podniku, soud podle okolností případu posoudí, zda je třeba jednání odročit až do pravomocného rozhodnutí o návrhu nebo zda přistoupí k dražbě. V případě, že přistoupí k dražbě, soud upozorní dražitele na sporné věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty.

(3) Nepodal-li správce do zahájení dražebního jednání zprávu podle § 338t odst. 1, rozhodne soud o nárocích podle § 338t odst. 2 a dražební jednání od-

ročí. Při nařízení nového dražebního jednání znovu postupuje podle § 338o až 338t.

§ 338w

(1) Po zahájení dražebního jednání soudce

- a) rozhodne, zda je prokázáno předkupní právo (§ 338r odst. 3),
- b) na základě zprávy správce podle § 338t odst. 1 usnesením určí novou cenu věcí, práv a jiných majetkových hodnot patřících k podniku, výši peněžních prostředků v hotovosti a uložených na účtu u peněžního ústavu v měně České republiky, patřících k podniku, cenu závazků patřících k podniku, výši peněžitých závazků patřících k podniku a výslednou cenu podniku,
- c) stanoví, kolik činí nejnižší podání,
- d) oznámí, kteří věřitelé přihlásili své pohledávky a v jaké výši, popřípadě kteří věřitelé mají právo na uspokojení svých pohledávek podle § 338zn odst. 1.

(2) Proti usnesením podle odstavce 1 písm. a), b) a c) není odvolání přípustné.

(3) Zjistí-li soud, že cena věcí, práv a jiných majetkových hodnot patřících k podniku spolu s prostředky uvedenými v § 338n odst. 1 písm. b) nepřesahuje výši splatných peněžitých závazků patřících k podniku, pohledávek oprávněného, těch, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění, a dalších přihlášených věřitelů, které nepatří k podniku, a předpokládané náklady prodeje, odměnu správce a náhradu jeho hotových výdajů, anebo že ji přesahuje jen nepatrně, výkon rozhodnutí zastaví.

(4) Nebude-li výkon rozhodnutí zastaven, soudce po provedení úkonů podle odstavce 1 vyzve ty, kdo mohou dražit, aby činili podání.

(5) Dražba se koná, dokud dražitelé činí podání; dražitelé jsou vázáni svými podáními, dokud soud neudělí příklep. Cena vydraženého podniku není omezena ustanoveními cenových předpisů.

§ 338x

(1) Příklep lze udělit tomu, kdo učinil nejvyšší podání a u něhož jsou splněny další podmínky stanovené zákonem. Učinilo-li více dražitelů stejné nejvyšší podání, udělí soud příklep nejprve tomu, komu svědčí předkupní právo k podniku, pak tomu, komu svědčí předkupní právo k části podniku nebo k jednotlivým věcem, právům nebo jiným majetkovým hodnotám, které patří k podniku, a poté, nedohodnou-li se jinak dražitelé, kteří učinili stejné nejvyšší podání, dražiteli, který byl určen losem.

(2) Před udělením příklepu se soudce dotáže osob přítomných při dražbě, zda mají námitky proti příklepu; námitky, které podali oprávněný, ten, kdo do

řízení přistoupil jako další oprávněný, povinný a dražitel, se uvedou do protokolu.

(3) Jestliže soud neudělí se zřetelem na vznesené námitky příklep, pokračuje se v dražbě vyvoláním předposledního podání; proti tomuto usnesení není odvolání přípustné. V opačném případě soud usnesením udělí příklep.

(4) V usnesení o příklepu soud stanoví lhůtu k zaplacení nejvyššího podání, která počíná dnem právní moci příklepu a nesmí být delší než dva měsíce. Na nejvyšší podání se započte vydražitelem složená jistota.

(5) Dražitelům, kterým nebyl udělen příklep, se vrátí zaplacená jistota po skončení dražebního jednání; jestliže však podali proti příklepu námitky, vrátí se jim po právní moci usnesení o příklepu.

§ 338y

(1) Usnesení o příklepu soud doručí oprávněnému, tomu, kdo do řízení přistoupil jako další oprávněný, povinnému, manželu povinného, vydražiteli a dražitelům, kteří proti udělení příklepu vznesli námitky.

(2) Proti usnesení o udělení příklepu mohou podat odvolání osoby uvedené v odstavci 1. Do 15 dnů ode dne dražebního jednání mohou podat odvolání též osoby uvedené v § 338p odst. 1 písm. a), kterým nebyla doručena dražební vyhláška, jestliže se z tohoto důvodu neúčastnily dražebního jednání.

(3) Ustanovení § 336k odst. 3 a 4 platí obdobně.

§ 338z

(1) Vydražitel je oprávněn převzít vydražený podnik již dnem následujícím po vydání usnesení o příklepu. Podnik předá vydražiteli na jeho žádost správce za součinnosti s povinným; o převzetí se sepíše zápis. O předání podniku správce vyrozumí soud.

(2) Vydražený podnik přechází do majetku vydražitele, nabylo-li usnesení o příklepu právní moci a zaplatil-li vydražitel nejvyšší podání, a to ke dni vydání usnesení o příklepu. K témuž dni se vydražitel stává vlastníkem věcí a vstupuje do práv a závazků patřících k podniku.

(3) Předkupní právo k vydraženému podniku, k jeho částem nebo jednotlivým věcem, právům nebo jiným hodnotám zaniká dnem, kterým podnik přešel do majetku vydražitele.

(4) Jestliže vydražený podnik nepřešel do majetku vydražitele, je vydražitel povinen vrátit vydražený podnik povinnému, vydat mu užitky a nahradit škodu, kterou mu způsobil při hospodaření s podnikem.

§ 338za

(1) Nebylo-li při dražbě učiněno ani nejnížší podání, soud dražební jednání skončí. Další dražební jednání soud nařídí na návrh oprávněného nebo toho, kdo do řízení přistoupil jako další oprávněný, který lze podat nejdříve po uplynutí tří měsíců od bezúspěšné dražby; nebyl-li návrh podán do šesti měsíců, soud výkon rozhodnutí zastaví.

(2) Nezaplatil-li vydražitel nejvyšší podání ani v dodatečné lhůtě, kterou mu určil soud a která nesmí být delší než jeden měsíc, usnesení o příklepu se marným uplynutím dodatečné lhůty zrušuje a soud nařídí další dražební jednání. O povinnostech a závazcích tohoto vydražitele a o rozhodování o nich platí obdobně ustanovení § 336n.

(3) Při dalším dražebním jednání podle odstavců 1 a 2 se nejnížší podání stanoví ve výši čtvrtiny ceny věci, práv a jiných majetkových hodnot patřících k podniku [§ 338n odst. 1 písm. a)], nejvýše však ve výši třetiny zjištěné ceny podniku [§ 338n odst. 1 písm. e)]; jinak o nařízení a provedení další dražby platí obdobně ustanovení § 338p, 338q, § 338r odst. 2, § 338t, 338u, § 338v odst. 2, § 338w až 338z. Nebyl-li podnik prodán ani při dalším dražebním jednání z důvodu uvedeného v odstavci 1 větě první, soud výkon rozhodnutí zastaví.

Rozvrh

§ 338zb

(1) Po právní moci usnesení o příklepu a po zaplacení nejvyššího podání vydražitelem nařídí soud jednání o rozvrhu rozdělované podstaty.

(2) K jednání soud předvolá účastníky rozvrhu, kterými jsou oprávněný, ti, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění, povinný, správce, vydražitel, osoby, které podaly přihlášku, ledaže by jejich přihláška byla odmítnuta (§ 338s odst. 3), a osoby uvedené v § 338zn odst. 1.

(3) Předvolání k rozvrhovému jednání se vyvěsí na úřední desce soudu.

§ 338zc

Rozdělovanou podstatu tvoří prostředky uvedené v § 338n odst. 1 písm. b), nejvyšší podání a úroky z něho, popřípadě náhrady, které do podstaty připadají podle § 338za odst. 2 věty druhé, a na tyto náhrady započítaná jistota vydražitele uvedeného v § 338za odst. 2.

§ 338zd

(1) Při rozvrhovém jednání se projednají pohledávky, které mohou být uspokojeny z rozdělované podstaty.

(2) Ustanovení § 337b odst. 2 a 3 platí obdobně; pohledávku vydražitele podle § 338zf však nelze popřít.

§ 338ze

(1) Podle výsledků rozvrhového jednání se z rozdělované podstaty uspokojují postupně podle těchto skupin:

- a) pohledávky nákladů prodeje vzniklých státu v souvislosti s prováděním dražby, nové dražby nebo další dražby a zaplacením zálohy podle § 338i odst. 5,
- b) pohledávka odměny správce a jeho hotových výdajů,
- c) pohledávka vydražitele podle § 338zf,
- d) pohledávky zajištěné zadržovacím právem,
- e) pohledávka oprávněného, pohledávka toho, kdo do řízení přistoupil jako další oprávněný, a pohledávky zajištěné zástavním právem, postoupením pohledávky⁸³⁾ nebo převodem práva,⁸⁴⁾
- f) pohledávky daní a poplatků, pojistného na veřejné zdravotní pojištění a pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, pokud nebyly uspokojeny podle písmena e),
- g) ostatní pohledávky.

(2) Nelze-li plně uspokojit pohledávky patřící do téže skupiny, uspokojí se podle pořadí; pohledávky patřící do téže skupiny, které mají stejné pořadí, se uspokojí poměrně.

(3) Nesplacené pohledávky zajištěné zástavním právem, postoupením pohledávky nebo převodem práva se považují při rozvrhu za splatné.

(4) Úroky, úroky z prodlení nebo poplatek z prodlení za poslední tři roky před rozvrhovým jednáním, jakož i náhrada nákladů řízení se uspokojují v pořadí jistiny. Nestačí-li rozdělovaná podstata, uhradí se před jistinou.

(5) Pro pořadí je rozhodující

- a) u pohledávky oprávněného den, kdy k soudu výkonu došel jeho návrh na nařízení výkonu rozhodnutí,
- b) u pohledávky toho, jenž do řízení přistoupil jako další oprávněný, den, který se považuje za přistoupení k řízení,
- c) u přihlášené pohledávky den, kdy k soudu došla přihláška,
- d) u pohledávky zajištěné zástavním právem, zadržovacím právem, postoupením pohledávky⁸³⁾ nebo převodem práva⁸⁴⁾ den vzniku těchto práv,
- e) u pohledávky věřitele uvedeného v § 338zn den, podle kterého se řídí pořadí pohledávky v řízení o výkon rozhodnutí příkázáním pohledávky nebo prodejem movitých věcí anebo nemovitostí.

Pořadí pohledávky se stanoví podle toho hlediska, které je pro ni výhodnější.

(6) Po úhradě všech pohledávek, které mají být uspokojeny, se zbytek rozdělované podstaty vyplátí povinnému.

(7) Nebyla-li plně uspokojena pohledávka správce podle odstavce 1 písm. b), uloží soud usnesením tuto povinnost povinnému; oprávněný, ti, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění, a věřitelé, kteří přihlásili své pohledávky (§ 338s), za splnění této povinnosti společně a nerozdílně ručí.

§ 338zf

Vydražitel má pohledávku za podstatou, jestliže

- a) výše peněžitých závazků patřících k podniku spolu s pohledávkami oprávněného, těch, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění, a dalších přihlášených věřitelů, které nepatří k podniku a které mají být uhrazeny z podstaty, nepřesahuje rozdělovanou podstatu, a to ve výši tohoto rozdílu, nebo
- b) pohledávky oprávněného, těch, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění, a dalších přihlášených věřitelů, které mají být uspokojeny z podstaty, nepřesahují rozdělovanou podstatu, a to ve výši tohoto rozdílu.

§ 338zg

(1) V rozvrhovém usnesení soud rozhodne též o pohledávkách, které byly při rozvrhovém jednání popřeny co do pravosti, výše, zařazení do skupiny nebo pořadí, jestliže lze o nich rozhodnout bez provádění důkazů; to neplatí u pohledávek, na které ani zčásti podle skupin nebo podle pořadí nepřipadá úhrada z rozdělované podstaty.

(2) Ustanovení § 337e odst. 2, 3 a 4 platí obdobně.

§ 338zh

(1) Po právní moci rozhodnutí o návrhu podle § 267a odst. 1 soud nařídí jednání o rozvrhu zbytku rozdělované podstaty.

(2) K tomuto jednání soud nepředvolá účastníky rozvrhu, jejichž pohledávky byly podle předchozího rozvrhového usnesení zcela uspokojeny. Při rozvrhu zbytku rozdělované podstaty se jinak postupuje obdobně podle § 338zb odst. 2 a 3, § 338zc, 338ze a 338zf.

§ 338zi

(1) V rozvrhovém usnesení soud přizná pohledávky jejich věřitelům; úhrada odměny a hotových výdajů se poskytne správci a úhrada pohledávky podle § 338zf se poskytne vydražiteli.

(2) Přiznané částky soud vyplatí po právní moci rozvrhového usnesení.

Zpráva o výkonu správy podniku

§ 338zj

(1) Poté, co vydražený podnik přešel do majetku vydražitele a správce mu předal podnik, podá správce soudu konečnou zprávu o výkonu své funkce a vyúčtuje odměnu a hotové výdaje.

(2) Soud zprávu doručí oprávněnému, těm, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění, povinnému, manželu povinného a vydražiteli.

(3) Soud zprávu přezkoumá a rozhodne o jejím schválení při jednání; jednání není třeba nařizovat, jestliže osoby uvedené v odstavci 2 v určené lhůtě nesdělí své námítky proti zprávě.

(4) Po schválení zprávy soud zproští správce jeho funkce.

Přechod práv a závazků na vydražitele

§ 338zk

(1) Na vydražitele, do jehož majetku přešel vydražený podnik, přechází

- a) věci, práva a jiné majetkové hodnoty, které slouží k provozování podniku nebo vzhledem ke své povaze mají tomuto účelu sloužit;
- b) práva vyplývající z průmyslového nebo jiného duševního vlastnictví týkající se podnikatelské činnosti vydraženého podniku, ledaže by to odporovalo smlouvě o poskytnutí těchto práv nebo jejich povaze;
- c) práva a povinnosti vyplývající z pracovněprávních vztahů zaměstnanců působících ve vydraženém podniku;
- d) závazky patřící k vydraženému podniku, které nebyly uspokojeny při rozvrhu, včetně jejich zajištění.

(2) Přechodem dluhu nebo jiného závazku povinného nastupuje vydražitel jako dlužník na jeho místo; k přechodu závazku se souhlas věřitele nevyžaduje.

(3) Je-li pro nabytí nebo zachování práv uvedených v odstavci 1 písm. b) rozhodné uskutečňování určité podnikatelské činnosti, započítá se do této činnosti vydražitele uskutečněné po příklepu i činnost uskutečněná při provozu podniku před jeho prodejem v dražbě.

(4) Nájemní nebo podnájemní smlouvu na nebytové prostory uzavřenou povinným jako nájemcem nebo jako pronajímatelem může vydražitel vypovědět ve lhůtě stanovené zákonem nebo smlouvou, a to i z jiných důvodů, než stanoví zvláštní zákon⁹⁵⁾ nebo než byly dohodnuty; to platí také v případě, že nájem byl

sjednán na dobu určitou. Právo druhé strany na náhradu škody tím vzniklé není dotčeno.

(5) Spolu se závazky, které byly uspokojeny při rozvrhu, zaniká i jejich zajištění.

Oznámení jiným orgánům

§ 338zl

(1) O tom, že vydražený podnik přešel do majetku vydražitele (§ 338z odst. 2), soud vyrozumí příslušný rejstříkový soud nebo orgán, který vede jiný rejstřík, v němž je povinný zapsán. Rejstříkový soud nebo jiný orgán poté provede zápis o prodeji podniku v příslušném rejstříku.

(2) Jestliže k podniku patří nemovitost, vyrozumí soud příslušný katastrální úřad, že vlastníkem nemovitosti se stal vydražitel; v případě, že k nemovitosti bylo zřízeno zástavní právo, současně uvede, zda působí proti vydražiteli nebo zda zaniklo.

(3) Byl-li výkon rozhodnutí zastaven, soud o tom vyrozumí po právní moci usnesení příslušný rejstříkový soud nebo orgán, který vede jiný rejstřík, v němž je povinný zapsán, popřípadě též příslušný katastrální úřad.

§ 338zm

(1) Žádný z věřitelů, jehož pohledávka přešla na vydražitele (§ 338zk odst. 2), nemůže namítat, že prodejem podniku v dražbě se zhoršila dobytost jeho pohledávky.

(2) Povinný neodpovídá za vady věcí, práv nebo jiných majetkových hodnot patřících k podniku, který byl prodán v dražbě.

Jiné výkony rozhodnutí

§ 338zn

(1) Nařízením výkonu rozhodnutí prodejem podniku se odkládá provedení již nařízených výkonů rozhodnutí prodejem movitých věcí a nemovitostí patřících k podniku a výkonů rozhodnutí příkázáním k podniku patřících jiných pohledávek než z účtu u peněžního ústavu. Oprávnění z těchto výkonů rozhodnutí se považují za věřitele uvedené v § 338s, aniž by bylo potřebné pohledávku přihlásit; to platí i tehdy, jestliže vymáhaná pohledávka nepatří k podniku.

(2) Výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí a nemovitostí patřících k podniku nebo příkázáním k podniku patřících jiných pohledávek než z účtu u peněžního ústavu, který byl nařízen až po nařízení výkonu rozhodnutí prodejem podniku, se neprovede. Právo těchto oprávněných přihlásit vymáhanou pohledávku podle § 338s není dotčeno.

(3) Nebyla-li pohledávka věřitelů uvedených v odstavcích 1 a 2 uspokojena při rozvrhu rozdělované

podstaty, pokračuje soud po skončení výkonu rozhodnutí prodejem podniku v řízení; v případě, že podnik byl prodán v dražbě a že jde o pohledávku patřící k podniku, nastupuje do řízení na místo povinného vydražitel.

Zastavení výkonu rozhodnutí

§ 338zo

(1) Byl-li výkon rozhodnutí prodejem podniku zastaven, soud vyzve správce, aby mu podal konečnou zprávu o výkonu své funkce a aby vyúčtoval odměnu a hotové výdaje.

(2) Soud zprávu doručí oprávněnému, těm, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění, povinnému a manželu povinného.

(3) Ustanovení § 338zj odst. 3 a 4 platí obdobně.

(4) Povinnost zaplatit správci odměnu a náhradu hotových výdajů soud uloží buď povinnému nebo společně a nerozdílně oprávněnému, těm, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění, a věřitelům, kteří přihlásili své pohledávky (§ 338s a 338zn), a to podle toho, z jakého důvodu k zastavení výkonu rozhodnutí došlo.

Prodej části podniku

§ 338zp

(1) Na výkon rozhodnutí prodejem části podniku tvořící samostatnou organizační složku se užití ustanovení o výkonu rozhodnutí prodejem podniku, nestanoví-li zákon jinak.

(2) Správa části podniku vykonávaná správcem se vztahuje i na úkony podniku, které se týkají jím spravované organizační složky podniku.

Prodej podílu spolumajitele podniku

§ 338zq

(1) Na výkon rozhodnutí prodejem podílu spolumajitele podniku se užití ustanovení o výkonu rozhodnutí prodejem podniku, nestanoví-li zákon jinak.

(2) Spolumajiteli povinného soud doručí pravomocné usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí prodejem podniku a dražební vyhlášku; spolumajitel povinného může podat za podmínek uvedených v § 338p odst. 5 odvolání proti dražební vyhlášce.

(3) Povinnosti uložené povinnému v § 338m platí i pro spolumajitele podniku.

(4) Opatření správce podniku působí i proti spolumajiteli povinného.

(5) Pro spolumajitele povinného platí § 338k odst. 2 až 6.

(6) Zúčastní-li se spolumajitel povinného dražby a učiní-li s jinými dražiteli stejné nejvyšší podání, udělí

se mu přiklep; ustanovení § 338x odst. 1 věty druhé se nepoužije.

(7) Spolumajitel povinného je oprávněn podat za podmínek uvedených v § 338y odst. 2 větě druhé odvolání proti usnesení o přiklepu.

⁹³⁾ § 5 obchodního zákoníku.

⁹⁴⁾ § 8 odst. 1 zákona č. 328/1991 Sb.

⁹⁵⁾ Zákon č. 116/1990 Sb., o nájmu a podnájmu nebytových prostor, ve znění pozdějších předpisů.“

445. Dosavadní hlava šestá se označuje jako hlava sedmá.

446. § 340 až 344 včetně nadpisů znějí:

„Vyklizení a) bez náhrady

§ 340

(1) Ukládá-li rozhodnutí, jehož výkon se navrhuje, aby povinný vyklidil nemovitost, stavbu, byt nebo místnost, u nichž není třeba zajistit přiměřený náhradní byt, náhradní byt, náhradní ubytování nebo přístřeší, soud nařídí výkon rozhodnutí a po právní moci tohoto usnesení výkon rozhodnutí provede.

(2) Soud vyrozumí povinného nejméně pět dnů předem, kdy bude vyklizení provedeno. Vyrozumí o tom rovněž oprávněného a příslušný orgán obce.

§ 341

(1) Výkon rozhodnutí se provede tak, že soud učiní opatření, aby z vyklizovaného objektu

- a) byly odstraněny věci patřící povinnému a příslušníkům jeho domácnosti, jakož i věci, které sice patří někomu jinému, ale jsou se souhlasem povinného umístěny ve vyklizovaném nebo na vyklizovaném objektu,
- b) byli vykázáni povinný a všichni, kdo se tam zdržují na základě práva povinného.

(2) Věci odstraněné z vyklizovaného objektu odevzdají se povinnému nebo některému ze zletilých příslušníků jeho domácnosti.

(3) Není-li přítomen vyklizení nikdo, kdo by mohl věci převzít, nebo je-li převzetí věcí odmítnuto, sepiší se věci a dají se na náklady povinného do úschovy obci nebo jinému vhodnému schovateli; není-li možné věci dát do úschovy, výkon rozhodnutí nelze provést. Soud vyrozumí povinného o tom, komu jeho věci byly dány do úschovy.

§ 342

(1) Nevyzvedl-li si povinný věci u obce nebo schovatele do šesti měsíců ode dne, kdy byly uscho-

vány, budou prodány na návrh obce (schovatele) podle ustanovení o prodeji movitých věcí.

(2) Výtěžek prodeje vyplatí soud povinnému po srážce nákladů úschovy a nákladů prodeje. Jestliže povinný odmítne zbytek výtěžku převzít nebo jeho pobyt není znám, postupuje soud přiměřeně podle § 185g; lhůta podle § 185g odst. 1 počíná běžet ode dne, kdy povinný odmítl zbytek výtěžku převzít nebo kdy se zbytek výtěžku soudu vrátil jako nedoručitelný.

(3) Věci, které se nepodaří prodat, soud nabídne obci nebo schovateli na úhradu nákladů úschovy za dvě třetiny odhadní ceny; odmítnou-li věci převzít, připadají státu.

(4) Náklady úschovy, které nebudou uhrazeny z výtěžku prodeje ani převzatými věcmi, je povinen nahradit obci (schovateli) povinný; o této povinnosti soud rozhodne na návrh obce (schovatele).

b) se zajištěním bytové náhrady nebo přístřeší

§ 343

(1) Ukládá-li rozhodnutí, jehož výkon se navrhuje, aby povinný vyklidil byt nebo místnost, za které je nutno zajistit přiměřený náhradní byt, náhradní byt, náhradní ubytování nebo přístřeší, soud nařídí výkon rozhodnutí jen tehdy, jestliže bude prokázáno, že povinnému je zajištěna taková bytová náhrada, jaká byla určena ve vykonávaném rozhodnutí, nebo že povinnému je zajištěno přístřeší, stanoví-li vykonávané rozhodnutí, že mu při vyklizení bytu náleží přístřeší. Po právní moci tohoto usnesení soud výkon rozhodnutí provede.

(2) Zajištění bytové náhrady nebo přístřeší pro povinného je povinen prokázat oprávněný.

(3) Nebude-li prokázáno, že bytová náhrada byla pro povinného zajištěna a že odpovídá vykonávanému rozhodnutí, popřípadě že pro povinného bylo zajištěno přístřeší, listinou vydanou státním orgánem nebo orgánem obce anebo notářským zápisem, nařídí soud před rozhodnutím o nařízení výkonu rozhodnutí jednání. Při zjišťování, zda bytová náhrada byla pro povinného zajištěna a zda odpovídá vykonávanému rozhodnutí, popřípadě zda bylo pro povinného zajištěno přístřeší, soud provede i jiné důkazy potřebné ke zjištění skutkového stavu, než byly účastníky navrhovány.

§ 344

(1) Soud vyrozumí povinného nejméně pět dnů předem, kdy bude vyklizení provedeno. Vyrozumí o tom rovněž oprávněného a příslušný orgán obce. Jestliže to je potřebné, zejména není-li povinný přítomen, přibere vykonavatel provádějící vyklizení k tomuto úkonu vhodnou osobu, podle možnosti zástupce orgánu obce.

(2) Výkon rozhodnutí se provede způsobem uvedeným v § 341 odst. 1 s tím, že odstraněné věci se přestěhují do určené bytové náhrady (do přístřeší).

(3) Zjistí-li soud po nařízení výkonu rozhodnutí, popřípadě až při jeho provedení, že pro povinného ve skutečnosti nebyla určena bytová náhrada (přístřeší) zajištěna, výkon rozhodnutí zastaví.

(4) Po přestěhování vykonavatel provádějící vyklizení předá určenou bytovou náhradu povinnému nebo některému ze zletilých příslušníků jeho domácnosti; odmítnou-li bytovou náhradu převzít, uloží klíče u soudu nebo orgánu obce a povinného o tom vyrozumí. Nezačne-li povinný bytovou náhradu bez vážného důvodu do šesti měsíců od uložení užívat, práva povinného k bytové náhradě uplynutím této lhůty zanikají.

(5) Není-li možné věci nebo některé z nich přestěhovat do určené bytové náhrady (do přístřeší), postupuje se obdobně podle § 341 odst. 2 a 3 a § 342.“

447. V § 345 odst. 3 věta čtvrtá zní: „Ukazuje-li se to potřebné, vykonavatel provádějící odebrání věci přibere k tomu vhodnou osobu, podle možnosti zástupce orgánu obce.“

448. V § 345 odstavec 4 zní:

„(4) Vyžaduje-li to účel výkonu rozhodnutí, je ten, kdo provádí výkon, oprávněn učinit osobní prohlídku povinného a prohlídku bytu (sídla, místa podnikání) a jiných místností povinného, jakož i jeho skříní nebo jiných schránek v nich umístěných, kde je podle důvodného předpokladu věc, kterou má povinný vydat nebo dodat oprávněnému; za tím účelem je oprávněn zjednat si do bytu povinného nebo do jiné místnosti povinného přístup, popřípadě uzavřené skříně nebo jiné schránky otevřít.“

449. V § 347 odst. 2 větě druhé se slova „v první až čtvrté hlavě této části“ nahrazují slovy „v § 258 odst. 1“.

450. V § 348 odst. 1 se slovo „prodej“ nahrazuje slovy „výkon rozhodnutí přiměřeně“.

451. V § 348 odstavec 2 zní:

„(2) Spoluvlastníci mají pro účely rozvrhu výtežku prodeje postavení oprávněných; výše pohledávek se stanoví podle výše jejich podílů na společné věci.“

452. V § 349 odst. 1 věta druhá zní: „Ukazuje-li se to potřebné, přibere se k provedení výkonu rozhodnutí vhodná osoba, podle možnosti zástupce orgánu obce.“

453. V § 350 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Oprávněný nebo ten, kým si oprávněný nechal práci provést, je při výkonu rozhodnutí oprávněn ke všemu, co je potřebné k provedení práce, o kterou jde.“

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

454. V § 351 odstavec 1 zní:

„(1) Ukládá-li vykonávané rozhodnutí jinou povinnost, uloží soud za porušení této povinnosti povinnému pokutu až do výše 100 000 Kč. Nesplní-li povinný ani poté vykonávané rozhodnutí, ukládá mu soud na návrh oprávněného další přiměřené pokuty, dokud výkon rozhodnutí nebude zastaven. Pokuty připadají státu.“

455. V § 351 se odstavec 3 zrušuje.

456. Za § 351 se vkládá nový § 351a, který zní:

„§ 351a

(1) Bylo-li vykonávané rozhodnutí splněno, avšak povinný následně způsobil porušením uložené mu povinnosti změnu stavu, který toto rozhodnutí předpokládá, (předěšlého stavu), soud oprávněnému povolí, aby se na náklady povinného postaral o obnovení stavu předpokládaného tímto rozhodnutím. Způsob obnovení předěšlého stavu soud uvede v usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí.

(2) Na žádost oprávněného soud pověří vykonavatele provedením jednotlivých úkonů při výkonu rozhodnutí nebo učiní jiná vhodná opatření, aby oprávněnému dopomohl k obnovení předěšlého stavu.

(3) Povinnému může soud uložit, aby potřebné náklady zaplatil oprávněnému předem. Výkon tohoto rozhodnutí, jakož i rozhodnutí, kterým bylo povinnému uloženo zaplatit náklady uvedené v odstavci 1, se provede na návrh oprávněného některým ze způsobů určených k uspokojení peněžitých pohledávek.“

457. § 371 a 372 se zrušují.

458. V § 373 se slova „domovech mládeže“ nahrazují slovy „zařízeních pro výkon ústavní a ochranné výchovy“.

459. V § 374 odst. 1 se slovo „pracovníků“ nahrazuje slovem „zaměstnanců“.

460. V § 374 odst. 1 písm. a) se za slova „předsedovi senátu“ vkládá slovo „(samosoudci)“, slovo „pracovníci“ se nahrazuje slovem „zaměstnanci“ a slovo „pracovníky“ se nahrazuje slovem „zaměstnance“.

461. V § 374 odst. 1 písm. b) se slovo „pracovníci“ nahrazuje slovem „zaměstnanci“.

462. V § 374 odst. 2 se za slova „Předseda senátu“ vkládá slovo „(samosoudce)“ a slovo „pracovníkům“ se nahrazuje slovem „zaměstnancům“.

463. V § 374 odst. 3 se za slova „předseda senátu“ vkládá slovo „(samosoudce)“ a slovo „pracovník“ se nahrazuje slovem „zaměstnanec“.

464. § 374a zní:

„§ 374a

Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) výši a způsob určení odměny a náhrady hotových výdajů notářů jako soudních komisařů a odměny správců dědictví,
- b) případy, v nichž nelze povolit nahlédnutí do spisu, neboť jejich obsah musí zůstat utajen,
- c) paušální sazby výše odměny za zastupování účastníka advokátem nebo notářem v rámci jeho oprávnění stanoveného zvláštním předpisem,⁵⁷⁾ a to pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení,
- d) výši odměny správců podniku, způsobu jejího určení a určení náhrady jejich hotových výdajů.“

ČÁST DRUHÁ

Změna notářského řádu

Čl. II

Zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění zákona č. 82/1998 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 1 písm. b) se za slova „občanském soudním řízení“ vkládají slova „v řízeních podle části páté občanského soudního řádu a“ a za slova „s výjimkou“ se vkládají slova „řízení o určení, zda je třeba souhlasu rodičů dítěte k jeho osvojení“.

2. V § 13 odst. 1 se za slovo „sídle“ vkládají slova „a zapsané v evidenci notářů vedené příslušnou notářskou komorou“.

3. Za § 35 se vkládá nový § 35a, který zní:

„§ 35a

(1) Komora vede Centrální evidenci závětí, v níž se evidují závěti, listiny o vydědění a listiny o odvolání těchto úkonů (dále jen „závěť“), které byly sepsány notářským zápisem nebo které notář přijal do úschovy.

(2) Komora sdělí soudu nebo jinému státnímu orgánu, notáři, který byl jako soudní komisař pověřen provedením úkonů v řízení o dědictví, a osobě, která prokáže právní zájem, na jejich žádost, zda je evidována závěť zůstavitele a u koho je uložena; za podání zprávy soudu, jinému státnímu orgánu a notáři, který byl jako soudní komisař pověřen provedením úkonů v řízení o dědictví, jí nepřisluší odměna. Žádosti nelze vyhovět, byla-li podána za života pořizovatele nebo odvolatele závěti.

(3) Při vedení Centrální evidencie závětí postupuje Komora podle předpisu přijatého sněmem komory [§ 37 odst. 3 písm. o)].“

4. V § 37 odst. 3 se za písmeno n) vkládá nové písmeno o), které zní:

„o) stanoví postup při vedení, správě a provozu Centrální evidencie závětí,“.

Dosavadní písmena o) a p) se označují jako písmena p) a q).

5. V § 37 odst. 4 se text „m) a n)“ nahrazuje textem „m), n) a o)“.

6. V § 48 odst. 1 se za slovo „zákonem“ vkládají slova „nebo právním předpisem vydaným na jeho základě anebo usnesením orgánu notářské samosprávy“.

7. V § 70 se slova „okresnímu soudu, v jehož obvodu má pořizovatel nebo odvolatel (dále jen „pořizovatel“) bydliště“ nahrazují slovem „Komoře“.

8. Za § 71 se vkládají nové § 71a až 71c, které včetně nadpisů znějí:

„Oddíl druhý

Notářský zápis se svolením k vykonatelnosti

§ 71a

Notář sepíše na žádost notářský zápis o dohodě, kterou se účastník zaváže splnit pohledávku nebo jiný nárok druhého účastníka vyplývající ze závazkového právního vztahu, v níž svolí, aby podle tohoto zápisu byl nařízen a proveden výkon rozhodnutí (exekuce), jestliže svou povinnost řádně a včas nesplní.

§ 71b

(1) Dohoda účastníků musí obsahovat

- a) označení osoby, která se zavázala ke splnění pohledávky nebo jiného nároku (osoby povinné),
- b) označení osoby, jejíž pohledávka nebo jiný nárok mají být splněny (osoby oprávněné),
- c) skutečnosti, na nichž se pohledávka nebo jiný nárok zakládá,
- d) předmět plnění,
- e) dobu plnění,
- f) prohlášení povinné osoby o svolení k vykonatelnosti zápisu.

(2) Dohoda účastníků může obsahovat též podmínky, popřípadě vzájemné povinnosti oprávněné osoby, na jejichž splnění je poskytnutí předmětu plnění vázáno.

(3) Náležitosti dohody podle odstavců 1 a 2 notář v zápisu uvede podle shodného prohlášení účastníků.

§ 71c

Ustanovení § 62 odst. 2, § 63 až 69 a § 71 platí obdobně.“

V části šesté se dosavadní oddíly druhý, třetí a čtvrtý označují jako oddíly třetí, čtvrtý a pátý.

9. V § 72 odst. 1 se za slova „pro uplatňování“ vkládají slova „nebo prokazování“.

10. V § 72 odst. 1 písm. g) se za slovo „dějích“ vkládají tato slova: „a stavu věci“.

11. V § 79 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Notář osvědčuje také skutkové děje a stav věci, například splnění dluhu, stav nemovitostí, bytů a nebytových prostor, jestliže jimi mohou být prokázány nároky v řízení před soudem nebo jiným státním orgánem a jestliže se skutkový děj udál v přítomnosti notáře nebo jestliže se notář přesvědčil o stavu věci.“

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

12. V § 79 odst. 3 písm. a) se za slovo „děje“ vkládají tato slova: „nebo zjištění stavu věci“ a v písmenu b) se za slovo „děje“ vkládají tato slova: „nebo stavu věci“.

13. V § 83 odst. 4 se slova „soudu, v jehož obvodu má pořizovatel bydliště“ nahrazují slovem „Komoře“.

ČÁST TŘETÍ

Změna obchodního zákoníku

Čl. III

Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 286/1993 Sb., zákona č. 156/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 142/1996 Sb., zákona č. 77/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb. a zákona č. 29/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 88 odst. 1 se za písmeno e) vkládá nové písmeno f), které zní:

„f) pravomocným nařízením výkonu rozhodnutí postižením podílu některého společníka ve společnosti,“.

Dosavadní písmena f) a g) se označují jako písmena g) a h).

2. V § 88 odst. 2 se text „písm. a), c), d), e) a f)“ nahrazuje textem „písm. a), c), d), e), f) a g)“.

3. V § 88 se doplňují odstavce 3 a 4, které včetně poznámky pod čarou č. 1) znějí:

„(3) Jestliže byl poté, co se zbývající společníci dohodli na dalším trvání společnosti (odstavec 2), zrušen konkurs na majetek společníka z jiných důvodů než po splnění rozvrhového usnesení nebo pro nedostatek majetku,¹⁾ účast společníka ve společnosti se obnovuje; jestliže již společnost vyplatila jeho vypořádací podíl, musí jej do 2 měsíců od zrušení konkursu společnosti nahradit. To platí obdobně i v případě, že byl pravomocně zastaven výkon rozhodnutí postižením podílu společníka ve společnosti.

(4) Jestliže společnost, která byla zrušena podle odstavce 1 písm. e) nebo f), dosud nezanikla, mohou se při splnění podmínek podle odstavce 3 společníci, včetně společníka, jehož účast se ve společnosti obnovila, dohodnout, že společnost nadále trvá.

¹⁾ § 44 odst. 1 písm. b) a d) zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění zákona č. 94/1996 Sb.“.

4. V § 102 odst. 1 se za slovo „majetku“ vkládají slova „popřípadě pravomocné nařízení výkonu rozhodnutí postižením podílu komanditisty ve společnosti“.

5. V § 102 odstavec 2 zní:

„(2) Prohlášením konkursu na majetek komanditisty nebo zamítnutím návrhu na prohlášení konkursu pro nedostatek majetku anebo pravomocným nařízením výkonu rozhodnutí postižením podílu komanditisty ve společnosti zaniká jeho účast ve společnosti.“.

6. V § 102 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Jestliže byl zrušen konkurs na majetek komanditisty z jiných důvodů než po splnění rozvrhového usnesení nebo pro nedostatek majetku,¹⁾ jeho účast ve společnosti se obnovuje; jestliže již společnost vyplatila jeho vypořádací podíl, je komanditista, jehož účast se ve společnosti obnovila, povinen jej do 2 měsíců od zrušení konkursu společnosti nahradit. To platí obdobně i v případě, že byl pravomocně zastaven výkon rozhodnutí postižením podílu komanditisty ve společnosti.“.

7. V § 148 odst. 2 se za slova „jeho majetku“ vkládají slova „anebo pravomocné nařízení výkonu rozhodnutí postižením podílu společníka ve společnosti“.

8. V § 148 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Jestliže byl konkurs na majetek společníka, jehož účast ve společnosti zanikla podle odstavce 2, zrušen z jiných důvodů než po splnění rozvrhového usnesení nebo pro nedostatek majetku¹⁾ a společnost dosud nenaložila s uvolněným obchodním podílem podle § 113 odst. 5 a 6, účast společníka ve společnosti se obnovuje; jestliže již společnost vyplatila jeho vypořádací podíl, musí jej do 2 měsíců od zrušení konkursu společnosti nahradit. To platí obdobně i v případě, že byl pravomocně zastaven výkon rozhodnutí postižením podílu společníka ve společnosti.“.

9. V § 231 odst. 1 se za slovo „družstva“ vkládají slova „anebo pravomocným nařízením výkonu rozhodnutí postižením členských práv a povinností“.

10. V § 231 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Jestliže byl zrušen konkurs na majetek člena z jiných důvodů než po splnění rozvrhového usnesení nebo pro nedostatek majetku,¹⁾ jeho členství se obnovuje; jestliže již družstvo vyplatilo jeho vypořádací podíl, musí jej do 2 měsíců od zrušení konkursu druž-

stvu nahradit. To platí obdobně i v případě, že byl pravomocně zastaven výkon rozhodnutí postižením členských práv a povinností člena v družstvu.“

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 3 až 5.

11. V § 254 odst. 2 písmeno b) zní:

„b) zrušením konkursu po splnění rozvrhového usnesení nebo zrušením konkursu z důvodu, že majetek úpadce nepostačuje k úhradě nákladů konkursu, anebo zamítnutím návrhu na prohlášení konkursu pro nedostatek majetku.“

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o Komisi pro cenné papíry

Čl. IV

Zákon č. 15/1998 Sb., o Komisi pro cenné papíry a o změně a doplnění dalších zákonů, se mění takto:

1. V § 11 odst. 1 se věta druhá zrušuje.

2. V § 11 odstavec 2 zní:

„(2) Předběžným opatřením může Komise uložit

- a) tomu, kdo vede pro osobu, vůči níž se přijímají opatření k nápravě nebo sankce, účet cenných papírů, aby neprováděl úkony směřující k převodu cenných papírů z tohoto účtu na jakýkoliv jiný účet téže nebo jiné osoby ani registraci zástavního práva,
- b) tomu, kdo vede účet cenných papírů, aby neprováděl jakékoliv úkony směřující k převodu cenných papírů z tohoto účtu na jakýkoliv jiný účet téže nebo jiné osoby ani registraci zástavního práva, jde-li o účet, na který byly převedeny osobou, vůči níž se přijímají opatření k nápravě nebo sankce, nebo jiným účastníkem řízení, cenné papíry z jejich účtů,
- c) tomu, kdo má v úschově nebo ve správě cenné papíry osoby, vůči níž se přijímají opatření k nápravě nebo sankce, nebo jiného účastníka řízení, aby neprováděl jakékoliv úkony směřující k převodu těchto cenných papírů na jiného,
- d) bance, která vede pro osobu, vůči níž se přijímají opatření k nápravě nebo sankce, nebo pro jiného účastníka řízení běžný, vkladový nebo jiný účet, aby nevyplácela peněžní prostředky z tohoto účtu, neprováděla na ně započtení a ani jinak s nimi nenakládala,
- e) bance, která vede běžný, vkladový nebo jiný účet, aby nevyplácela peněžní prostředky z tohoto účtu, neprováděla na ně započtení a ani jinak s nimi nenakládala, jde-li o účet, na který byly převedeny osobou, vůči níž se přijímají opatření k nápravě nebo sankce, nebo jiným účastníkem řízení peněžní prostředky z jejich účtů,

f) bance, která vede běžný, vkladový nebo jiný účet, aby z tohoto účtu převedla peněžní prostředky na účet uvedený v rozhodnutí, jde-li o účet, na který byly převedeny osobou, vůči níž se přijímají opatření k nápravě nebo sankce, nebo jiným účastníkem řízení peněžní prostředky z jejich účtů.“

3. V § 11 se doplňují odstavce 3 až 5, které znějí:

„(3) Rozhodnutí o předběžném opatření se doručuje účastníkům tohoto řízení; rozklad podaný proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(4) Předběžné opatření zanikne uplynutím pěti dnů od jeho nařízení. Nepominou-li důvody, pro které bylo nařízeno, podá Komise proti účastníkům návrh u soudu, aby uložil povinnosti podle odstavce 2, které byly uvedeny v rozhodnutí o předběžném opatření. Návrh musí být u soudu podán do pěti dnů od nařízení předběžného opatření; v takovém případě předběžné opatření zanikne až dnem vykonatelnosti usnesení soudu, kterým bylo o tomto návrhu rozhodnuto.

(5) Rozhodnutí o předběžném opatření musí též obsahovat poučení o tom, kdy a za jakých podmínek předběžné opatření zaniká. Podá-li Komise u soudu návrh podle odstavce 4 věty třetí, zašle o tom tentýž den vyrozumění dotčeným účastníkům.“

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem

Čl. V

Zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění zákona č. 210/1993 Sb., zákona č. 90/1996 Sb. a zákona č. 27/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 9 odst. 1 se za slovy „správce daně“ vkládá čárka a slova „správce podniku“.

2. V § 9 odst. 1 písm. a) se slova „usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí prodejem nemovitostí⁶⁾“ nahrazují slovy „návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí prodejem nemovitosti a zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitosti,⁶⁾ na základě usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí prodejem nemovitosti a o nařízení výkonu rozhodnutí prodejem podniku,^{6a)} na základě usnesení o dražební vyhlášce o prodeji nemovitosti,^{6b)}“.

3. Poznámky pod čarou č. 6), 6a) a 6b) znějí:

⁶⁾ § 335 odst. 1 a § 338b odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

^{6a)} § 335b odst. 2 a 3 a § 338k odst. 1 občanského soudního řádu.

^{6b)} § 336c odst. 1 písm. d) občanského soudního řádu.“

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o konkursu a vyrovnání

Čl. VI

Zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění zákona č. 122/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 74/1994 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 156/1994 Sb., zákona č. 224/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 12/1998 Sb. a zákona č. 27/2000 Sb., se mění takto:

1. Za § 4a se vkládá nový § 4b, který včetně poznámky pod čarou č. 1b) zní:

„§ 4b

Byl-li pravomocně zastaven výkon rozhodnutí prodejem podniku proto, že cena věcí, práv a jiných majetkových hodnot patřících k podniku nepřevyšuje výši splatných závazků patřících k podniku,^{1b)} je správce podniku povinen bez zbytečného odkladu podat návrh na prohlášení konkursu na majetek dlužníka; to neplatí, má-li dlužník ještě jiný podnik.

^{1b)} § 338n odst. 6 a § 338w odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., ve znění zákona č. 30/2000 Sb.“.

2. Za § 13a se vkládá nový § 13b, který zní:

„§ 13b

(1) Byl-li prohlášen konkurs po nařízení výkonu rozhodnutí prodejem podniku úpadce, správce podniku po dobu trvání konkursu nevykonává svou funkci.

(2) Správce podniku je povinen odevzdat správci všechny doklady týkající se podniku, které má k dispozici, a výsledky své činnosti vykonané v souvislosti se zjišťováním ceny podniku a na požádání mu poskytnout potřebnou součinnost. Za poskytnutou součinnost má správce podniku nárok na náhradu nutných nákladů a na přiměřenou odměnu, kterou určí správce se souhlasem soudu.

(3) Ustanovení odstavce 2 se nepoužije, byl-li správce podniku ustaven správcem konkursní podstaty téhož dlužníka.“.

3. V § 31 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Byla-li správcem ustavena stejná osoba, která v době prohlášení konkursu vykonávala funkci správce podniku v řízení o výkon rozhodnutí prodejem podniku téhož dlužníka, a její nárok na odměnu a na náhradu hotových výdajů za výkon této funkce dosud nebyl uspokojen, uhradí se v konkursu spolu s plněním podle odstavce 2 písm. a)“.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o soudech a soudcích

Čl. VII

Zákon č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 17/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb. a zákona č. 239/1995 Sb., se mění takto:

1. Za § 4 se vkládá nový § 4a, který zní:

„§ 4a

(1) Rozvrh práce u soudu určí, který senát nebo samosoudce věc projedná a rozhodne. V rozvrhu práce je třeba rovněž stanovit zastupování senátů (samosoudců) a který senát (samosoudce) věc projedná a rozhodne, nemůže-li rozvrhem práce stanovený senát (samosoudce) věc projednat a rozhodnout z důvodu dlouhodobé nepřítomnosti soudce nebo vyloučení soudce anebo z jiných důvodů stanovených zákonem.

(2) Rozvrh práce vydává předseda soudu na období kalendářního roku. V průběhu kalendářního roku může rozvrh práce změnit, jen jestliže to vyžaduje potřeba nového rozdělení prací u soudu.

(3) Nemůže-li věc projednat a rozhodnout žádný senát (samosoudce) určený rozvrhem práce podle odstavce 1, přidělí předseda soudu věc jinému senátu (samosoudci). Stejně postupuje, nemůže-li soudce z důvodu náhlé překážky provést jednotlivé úkony v řízení.

(4) Každý má právo nahlížet do vydaného rozvrhu práce a učinit si z něj výpisy nebo opisy.“.

2. § 27 zní:

„§ 27

(1) Nejvyšší soud rozhoduje v senátech nebo ve velkých senátech kolegií. Ve velkých senátech kolegií rozhoduje, jen jestliže jim byla věc postoupena podle § 27a.

(2) Senáty Nejvyššího soudu se skládají z předsedy senátu a dvou soudců.

(3) Velké senáty kolegií se skládají z devíti soudců příslušného kolegia Nejvyššího soudu. Tvoří-li však kolegium Nejvyššího soudu více než 27 soudců, skládá se velký senát tohoto kolegia z jedné třetiny všech soudců kolegia; nepředstavuje-li jedna třetina všech soudců kolegia celé liché číslo, skládá se velký senát z takového počtu soudců, který odpovídá celému lichému číslu vyššímu než devět, které bezprostředně následuje po tomto podílu. Jeden z členů velkého senátu je jeho předsedou. V každém kolegiu se vytváří jen jeden velký senát.

(4) Složení senátů a velkých senátů kolegií se sta-

noví v rozvrhu práce. Podrobnosti upraví jednací řád Nejvyššího soudu.“.

3. Za § 27 se vkládá nový § 27a, který zní:

„§ 27a

(1) Dospěl-li senát Nejvyššího soudu při svém rozhodování k právnímu názoru, který je odlišný od právního názoru již vyjádřeného v rozhodnutí Nejvyššího soudu, postoupí věc k rozhodnutí velkému senátu kolegia. Při postoupení věci svůj odlišný právní názor náležitě zdůvodní.

(2) Jde-li o právní názor o procesním právu, ustanovení odstavce 1 neplatí, ledaže senát Nejvyššího soudu jednomyslně dospěl k závěru, že řešená procesní otázka má po právní stránce zásadní význam.“.

ČÁST OSMÁ

**Změna zákona o Vězeňské službě
a justiční strážní České republiky**

Čl. VIII

V § 3 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční strážní České republiky, se na konci odstavce 4 doplňuje tato věta: „Doručuje též soudní písemnosti a je oprávněna zjišťovat totožnost osob, vůči nimž se provádí soudní úkon nebo jimž se doručuje soudní písemnost.“.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o ochraně utajovaných skutečností

Čl. IX

Zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 164/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb. a zákona č. 29/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 38 se doplňuje odstavec 7, který včetně poznámky pod čarou č. 11a) zní:

„(7) Způsob určení osoby v rozsahu potřeby k seznámení s utajovanou skutečností v občanském soudním řízení stanoví zvláštní předpis.^{11a)}“

^{11a)} § 40a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 30/2000 Sb.“.

2. V § 42 odst. 1 se slovo „obhájců“ nahrazuje slovem „advokátů“.

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona o státním podniku

Čl. X

V § 24 zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku,

se odstavec 2 zrušuje. Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna trestního řádu

Čl. XI

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 214/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 8/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 150/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 166/1998 Sb., zákona č. 191/1999 Sb. a zákona č. 29/2000 Sb., se mění takto:

V § 272 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Byla-li stížnost pro porušení zákona uvedená v odstavci 1 předložena do tří měsíců od jejího podání k rozhodnutí velkému senátu kolegia, může Nejvyšší soud postupovat podle § 269 odst. 2 až § 271 jen tehdy, rozhodl-li o této stížnosti do tří měsíců od jejího předání velkému senátu kolegia.“.

ČÁST DVANÁCTÁ

Přechodná a závěrečná ustanovení

Hlava I

Přechodná ustanovení k části první

1. Není-li dále stanoveno jinak, platí tento zákon i pro řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány.

2. Pro určení věcné a místní příslušnosti v řízeních, která byla zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se použijí dosavadní právní předpisy.

3. Při rozhodování ve sporech o příslušnost se postupuje podle tohoto zákona i v řízeních, která byla zahájena přede dnem nabytí jeho účinnosti. Vznikl-li však spor o příslušnost přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, rozhodne se o něm podle dosavadních právních předpisů.

4. O návrzích na přikázání věci jinému soudu téhož stupně podaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se rozhodne podle dosavadních právních předpisů.

5. O návrzích na vyloučení soudců, zapisovatelů

a jiných zaměstnanců soudu, znalců, tlumočnicků nebo notářů z úkonů soudního komisaře podaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se rozhodne podle dosavadních právních předpisů; totéž platí, byla-li věc přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona bez návrhu předložena nadřízenému soudu k rozhodnutí o vyloučení soudců.

6. Písemnosti, které byly soudem odeslány přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se adresátům doručí podle dosavadních právních předpisů.

7. Při rozhodování o zpětvzetí návrhu na zahájení řízení učiněném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se použijí dosavadní právní předpisy.

8. V řízení před soudem prvního stupně nelze užít nové ustanovení § 114b, bylo-li první jednání ve věci nařízeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

9. V řízení, které bylo zahájeno přede dnem účinnosti tohoto zákona, nelze užít nové ustanovení § 118b.

10. Odměna za zastupování advokátem nebo notářem v řízeních v jednom stupni, která byla zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se stanoví podle dosavadních právních předpisů.

11. Při opravě rozhodnutí vydaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebo vydaných po řízení provedeném podle dosavadních právních předpisů se postupuje podle dosavadních právních předpisů.

12. Řízení ve věci dědictví po zůstaviteli, který zemřel přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se v prvním stupni řídí dosavadními právními předpisy.

13. Pro řízení ve věcech obchodního rejstříku a pro řízení o některých otázkách obchodních společností, družstev a jiných právnických osob zahájená na návrh, který byl podán přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se v prvním stupni použijí dosavadní právní předpisy.

14. Pro řízení o návrzích Komise pro cenné papíry podaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se použijí v prvním stupni dosavadní právní předpisy.

15. Odvolání proti rozhodnutím soudu prvního stupně vydaným přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebo vydaným po řízení provedeném podle dosavadních právních předpisů se projednají a rozhodnou podle dosavadních právních předpisů.

16. Návrhy na obnovu řízení proti rozhodnutím vydaným přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebo vydaným po řízení provedeném podle dosavadních právních předpisů se projednají a rozhodnou podle dosavadních právních předpisů.

17. Dovolání proti rozhodnutím odvolacího soudu vydaným přede dnem nabytí účinnosti tohoto

zákona nebo vydaným po řízení provedeném podle dosavadních právních předpisů se projednají a rozhodnou podle dosavadních právních předpisů.

18. Pro řízení v prvním stupni o výkon rozhodnutí příkázáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu nebo jiné peněžité pohledávky, které bylo zahájeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se použijí dosavadní právní předpisy; totéž platí pro provedení těchto výkonů rozhodnutí.

19. Byl-li návrh na nařízení výkonu rozhodnutí prodejem nemovitosti nebo zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitosti podán přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, vyzoomí soud příslušný katastrální úřad o tomto návrhu do 15 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

20. Návrh dalšího oprávněného na nařízení výkonu rozhodnutí prodejem těže nemovitosti podaný přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dříve, než soud pravomocně rozhodl o nařízení výkonu rozhodnutí, se považuje za přistoupení k řízení dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Bylo-li o návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí prodejem těže nemovitosti pravomocně rozhodnuto přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje se další oprávněný dnem nabytí účinnosti tohoto zákona za účastníka řízení.

21. Výkon rozhodnutí prodejem nemovitosti, který byl pravomocně nařízen přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se vztahuje na movité věci, jež jsou příslušenstvím nemovitosti, jen tehdy, nebylo-li přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona rozhodnuto o ceně nemovitosti.

22. Nebylo-li v dosud neskončeném řízení pravomocně usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí prodejem nemovitosti doručeno osobám a orgánům, kterým se doručuje podle tohoto zákona, přistoupí soud k doručení usnesení těmto osobám a orgánům do 15 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

23. Bylo-li rozhodnuto o ceně prodávané nemovitosti přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí se řízení o určení této ceny podle dosavadních právních předpisů.

24. Byla-li vydána dražební vyhláška přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, avšak dražba nemovitosti nebyla do té doby provedena, soud tuto vyhlášku zruší a vydá novou dražební vyhlášku podle tohoto zákona.

25. Byla-li nemovitost vydražena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí se řízení o výkon rozhodnutí podle dosavadních právních předpisů.

26. Pohledávky zajištěné omezením převodu nemovitosti se při rozvrhu rozdělované podstaty uspokojují ve stejné skupině jako pohledávky zajištěné zástavním právem; pro pořadí těchto pohledávek je rozhodující den vzniku práva omezení převodu nemovi-

tosti. Věřitelé těchto pohledávek mají v řízení o výkon rozhodnutí prodejem nemovitosti stejná práva a povinnosti jako věřitelé pohledávek zajištěných zástavním právem.

27. Pro řízení o výkon rozhodnutí vyklizením nemovitosti, bytu nebo místnosti, za něž je třeba zajistit povinnému náhradu, se použijí dosavadní právní předpisy, byl-li výkon rozhodnutí vyklizením nařízen přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

28. Při rozhodování, zda lze výkonem rozhodnutí postihnout majetek patřící do bezpodílového spoluvlastnictví manželů, které zaniklo do 31. července 1998 a nebylo vypořádáno, se postupuje podle právních předpisů účinných do 31. července 1998.

29. Titulem pro výkon rozhodnutí jsou i nadále notářské zápisy sepsané ve smyslu dosavadního § 274 písm. e) do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, mají-li náležitosti stanovené dosavadními právními předpisy.

Hlava II

Přechodná ustanovení k části druhé

1. Do Centrální evidence závětí vedené Notářskou komorou České republiky se zapíší závěti, listiny o vydědění a listiny o odvolání těchto úkonů sepsané notářskými zápisy státního notářství v době do 31. prosince 1992; tyto závěti nadále zůstávají uloženy u okresních soudů.

2. Do Centrální evidence závětí vedené Notářskou komorou České republiky se zapíší též závěti, které byly sepsány notářským zápisem nebo které notář převzal do úschovy před účinností tohoto zákona.

3. Okresní soudy předají Notářské komoře České republiky kopii své evidence neprohlášených závětí

nejpozději do šesti měsíců od účinnosti tohoto zákona. Do doby předání budou provádět šetření v evidenci neprohlášených závětí pro účely řízení o dědictví okresní soudy podle dosavadních předpisů.

Hlava III

Přechodná ustanovení k části třetí až desáté

1. Není-li dále stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní vztahy vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; vznik těchto právních vztahů, jakož i nároky z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů.

2. Podle nového ustanovení § 27a zákona č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, se postupuje jen tehdy, dospěl-li senát Nejvyššího soudu k právnímu názoru odlišnému od právního názoru vyjádřeného v rozhodnutí Nejvyššího soudu, které bylo vyhlášeno (vydáno) po účinnosti tohoto zákona.

Hlava IV

Zmocňovací ustanovení

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, jak vyplývá z pozdějších zákonů a nálezů Ústavního soudu.

ČÁST TŘINÁCTÁ

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2000 činí 2000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. – **Drobný prodej** – **Benešov:** HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín:** ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno:** GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** PROSPEKTRUM, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; **Hradec Králové:** TECHNOR, Hořícká 405; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Jihlava:** VIKOSPOL, Smetanova 2; **Kadaň:** Knihařství – Příbřková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most:** Knihkupectví Růžička, Šeříková 529/1057; **Napajedla:** Ing. Miroslav Kučerič, Svatoplukova 1282; **Olomouc:** BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; **Pardubice:** LEJHANEC, s. r. o., Sladkovského 414, PROSPEKTRUM, nám. Republiky 1400 (objekt GRAND); **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, KANT CZ, s. r. o., Hyberská 5, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 2:** ANAG – sdružení, Ing. Jiří Vítek, nám. Míru 9, Národní dům; NEWSLETTER PRAHA, Šafaříkova 11; **Praha 4:** PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Verdunská 1; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60; **Praha 10:** Abonentní tiskový servis, Hájek 40, Uhříněves, BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplice:** L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** 7 RX, s. r. o., Dlouhá 9, tel.: 047/522 04 24, 522 08 58, 522 08 35, 522 05 39; **Zábřeh:** Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.